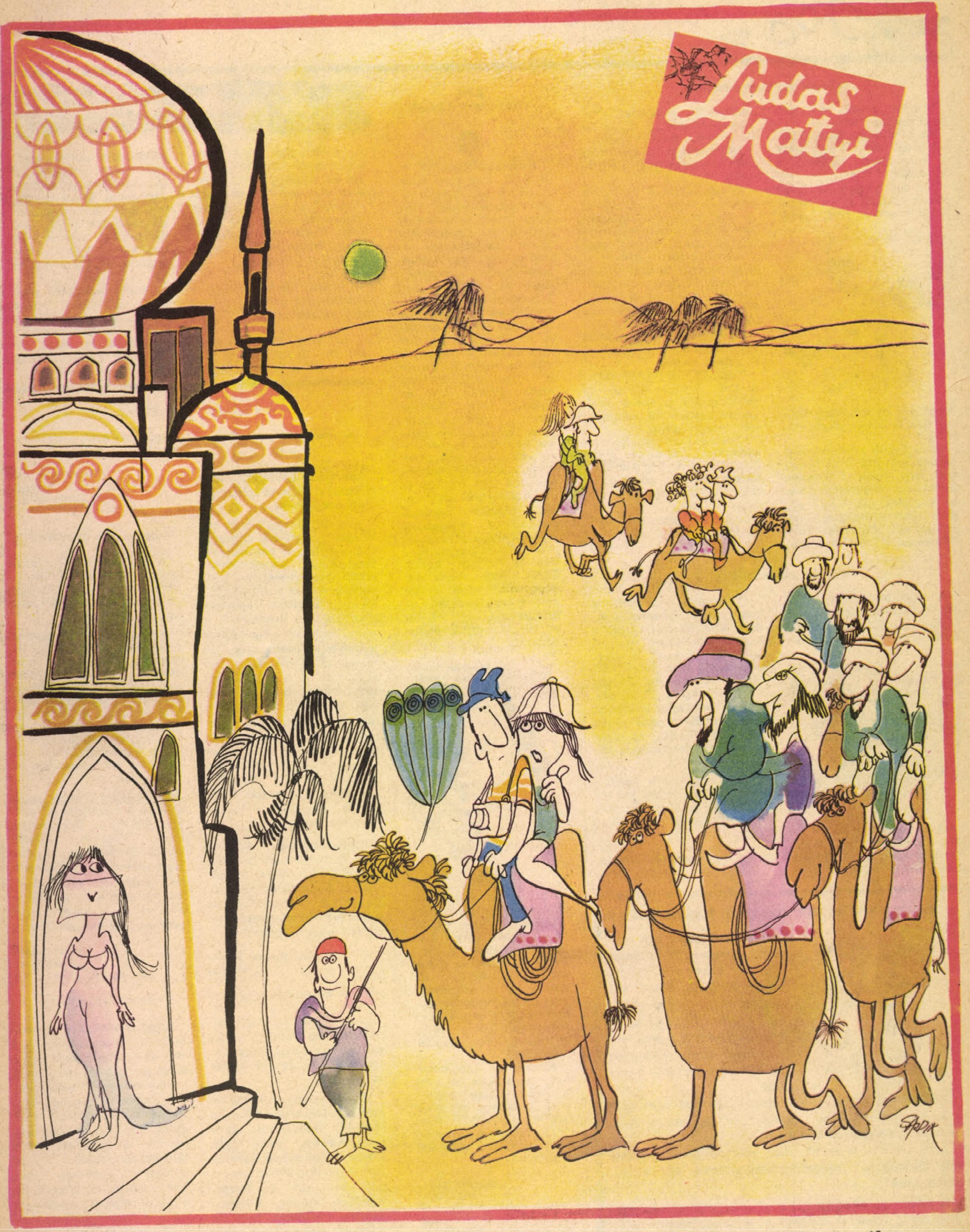
XXIX. ÉVFOLYAM, 35. SZÁM

Ára: 1.80 Ft

1973. AUGUSZTUS 30.

MAGYAR TURISTÁK

— Megüt a guta, mögöttünk jönnek Kovácsék a Nagymező utcából!

Sajdik Ferenc rajza

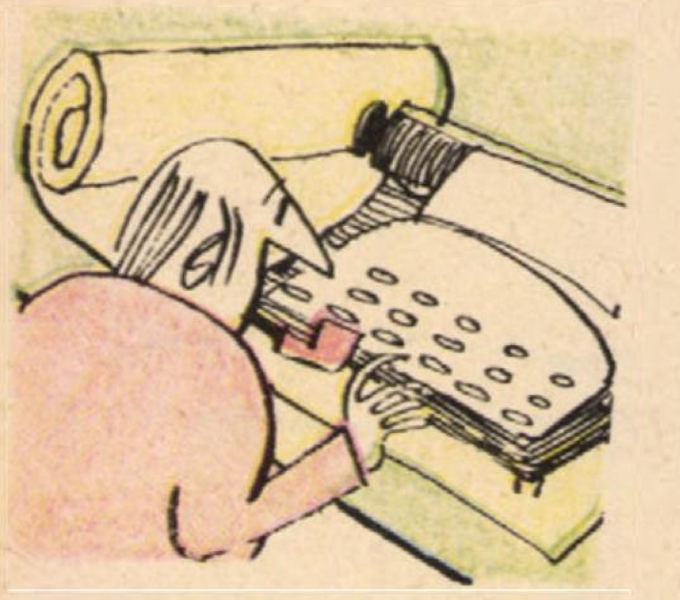
KEDVES LUDAS!

NYERS NYEREG NEMEZ

Tetszik tudni, mi az? Megmondom: filc.

Mi köze a nyereghez? Lehet, hogy sok. Lehet, hogy ez alatt kell puhítani a bifszteket.

Mondom, lehet, de nem biztos. Csupán egy biztosat tudok mondani róla. Jelenleg itt van az írógépem alatt egy 40×40 centiméteres darabja.

Hogy került ide? Roppant egyszerűen. Fél tucat Ápiszban, egy tucat Röltexben próbáltam vásárolni filcet az írógépem alá. Végül egy jótét lélek megsúgta, hogy azt csak a Könnyűipari Textilértékesítő Vállalat Kiskereskedelmi Boltjában (VI., Bajcsy-Zsilinszky út 7.) lehet kapni, ha lehet kapni.

Odamentem. Szerencsém volt, sőt nagy-nagy szerencsém.

A filc ugyanis (amelyről később kiderült, hogy „nyers nyereg nemez") 180 cm széles. Ebből lehet vásárolni tetszés szerint 10 cm-t, vagy 1 métert. Hiába mondtam, hogy nekem csupán 40×40 cm kell. Nagyon sajnálták, vegyek egy csíkot, azaz 180×40 centit. Ennek ára kb. 540 forint.

Kérdeztem, hol kaphatok egy írógép alá való darabot. A válasz: sehol.

Végül az üzletvezető megsajnált, levágatott egy 40 centis csíkot és abból megvásárolhattam 40 centiméter 118.42 forintért.

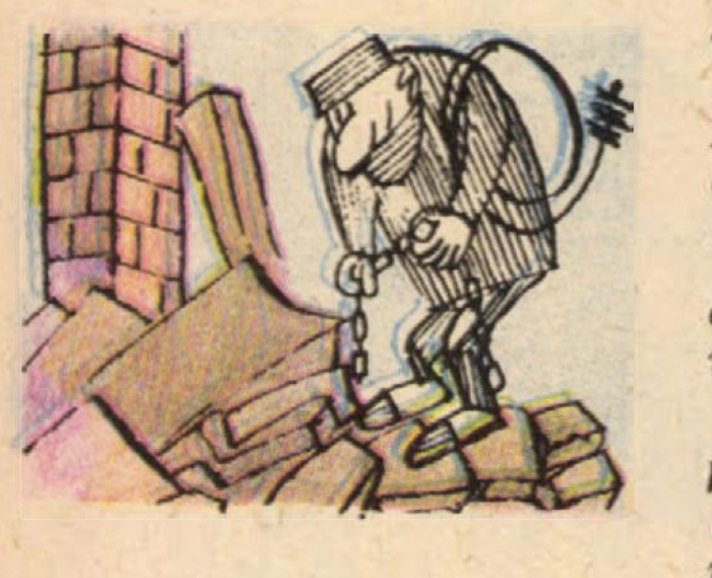
Ezennel fölhívom kedves kollégáim figyelmét, hogy a fenti címen még kapható három és fél írógép alá való. Nem filc, hanem nyers nyereg nemez.

Siessenek, amíg a készlet tart!

(s—m.)

CSODÁLATOS KÉMÉNY

A múlt hónapban a Fővárosi Számítástechnikai és Díjbeszedő Vállalat behajtotta rajtam a XV., Domaháza u. 22. szám alatti lakás kéményseprési díját. Meglepetésem és csodálkozásom abból adódott, hogy 1972. június hónapban a fent említett lakásból a tanács kilakoltatott, mert a házat lebontásra ítélték, mivel tönkrement és életveszélyessé vált. Így átköltöztem a nekem kiutalt XV., Pozsonyi u. 13. sz. alá, ahol a mai napig is lakom. A régi épületet már régen le is bontották, és vele együtt, természetesen, a kéményt is.

Most csak az a kérdés, hogy a kéményseprő hol találta meg a lebontott kéményt, amit állítólag kikotort?

Hohnreich Józsefné
Bp. XV., Pozsonyi út 13.

A MOSZKVA TÉREN A HELYZET VÁLTOZATLAN

Örömmel olvastam lapunk augusztus 16-i számában dr. Rakovszky Jánosnak, a Fővárosi Tanács VB csoportvezető főmérnökének a június 14-i számunkban megjelent Moszkva téri kalandok című cikkemre adott megnyugtató válaszát.

Ebben részletesen kifejti, hogy „egyrészt pénzügyi, másrészt műszaki okai vannak" ennek, annak, meg amannak, amikről én szóltam.

Régi jól bevált érvek, meg kell értenünk és bele kell törődnünk a megváltoztathatatlanba. Mit is csinálhatnánk?

A válasz azonban nem tér ki arra, miért *nincs egy útbaigazító tábla, és esővédő váró az autóbuszok végállomásánál ...*

Vagy ezek a problémák szóra sem érdemesek?

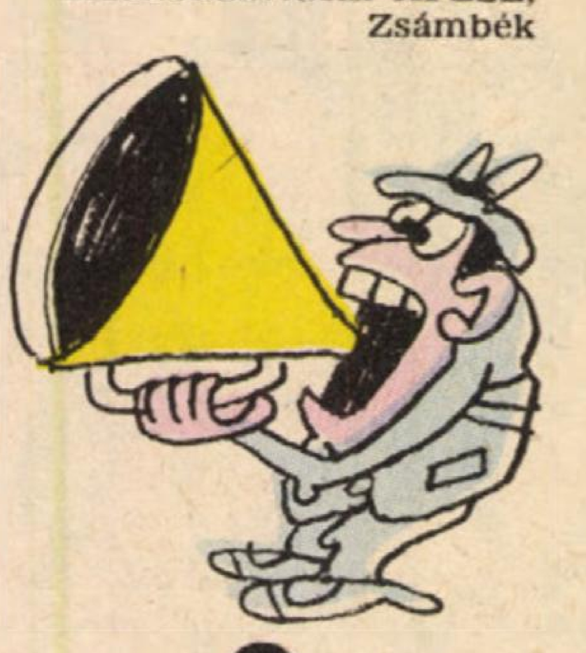
S. L.

KÉT TELEFONPANASZ

1

Községünkben az ÁFÉSZ központi székházának az emeleti részét életveszélyes állapota miatt újjá kellett építeni. Az emeleti irodákat ideiglenesen le kellett telepíteni a földszintre. Kértük a postát, hogy az emeleten levő 3 telefont, a kapcsolószekrénnyel együtt, a tatarozás idejére szerelje le. Ezt igen gyorsan meg is tették. Sajnos, a visszaszerelésnél éppen az ellenkezője történt. Mikor készen lett az épület, 1973. március elején, kértük a helyi postahivatalt, hogy szóljon be a váci távbeszélő szerelő részlegnek a telefon visszaszerelése érdekében. Ezt írásban is megismételtük több ízben, legutóbb panaszt tettünk a felügyeleti szervüknél, a Budapest-vidéki Postaigazgatóságnál is, sajnos hiába. Talán úgy gondolják, hogy több mint 10 000 ember kereskedelmi ellátását vidéken telefon nélkül is tudjuk biztosítani?!

Horváth László
Északbudavidéki ÁFÉSZ,
Zsámbék

2

Budafokon a kísérleti lakótelepen lakunk. Itt, ahol több száz család él, egyetlen érmés távbeszélőkészülék áll rendelkezésünkre. Ez a készülék is hetek óta rossz. A legközelebbi készüléket, mely kb. 6—800 méterre volt tőle, a Promontor utca és a Pannónia utca sarkán, leszerelték.

Kérem az illetékeseket, gondolják el, mi történhet abban az esetben, ha súlyos beteghez szeretnének orvost hívni, és a közelben-távolban nem található működő készülék!

Hernádi János
Bp. XXII.,
József Attila u. 26.

Az olvasó megkérdezi...

... miért nem lehet kapni Tiszacsegén befőttes üveget és celofánpapírt? Miért nem volt egész nyáron szőlőkötöző anyag, növényvédőszer és rovarirtó? Ezek csak Tiszacsegén számítanak hiánycikknek, vagy másutt is talán?

... mikor lesz ismét a gyógyszertárakban Diaphyllin tabletta?

... hol lehet facsavart kapni? A Csavarárugyár IX. Mester utca 9. szám alatti üzlete, ahol elvben csak facsavarokat árulnak, lehúzott redőnyökkel fogadja a vásárlókat. Hova menjenek hát azok az anyagbeszerzők, akiknek a föld alól is elő kellene teremteniük a facsavart, üzemük zavartalan munkája érdekében?

... miért ritkította meg a BKV a 40-es villamos amúgy is ritka járatait? Miért nehezítik meg ennyire a Pestlőrinc Béke tér és Pestimre közötti közlekedést?

A CÍMZETT VÁLASZOL...

„A munka folyamatban van"

„Segítség! Levegőt!" című cikkükkel kapcsolatban az alábbiakat közlöm:

A VIII., József körút 43. sz. alatti kávé-tea szakboltunk szellőzése valóban kifogásolható, ennek megszüntetése érdekében a gépi szellőzést már május hó 21-én megrendeltük. Kapacitás hiányában a kivitelező a munkálatokat csak július hónapban kezdte meg, jelenleg is folyamatban van a munka. A hőmérsékletet befolyásolja, hogy a kirakati üvegeken keresztül a nap betűz. Kiemelt főútvonalon napellenző szerkezet felszerelését az építési hatóságok nem engedélyezik, ezért a kirakat üvegeket napfényvédő réteggel lefújattuk, de ezzel a kívánt hatást nem értük el.

Tájékoztatásul közlöm még, hogy boltunkba 2 darab KK—2. típusú ablakklíma berendezés üzemel, de annak a kapacitása az adott légköbméterhez viszonyítva nem elégséges.

Józsefvárosi Közért Vállalat

A késedelem oka

„Az olvasó kérdezi" rovatban megjelent, az Artin drazsé hiányával kapcsolatos kérdésre, az alábbiakat válaszolom:

A gyártásban bekövetkezett késedelem oka a Semen strychni hiánya volt. Ez a gyógynövény, mely igen fontos összetevője a terméknek, csak importból szerezhető be. (Elő- és Hátsó-Indiában őshonos.) A gyógynövény világpiaci helyzete jelenleg olyan, hogy nem biztosított a folyamatos ellátás. Az 1972. IV. negyedévre rendelt 3000 kg Semen strychni csak 1973. március hónapban érkezett be, így a gyártást csak késedelmesen tudtuk megkezdeni.

Patkovszky Imre
igazgató,
Biogál Gyógyszergyár

Szigorúbb ellenőrzés

A lap július 26-i számában „Nem való bokréta ..." címmel — „P. Á." aláírással — panaszlevelet tettek közzé.

Az üggyel kapcsolatban felkértük a IX. kerületi Rendőrkapitányságot, hogy esti és éjszakai ellenőrzéseik során fokozottabban kísérjék figyelemmel a Bokréta vendéglő és környékének rendjét, s szükség esetén vonják felelősségre az utcán garázdálkodó, a környék esti nyugalmát zavaró embereket.

Egyidejűleg írásban felszólítottuk a vendéglőt üzemeltető Dél-Pesti Vendéglátóipari Vállalatot, hathatós intézkedésekkel és gyakoribb ellenőrzéssel biztosítsák, hogy a vendéglőben ittas embereket ne szolgáljanak ki és a hangoskodás, rendzavarás megszűnjék.

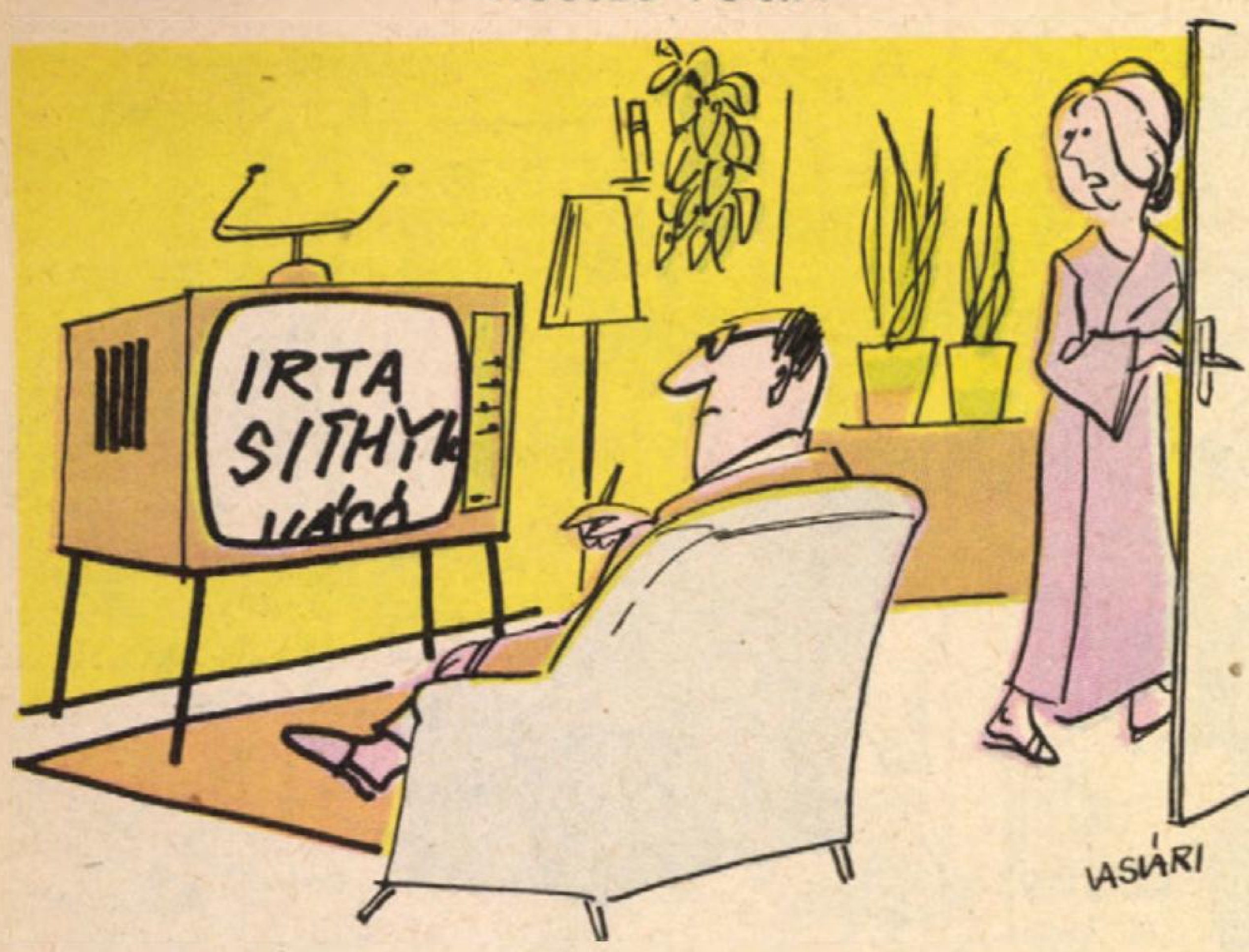
Földes László
osztályvezető,
Bp., IX. ker. Tanács VB.

Nincs fordulóhely

Szigetszentmiklós gyártelep és Dunavarsány között az autóbusz járat eddig azért nem indult meg, mert a dunavarsányi tanács, ígérete ellenére, eddig nem építtetett megfelelő fordulóhelyet az autóbuszok részére. A tanácstól nyert tájékoztatás szerint a fordulóhelyet rövidesen elkészítik. Ebben az esetben az iskolásjáratokat szeptember 1-től, a menetrendben szereplő többi járatokat pedig november 1-től forgalomba helyezik.

Böröndy Tibor
főosztályvezető-helyettes,
Volán Tröszt

HOSSZÚ FŐCÍM

– Amíg az alkotók névsorát olvasod, megfőzöm a vacsorát...

AMATŐR FUTBALL

– 2000 forint!

MAGYAROK A KILIMANDZSÁRÓN

Lehoczky István rajza

– Te kitűzöd a Kilimandzsárón, én pedig a hatodikon!

Megfelelő emberek

A megfelelő helyre a megfelelő embert megtalálni nem könnyű. Kedvenc községemben, Porváradon, e kérdést kitűnően megoldották. Mert ott van káderpolitika...

— Vezető kellene a kisvendéglő élére — mondta a helyi Áfész elnöke.

Az illetékesek összedugták a fejüket:

— A téesz-elnök felesége nagyon jó lenne — mondta a tanácselnök fia. — A téesz-elnök nagyon rendes ember, ügyes, jó szervező és megbízható...

— Igen, de a felesége kimaradt a hatodik általánosból — mondta valaki, aki sem rokona, sem ismerőse nem volt senkinek, de lehurrogták.

— Na és? Nyugodj bele, az elnök nem hagyja magára a feleségét... Majd segít neki, hiszen a legkisebb baj rá is árnyékot vetne...

Így került a kisvendéglő élére a megfelelő ember. Persze sok megfelelő hely van, mely várja a megfelelő embert. A téesz melléküzemágának vezetői széke is megfelelő belevalóért kiáltott.

— Az Áfész elnökének felesége nagyon jó lenne — javasolta a községi orvos unokaöccse. — A műanyaghoz, amit a melléküzemágban fröccsöntünk, nem ért ugyan, de az Áfész-elnök nagyon rendes ember és nem hagyja jégre menni az asszonyát.

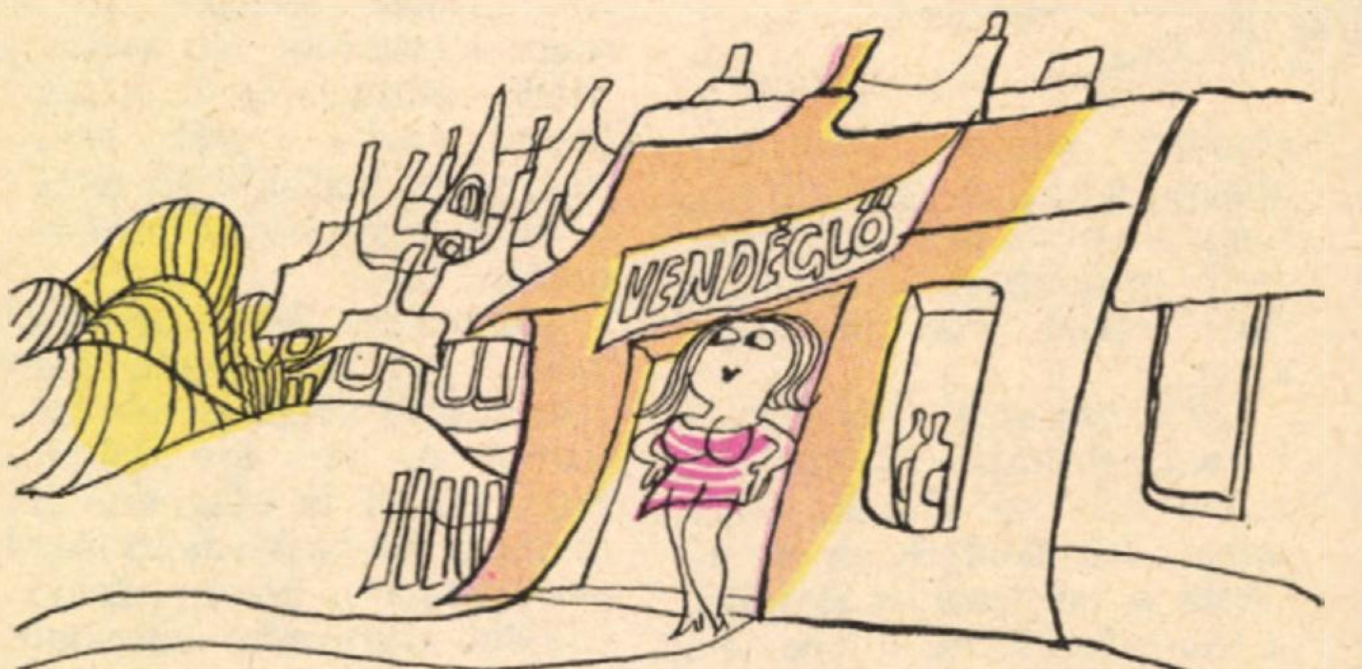
A körültekintő kiválasztás itt is megtörtént.

— Nincs kultúrházigazgatónk — mondta a tanácselnök.

— Nekem lenne egy ötletem — szerénykedett a vb-titkár, az áfész-elnök sógora. — Mit szólnátok a téesz-elnök kislányához? Imádja a zenét, még akkor is szól a kezében a táskamagnó, ha vízért megy a kútra...

— Azért nem szabad elhamarkodni a dolgot. Végül is ifjúságunk nevelése fontos feladat. Itt van például a községi állatorvos felesége. Mesélik, hogy francia nevelőnője volt és hatéves korában már zongorázott...

Parázs vita kerekedett, mert nem akartak felelőtlenül dönteni. Végül is az állatorvosné lett az igazgató, mert — állítólag — az állatorvost a járási székhelyre is hívták és nagy veszteség lenne, ha elhagyná a községet. A téesz-elnök lánya pedig művészeti vezetőként kapott állást, mert

a fiatalokat a falun kell tartani. Természetesen az öregeket is. Ezért nevezték ki a bölcsődei konyha élére a kisvendéglő új vezetőjének anyósát. Nagy gondot okozott, hogy ki legyen a vezető a konzervüzemben. De hála a körültekintő káderpolitikának, elfogadták a kultúrházigazgató javaslatát:

— A téesz melléküzemág-vezetőjének van egy nagyon értelmes fia. Imádja a kompótot. Igaz, hogy húszéves csupán, de merészen kell kiválasztani a kádereket...

És merészen kiválasztották. Teljes egyetértésben, aminek a tanácselnök nagyon örült és a járásnál büszkén mesélte:

— Nálunk a vezetés olyan, mint egy nagy család.

Nem csoda tehát, hogy a téesz által felajánlott társadalmi ösztöndíjra is megtalálták a legtehetségesebb, legméltóbb jelöltet, a kultúrház művészeti vezetőjének kishúgát, aki ugyan csak harmadszori nekifutásra érettségizett le, de azóta a kultúrház ifjúsági klubjának vezetője.

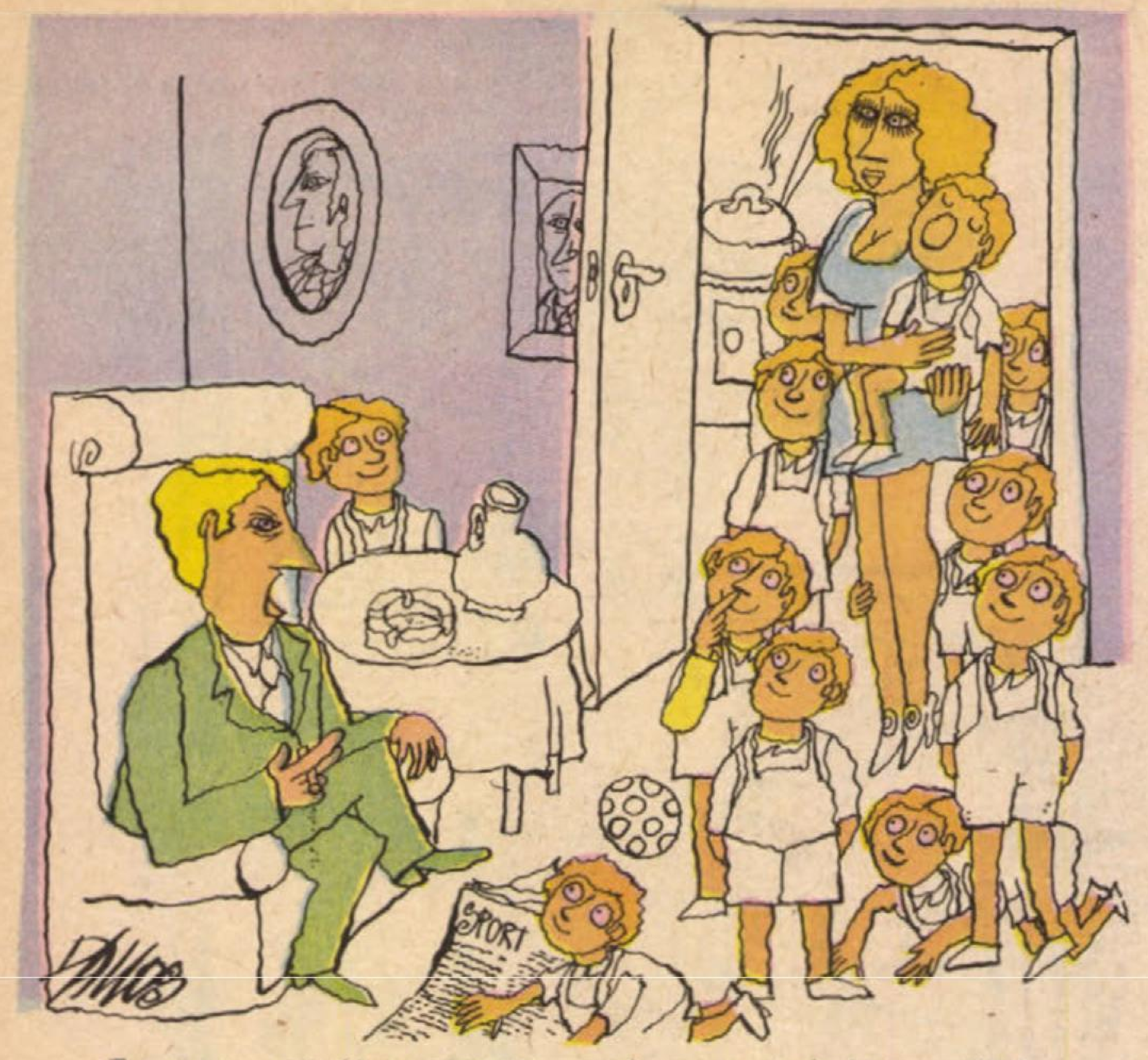
Mint láthatjuk, Porváradon jó kerékvágásban halad a káderpolitika. Persze lakkoznám az igazságot, ha nem vallanám be, hogy nehézségek is vannak. A téesz-ben nincsen állatgondozó. Hiányzik három traktoros és a növénytermesztési brigádnak csak vezetője van (a téesz melléküzemág vezetőjének nagybácsikája), tagokat azonban még nem sikerült szerezni. Van ugyan néhány értelmes, tehetséges fiatal a községben, de azok mind-mind elpályáznak a fővárosba.

— Papa, én traktoros szeretnék lenni — mondta egy szép napon a tanácselnök fia. — Szólj át a téeszbe, hogy vegyenek fel.

— Szó sem lehet róla. Még azt mondanák, hogy protezsállak. Különben is most telefonált a konzervüzem vezetője, hogy kellene mellé egy rátermett helyettes. Rád gondolt és én nem akarok az érvényesülésed útjába állni...

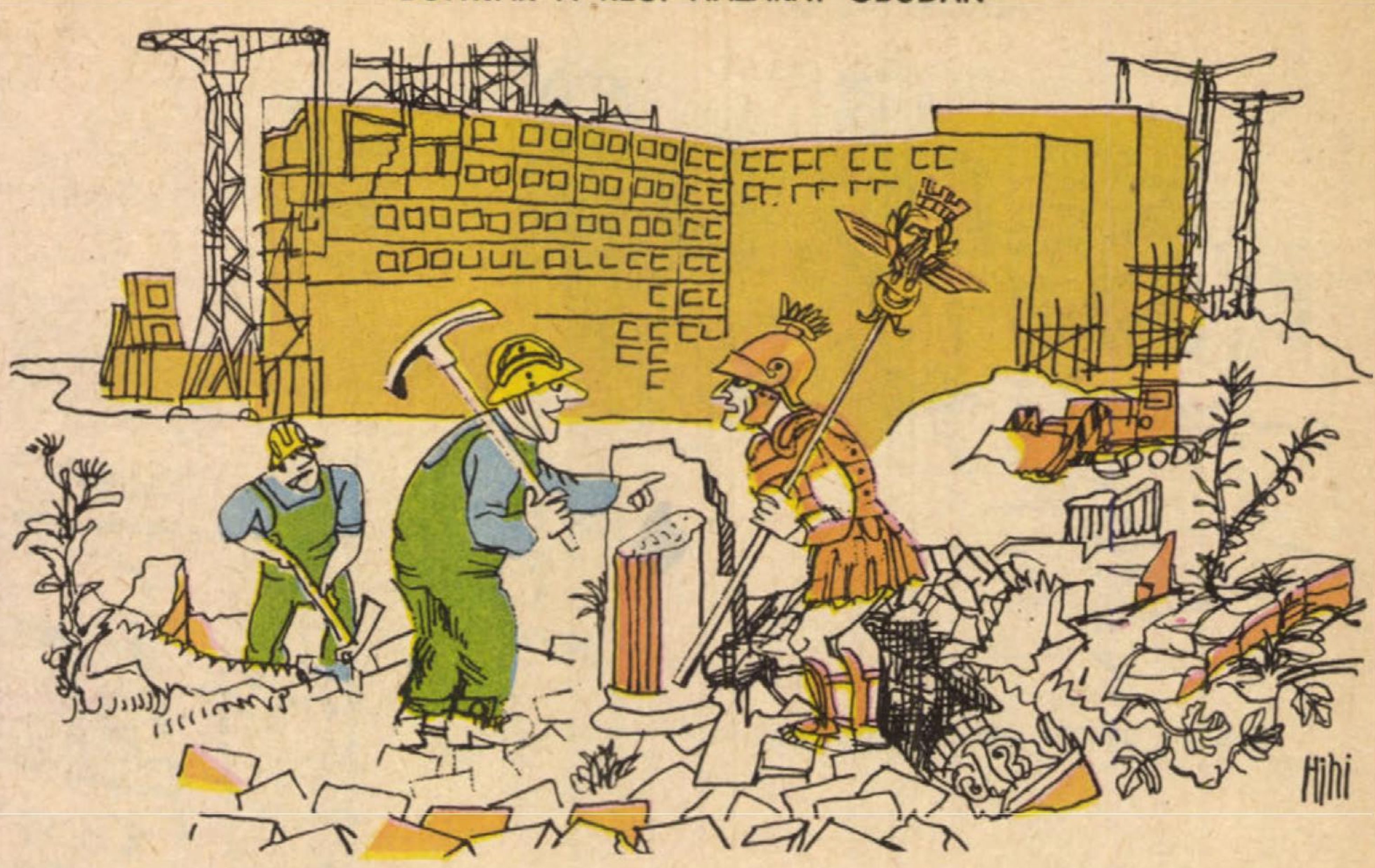
Ősz Ferenc

SZEMREHÁNYÁS

– Te nem csinálsz semmit, csak a gyerekeket szülöd...

BONTJÁK A RÉGI HÁZAKAT ÓBUDÁN

– Hol szerezted ezt a maskarát?

Levélváltás AZ ÖNVIZSGÁLATRÓL

Kedves Szerkesztő úr!

„Önvizsgálat a húsiparban" címmel figyelemre méltó cikket olvastam a Népszavában. Mivel az utóbbi időben sok bírálat érte a húsipari termékek minőségét, a tröszt vezetői elhatározták, hogy elejét veszik a panaszoknak. Intézkedéseket tettek a minőség megjavítására és hogy ezt elérjék, újjászervezték és megerősítették a belső ellenőrzést. Arra gondoltam, hogy ezt már előbb is meg lehetett volna tenni, mielőtt még „kívülről" állapították volna meg a minőség romlását.

Kedves Olvasónk!

Bevallom, nekem nagyon tetszik ez az *önvizsgálat*. Velünk együtt sok százezer fogyasztó hosszú ideig panaszkodott az ízetlen, túl vizes parizerre, vette és ette a fűszertelen hurkát, és gyakran bosszankodott a vastag inakkal tűzdelt, úgynevezett gyulai-módra készült kolbász miatt. Nyilván lassankint erre is felfigyeltek a húströszt vezetői, de amikor a különböző vizsgálatok ellenőrzéseiből tudomásukra jutott, hogy a fogyasztó a füstölt kolbász 54%-át csak gyengébb minőségben tudja megvásárolni, akkor haladéktalanul hozzákezdtek az önvizsgálathoz. Nem tagadom, nekem is sokkal jobban tetszett volna, ha például már a 8—10%-os minőségi romlásnál eszébe jut ez az önvizsgálat valakinek a trösztnél. Akkor nem került volna sor arra, hogy az ellenőrzés által lefoglalt 1276 mázsa (majdnem 13 vagon) húsból 1011 mázsát (több mint 10 vagon) fogyasztásra teljesen alkalmatlannak minősítsenek.

Így történhetett meg, hogy végülis felébredtek a trösztnél és *önvizsgálatot* tartottak, amit a magam részéről megkésetten is nagyon dicséretes kezdeményezésnek tartok. Ne tessék tehát csodálkozni, hogy a húsiparon kívül ajánlom még számos más szakmának, vállalatnak, intézménynek, vezetőknek és beosztottaknak. Azaz, mindenki nézzen egy kicsit körül a saját háza táján és tartson önvizsgálatot.

Az *önvizsgálat* segítene például a cipőgyártásban is. Ráférne: az ellenőrzés az első osztályúként árusított cipők felét gyengébb minőségűnek találta. Azt már aligha lehet megállapítani, hogy a vevők mennyi gyengébb minőségűt vásároltak meg eddig első osztályú áron.

Önvizsgálatot tarthatna a vendéglátóipar is. Enélkül nincs értelme annak, hogy annyit küszködjék az ellenőrzés a súlycsonkításokkal, a kis adagokkal, a vizezett szeszes italokkal, az üledékes borok rossz minőségével szemben. Enélkül minden marad a régiben.

Az önvizsgálattal el lehetne érni, hogy ne legyen annyi utánjárás és bosszankodás a televízió, a mosógép, a háztartási gépek garanciális javításainak nehézkessége miatt. A vevő is ember, az ilyen javítások rongálják leginkább az idegeit.

Ha, teszem fel, meghonosodna az *önvizsgálat* a hivatalokban, akkor kisebb lenne a bürokrácia és nagyobb lenne az ügyfelek megbecsülése.

Az önvizsgálat elősegítené, hogy ne legyen annyi baleset sem az üzemekben, sem az országutakon, sem a Dunán, sem a Balatonon.

Az önvizsgálat hirtelen lecsökkentené a szélhámosok és az ügyeskedő „üzletemberek" számát, akik „melléküzemág" ürügyén százezrekkel, milliókkal károsítják meg a társadalmi tulajdont.

Az önvizsgálattal kevesebb ok lenne az olyan bűnügyek leleplezésére, mint amilyenek a közönséges csalás, sikkasztás, adóeltitkolás és más efféle visszaélések.

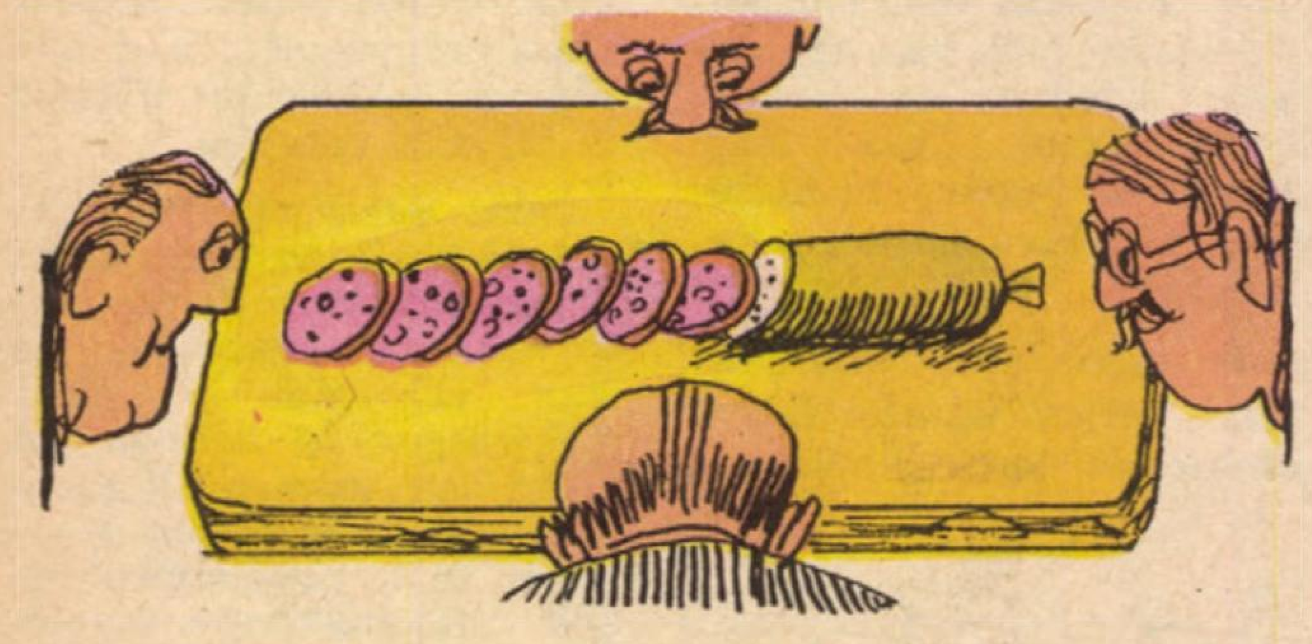
Az önvizsgálattal még azt is el lehetne érni, hogy ne legyen ok — főleg árdrágítás, minőségrontás és jogtalan haszonszerzés miatt — a többmilliós gazdasági bírságok és büntetések kiszabására.

A recept tehát egyszerű: lelkiismeretes és alapos *önvizsgálat* kellene mindenhol, mindenkinél és akkor nem lenne szükség arra, hogy a sokféle mulasztást, hibát, csalást és a közérdekre káros egyéb tevékenységet legtöbbször a népi ellenőrzés vizsgálatai fedezzék fel.

Elismerem, hogy javaslataim igen hézagosak, számos példát kellene még felsorolnom, de úgy vélem, hogy ennyi is elegendő az *önvizsgálat közérdekű fontosságának* a bizonyítására.

Nem szeretném azonban, ha azt mondanák, hogy vizet prédikálok és bort iszom: magamat sem vonom ki az önvizsgálat alól. Mielőtt még valaki is megróna a túlzott optimizmusomért, már eleve kijelentem: nem fogok kigyógyulni abból a téveszmémből, hogy előbb-utóbb mégiscsak önvizsgálatot tartanak mindazok, akiket illet.

Földes György

EGÉRMESE

– ...és akkor a macska gyáván megfutamodott...

UDVARIASSÁG

Küzdelem a műanyaggal

Volt otthon egy üres műanyag-bödönöm, már nem tudom, hogy annak idején liptai-túró, vagy padlófényesítő volt-e benne; ezt a bödönt, elhatároztam, hogy ki fogom dobni. Kikészítettem ezért a konyhaasztalra, hogy mihelyst elmegyek hazulról, magammal vigyem, le a kukába. Ellenben elővigyázatlanul közel tettem a tűzhelyhez, és midőn két óra múlva benyitottam a konyhába, elálmélkodtam a látványtól: a műanyag-bödön a hő hatására megnyúlt, a bödön hasa a konyha kövéig lógott le, és a két füle elérte a két szemben levő falat. Nemhogy a kukába nem fért volna bele, de képtelenség lett volna akár az ajtón is kivinni.

Közben ki is hűlt, csontmerev lett, hasztalan próbáltam eltörni, de nem fogta fűrész sem, kalapács sem. Felhívtam telefonon egy jónevű műanyagvegyészt és elpanaszoltam neki, hogyan jártam. Megértően oktatott ki:

— Nem lesz könnyű dolga vele. A műanyagokat nehéz megsemmisíteni, és máris problémát okoz az egész világon a felhalmozódó műanyag-szemét. Az ön műanyagbödöne valószínűleg trifene-ciklinből készült, ami rendkívül ellenálló. Félő, hogyha tovább olvasztja, csak még nagyobb lesz. Próbálja talán gőzzel megpuhítani!

Azonnal vizet forraltam és gőzölni kezdtem a szörnyű bödön egyik fülét. A hatás megdöbbentő volt: a műanyag-fül fortyogni kezdett és óriás buborékok törtek fel belőle; egészen rövid idő alatt több száz, kemény, műanyag-léggömböt gyártottam le ilyen módon.

A vegyész csak hümmögött a telefonba, midőn ismertettem előtte az eljárás eredményét. Azután így szólt:

— Alighanem szenyezett volt a trifeneciklin és emiatt, vízgőzzel egyesülve, átalakult dipenti-marmeládiummá. Ez a műanyag viszont már nem olyan rugalmas. Próbálja felaprítani, esetleg nézze meg, nem reagál-e valami savra?

Volt otthon egy üveg sósavam, azt beleöntöttem a dög bödön belsejébe. Ettől — abban a minutában — sisteregni kezdett és mint egy láva, megindult felém a konyha kövén. Bemenekültem a szobába, de az ajtó alatt bejött, mint egy óriási, zöld borotvahab és teljesen elöntötte a szobát. Már az államig ért, azt sem tudom, hogyan vergődtem el a telefonig:

— Eltűnt a bödön — hörögtem a vegyésznek —, helyette az egész lakás zöld habbal van tele!

— Akkor az a bödön mégsem volt trifeneciklin — hallottam a vegyész diadalmas hangját a vonal túlsó végén —, akkor az egyszerű tremeszterből volt, amely benz-dilihisztint tartalmaz, és a sav poli-lepratitránhabot képezett belőle! Azzal már könnyebb dolga lesz!

— Mit kezdjek vele?! — kiáltottam, és a kezemmel próbáltam távol tartani magamtól a rugalmassá váló zöld habot. — Egy akkora műanyag-szivacs van a szobámban — kiabáltam a telefonba —, amely kitölti a szoba légterét!

— Ez a műanyag roppant rugalmas — bátorított a vegyész —, de szinte elpusztíthatatlan. Próbálja az egészet összenyomni egy aktatáskába!

Nem próbáltam. Most ezzel a szivaccsal élek, immár néhány hete, már egészen jól tudok közlekedni benne. Nekem többé nem fog semmiféle új képletté átalakulni!

Somogyi Pál

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

...addig is folynak a próbák.

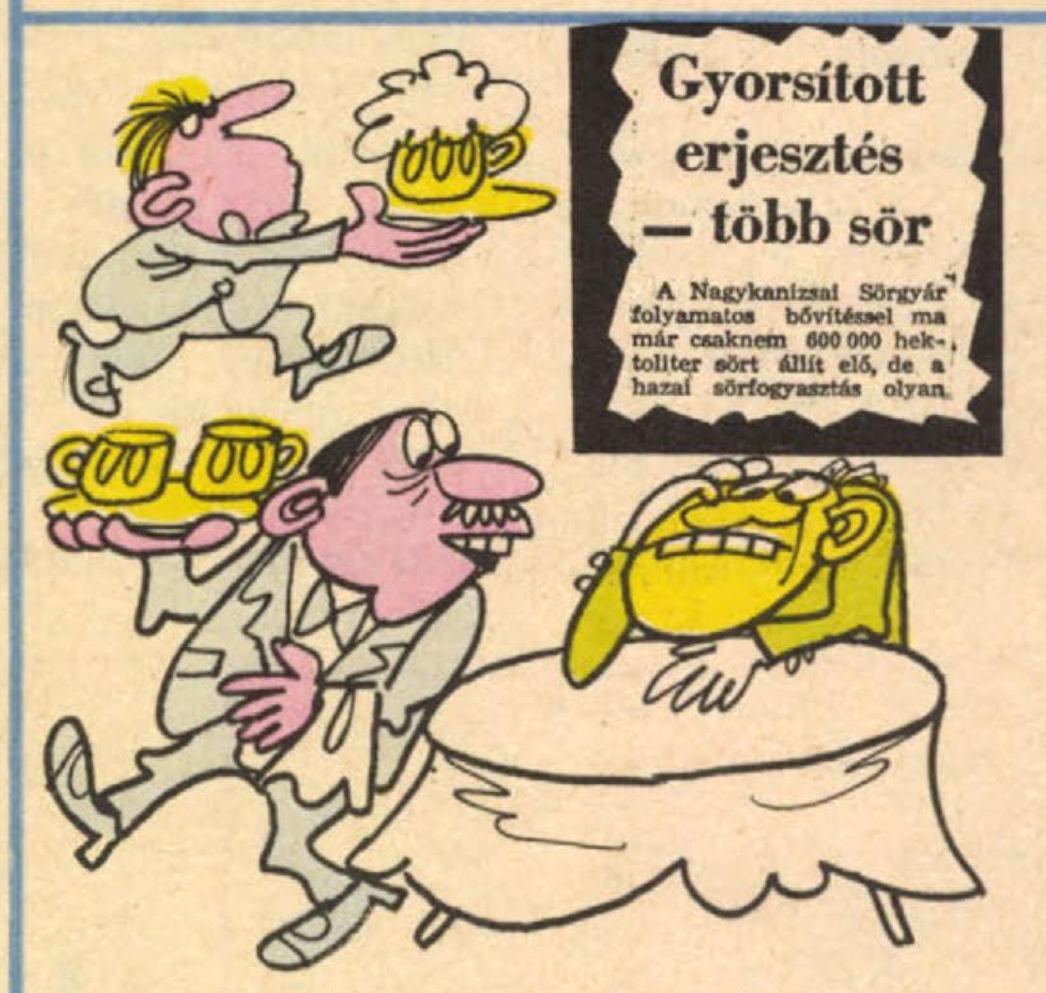
– Aztán olyan aszfaltot csináljanak, amit jól lehet bontani!

– Nem sül ki a szeme? Mi gyorssegélyt kérünk, és maga potyán utazik?

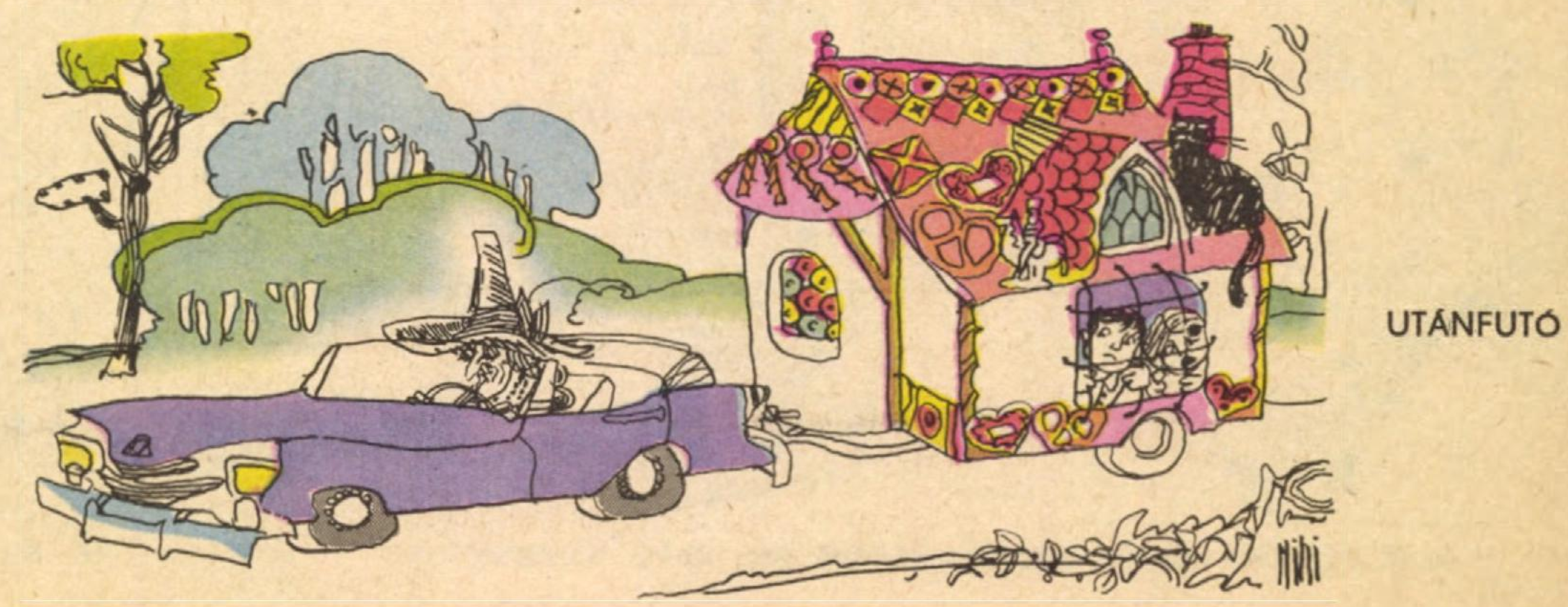
– Öregem, inkább a mosatlan szilvát, mint ebből a vízből halat!...

– Nyugi, már erjesztik!

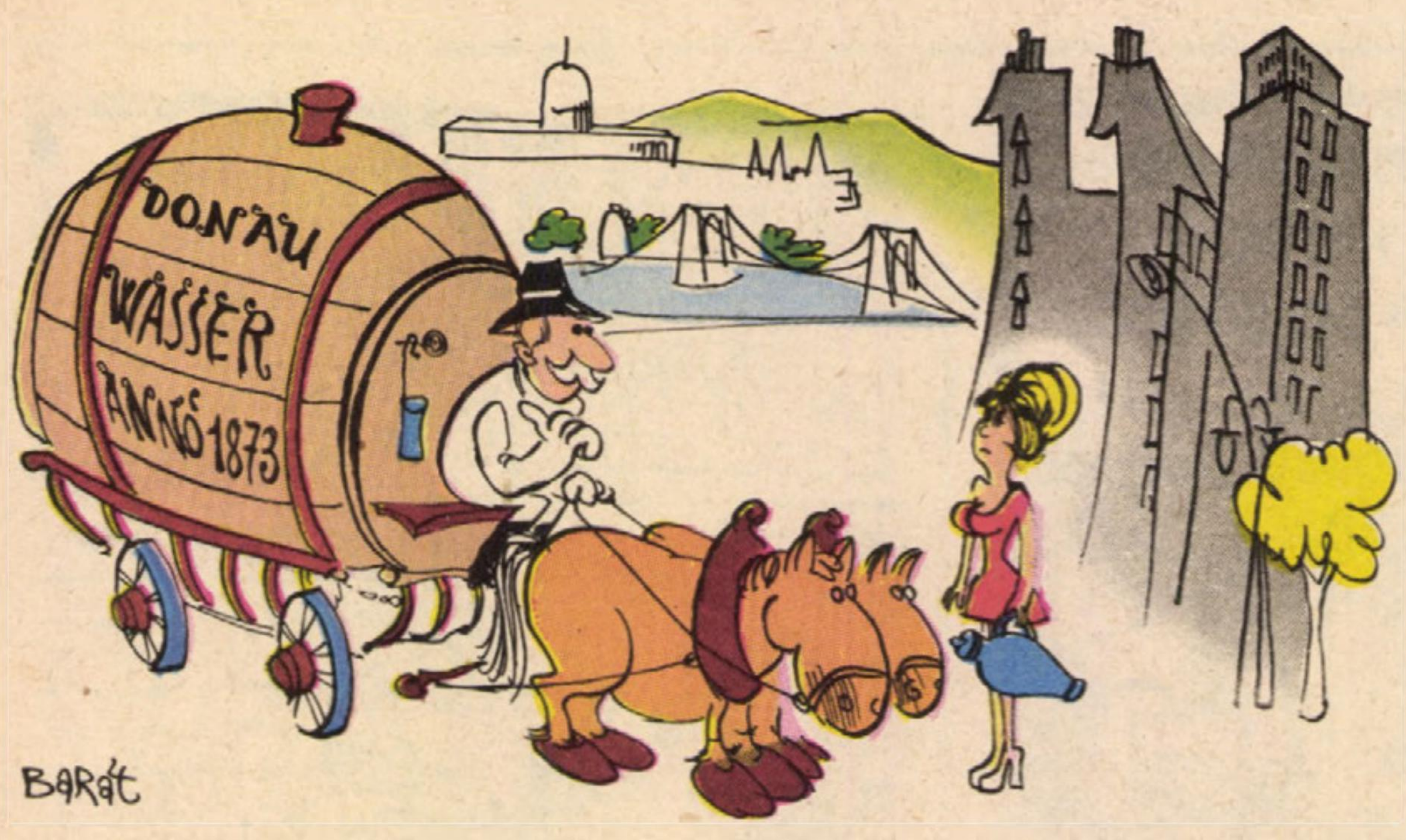

– Bár a leckét fújnád úgy, mint a füstöt.

UTÁNFUTÓ

ÉLELMES KERESKEDŐ

– Garantálom, asszonyom, ez az évjárat még nem szennyezett.

GUMIMATRAC

– Nem félt itt egyedül a Balaton közepén?
– De igen, az ellenőrzéstől...

SZÍNHÁZI PRÓBA

– EGY SZATIRIKUS KRITIKUS FÖLJEGYZÉSEIBŐL –

RENDEZŐ: Kezdhetjük? Mindenki itt van?

SEGÉDRENDEZŐ: A szerző nincs itt.

RENDEZŐ: A szerző nem is lesz itt. Szándékosan nem hívtam meg, mert mindenbe belekotyog, és csak akadályozza a munkát. Az elejét már tegnap tudtuk, most térjünk át a zenére. *(Tapsol. Zongora szólal meg, egy színész előlép és énekelni kezd.)*

SZÍNÉSZ *(énekel):*
Minálunk, aki dolgozik,
az nem nézheti a mozit
és nem viheti el magával
Olit, Jolit, Rozit.

SZERZŐ *(belép):* Üdvözlöm az elvtársakat! *(Lepisszegik, tehát hallgatja a zeneszámot.)*

SZÍNÉSZ *(énekel):*
És nem viheti el Katit,
mivelhogy délután hatig
az ember már egész fatig,
fatig, fatig, fatig.

RENDEZŐ: Ez így jó, de az előadáson egy kicsit hangosabban kérem.

SZERZŐ: Nem az én darabomat próbáljátok?

RENDEZŐ: Dehogynem. De honnan tudtad, hogy ma próbálunk?

SZERZŐ: Pistával találkoztam, ő mondta. De nem értem a dolgot. Az én darabomban nincsen énekszám.

RENDEZŐ: Most már van. Jenő szerzett néhány remeket.

SZERZŐ: Lehetetlen. Ide nem való vidám énekszám, hiszen ez dráma.

RENDEZŐ: De ez éppen idevaló. Figyeld csak meg a szöveget. A darabban éppen itt egy kis esés van, egy kis hézag és ez a szám ezt remekül kitölti.

SZERZŐ: Abszurdum! Tiltakozom!

RENDEZŐ: Ugyan kérlek, Jenőtől sajnálod azt a kis honoráriumot, amit ezeken a betéteken keres? Ő a mi házi zeneszerzőnk, foglalkoztatnunk kell. Nem is tudod, milyen jól fogjuk mi ezt a vacak darabot kihozni. Az énekszám után, a második felvonás fináléjában bevonul tizenkét nyúltenyésztő és mindegyik kalitkában hozza a maga nyulát.

SZERZŐ *(elrémülve):* Mi ez? Áprilisi tréfa? Az én darabomban nincsenek nyulak!

RENDEZŐ *(fölényesen):* Összevissza beszélsz. *(Ügyelőhöz.)* Add ide az eredeti példányt. *(Átveszi, föllapozza.)* Tessék, olvasd. Íme: „Bevonulnak a nyulasok".

SZERZŐ *(felordít):* Dehogyis a nyulasok! A nyilasok! Igaz, hogy az írógépelő először véletlenül u betűt ütött le, de aztán átütötte i betűvel! Hiszen az én darabom a Szálasi-időkben játszódik, amikor a nyilasok garázdálkodtak!

RENDEZŐ *(lapozza a kéziratot):* Hm... jó, jó, egy kis félreértés... én csak pár nap előtt vettem át, amikor Péter elszerződött... de nekünk úgysem kellenek a régi borzalmak... a közönség vidám mjuzikelre vágyik... erre gondoltam, amikor belelapoztam... és máris megvolt az elképzelésem... És most már úgysem tudunk változtatni rajta.

SZERZŐ *(ájuldozva):* Ho... hogyan... hát így akarjátok előadni?

RENDEZŐ: Természetesen. A nyulak és kalitkák meg vannak rendelve, és minden pillanatban várom, hogy hozzák őket.

SZERZŐ: Tehát... tehát...

RENDEZŐ: Tehát így kell előadnunk, ahogy már megrendeztük.

SZERZŐ *(hápog, aztán lefordul a székről).*

RENDEZŐ: Ügyelő! Telefonáljon a mentőknek, azonnal vigyék kórházba!... Segédrendező! Mi van a szállítmánnyal?

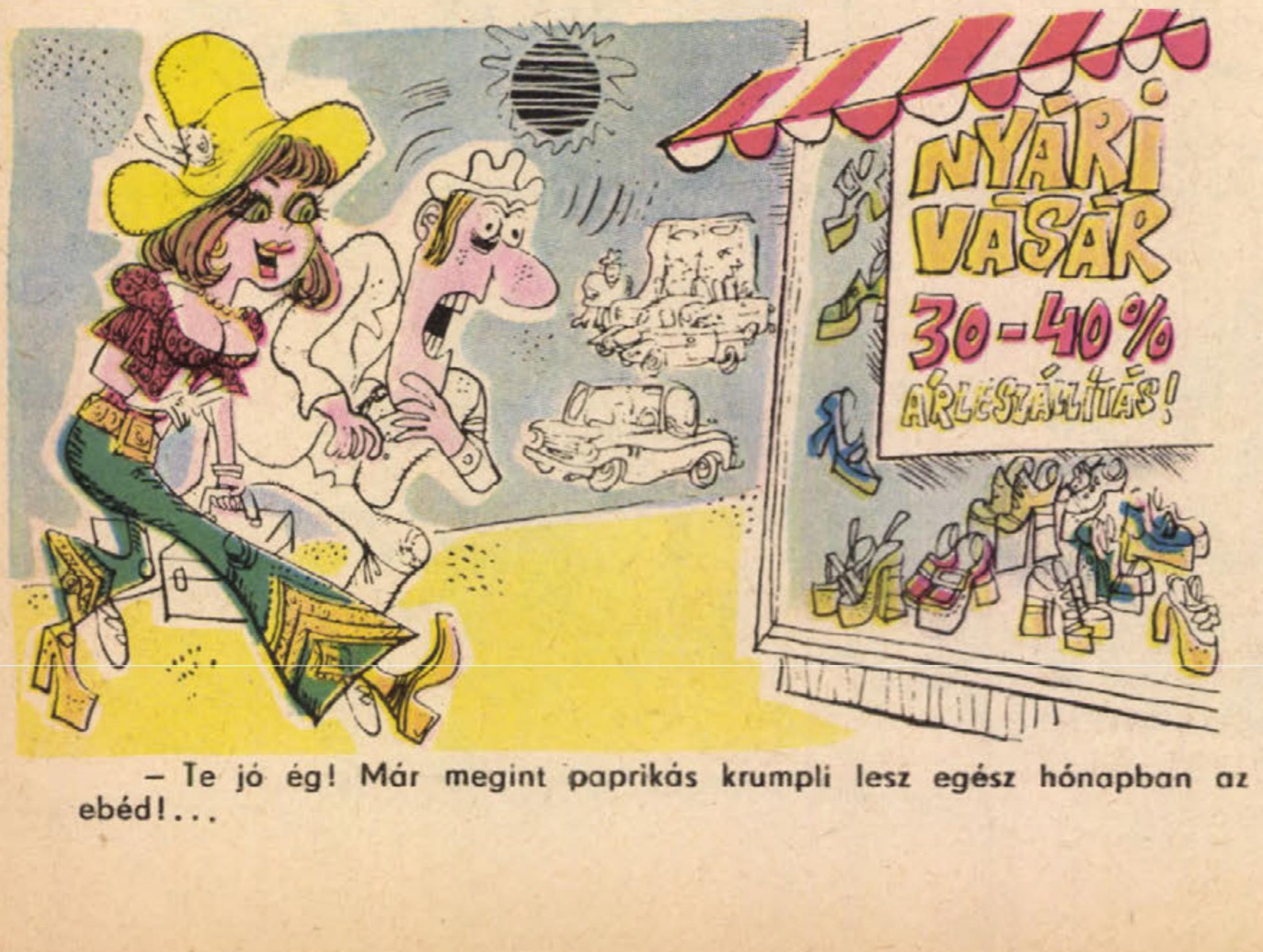
SEGÉDRENDEZŐ: Éppen most hozzák!

RENDEZŐ: Bravó! Akkor folytathatjuk a próbát! *(Tapsol.)* Felsorakozás, kórus!

SZÍNÉSZEK (Felsorakoznak egy-egy kalitkával és énekelnek):
Nincsenek itt hölgyek, urak,
csupán tenyésztők és nyulak!

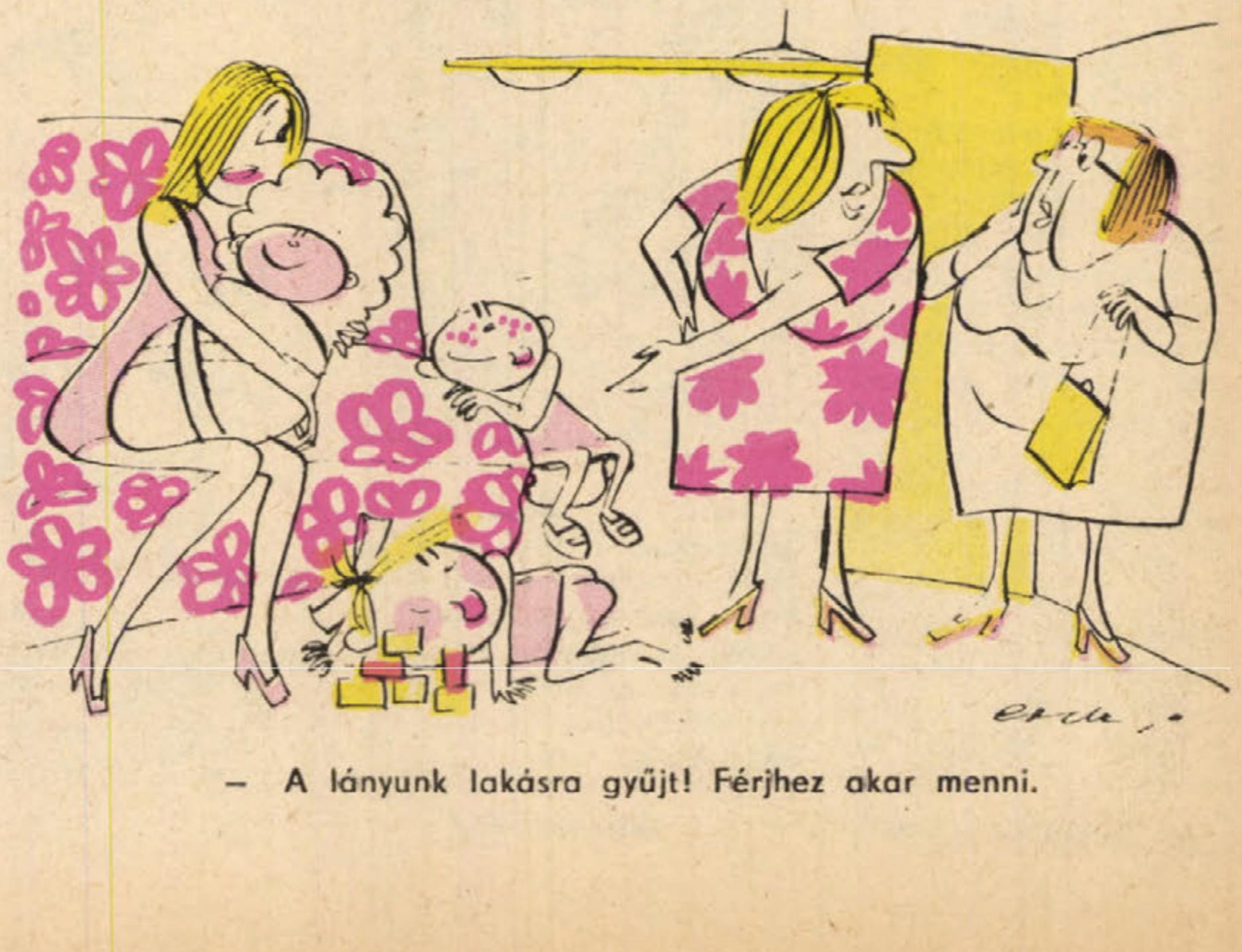
Lovászy Márton

AZ ASSZONY VÁSÁROL

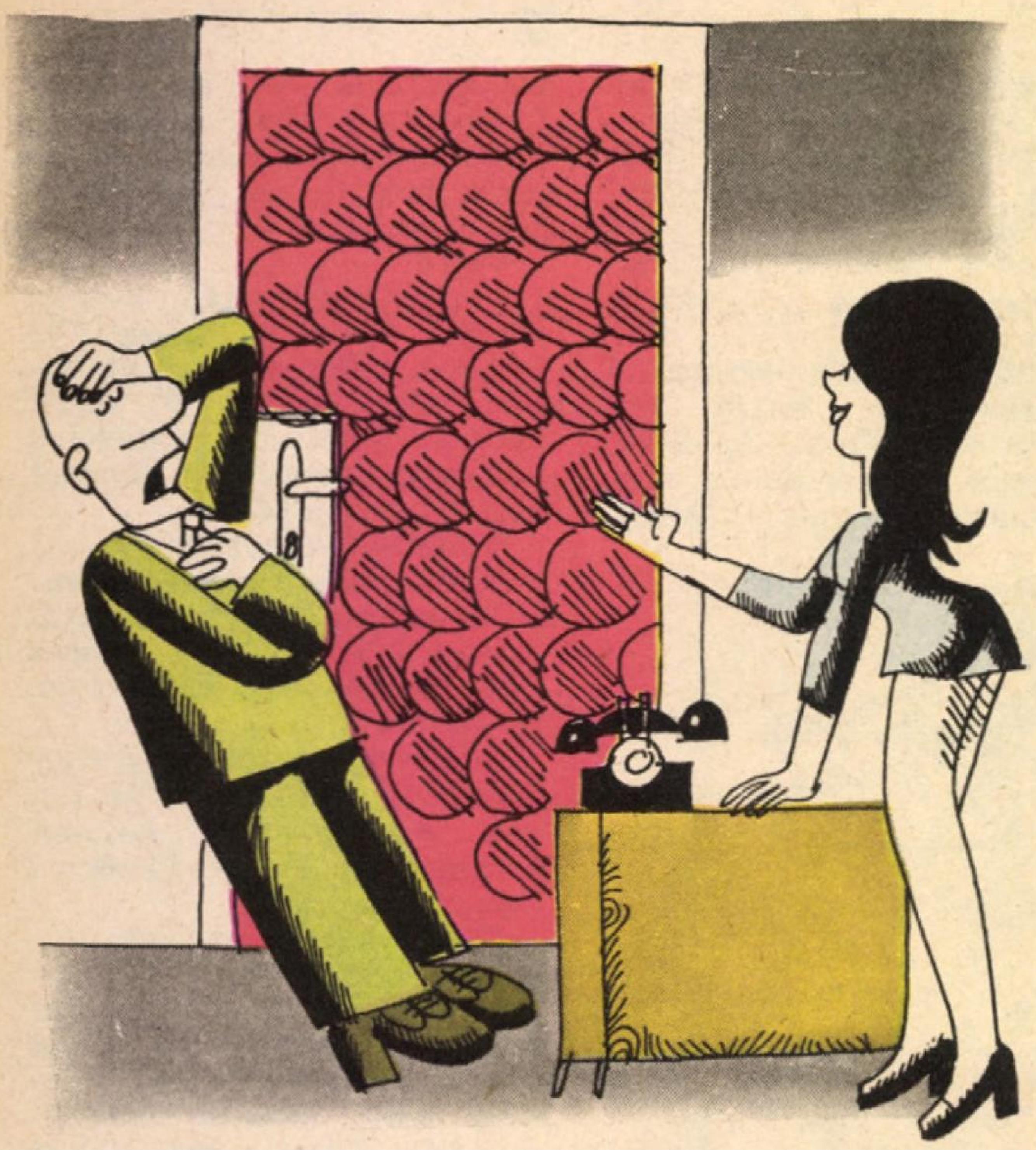
– Te jó ég! Már megint paprikás krumpli lesz egész hónapban az ebéd!...

ELŐNY A SOK GYEREK

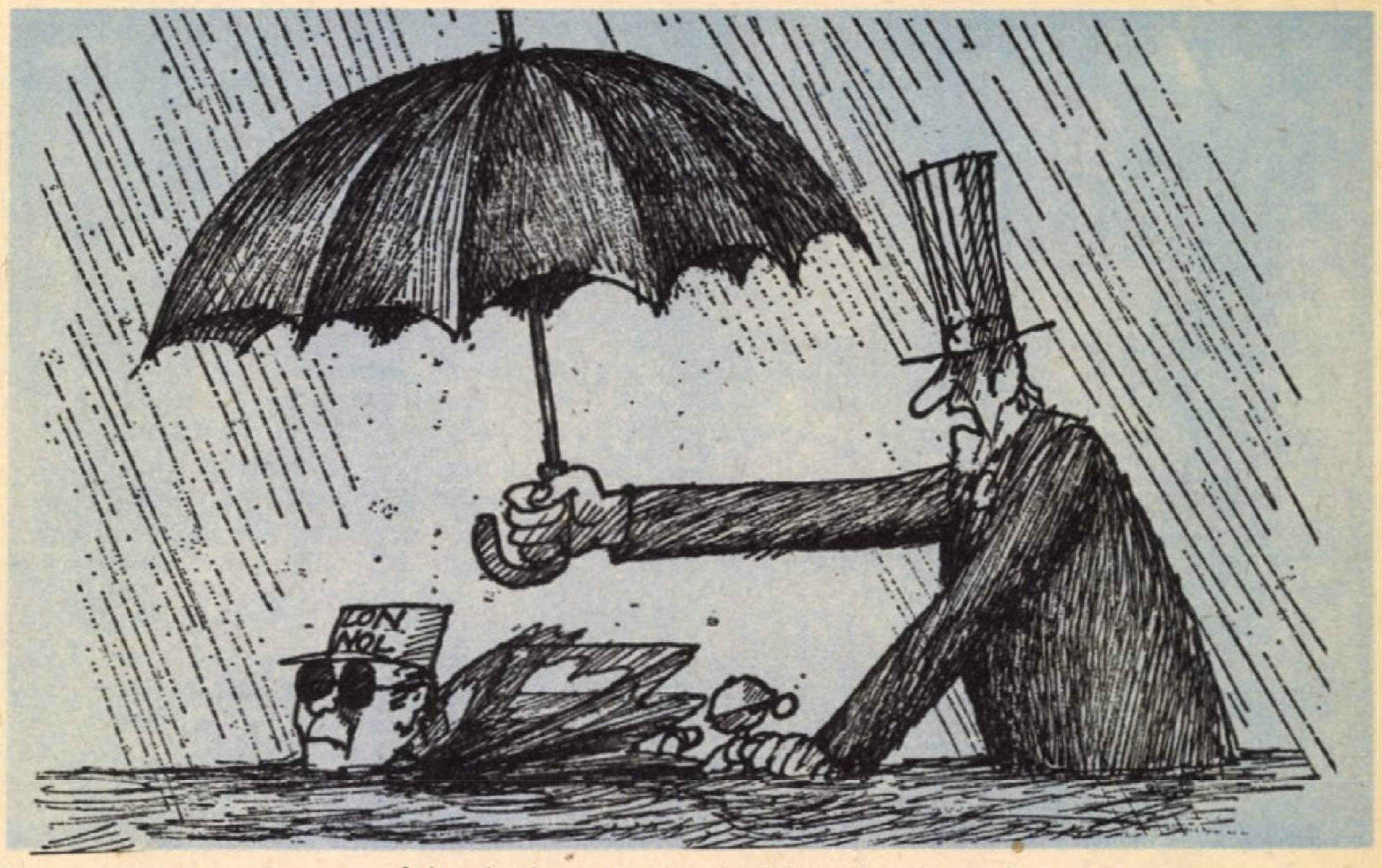
– A lányunk lakásra gyűjt! Férjhez akar menni.

ROSSZ JEL

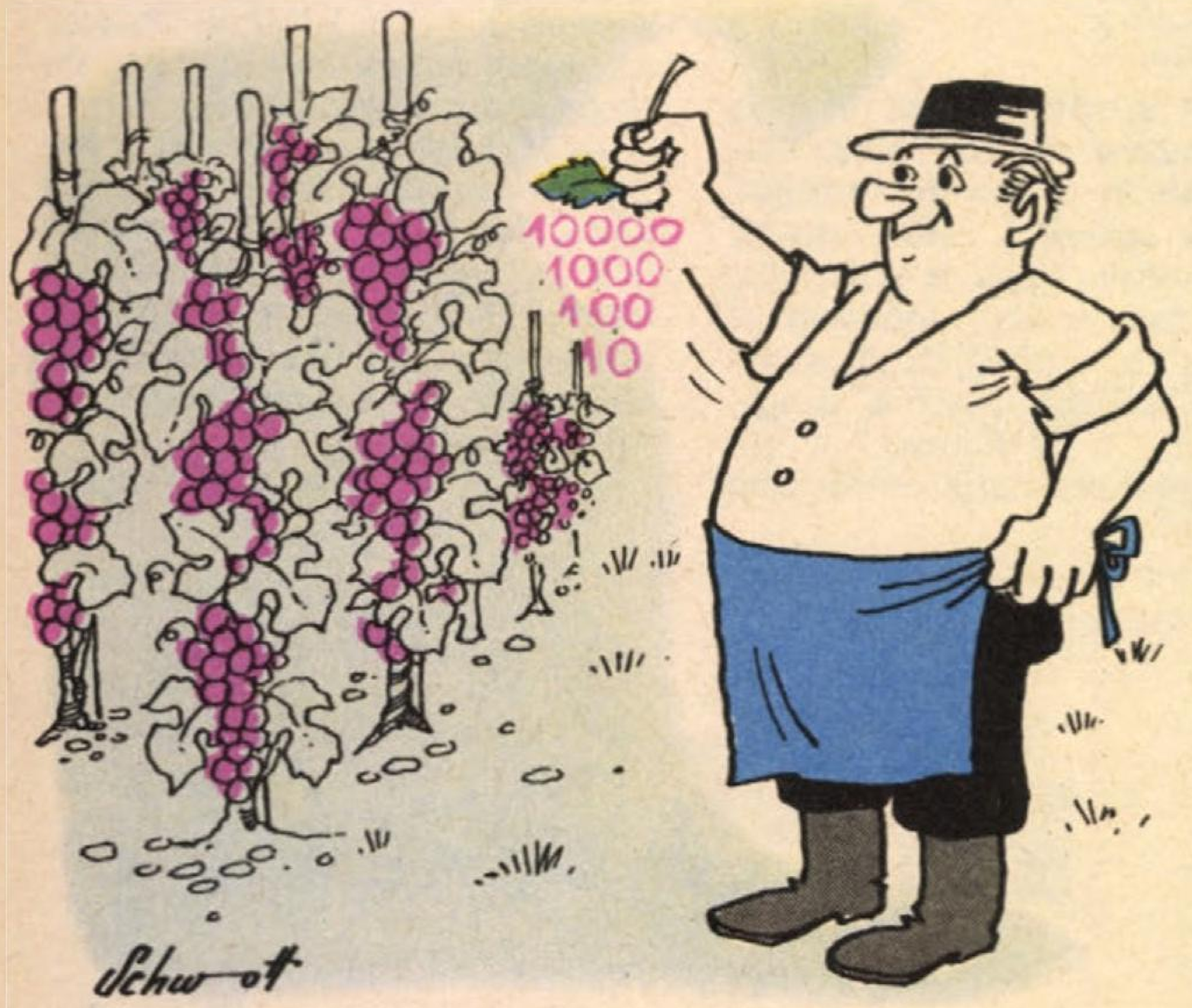
– Az igazgató elvtárs el akar velem beszélgetni?...

A HŰ SZÖVETSÉGES

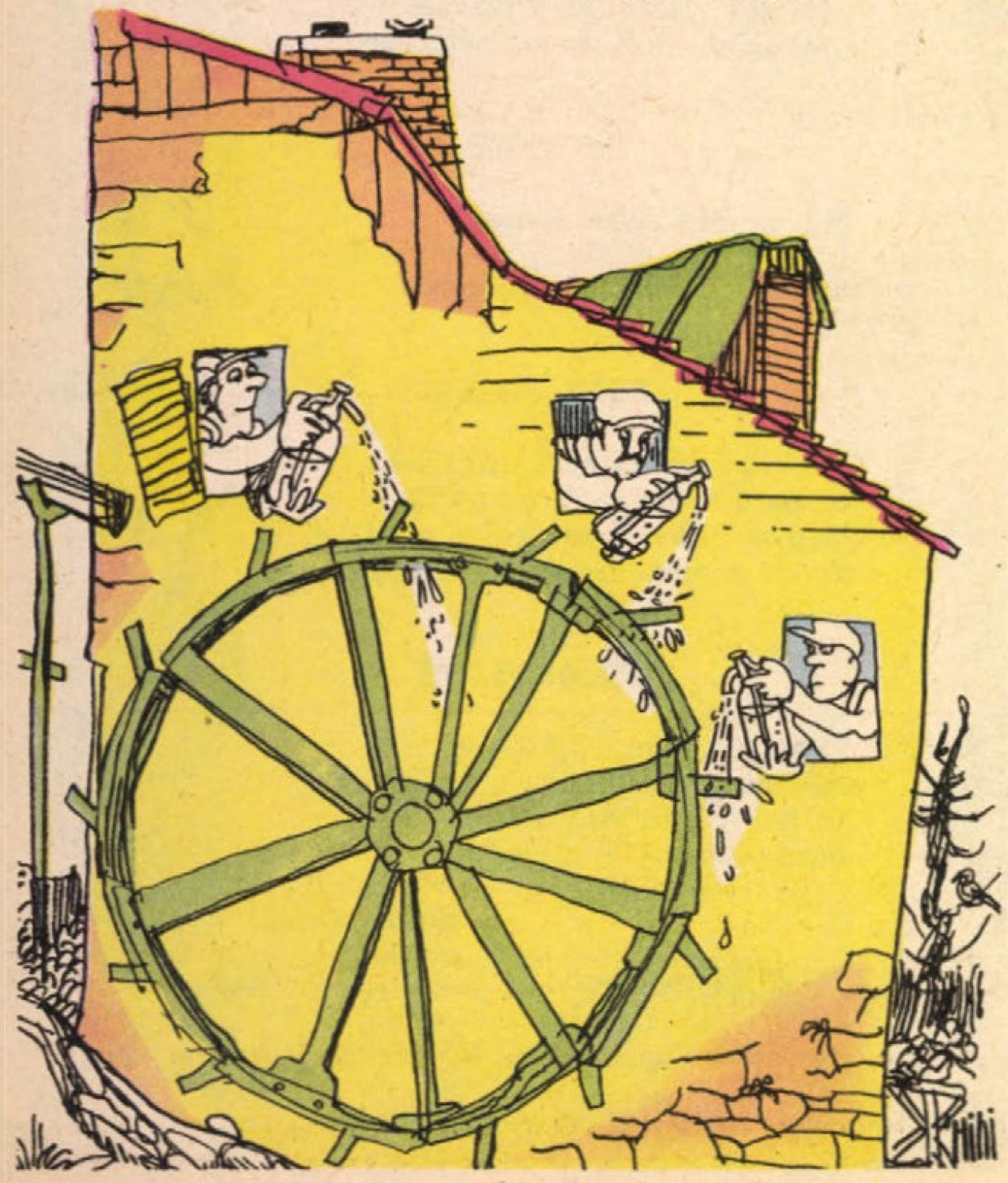

A kambodzsai bombázások beszüntetése után („Die Zeit", NSZK)

SZÜRETI ÁLMODOZÁS

ÉSSZERŰTLEN ENERGIAFELHASZNÁLÁS

SZISZIFUSZ

Tavaly nyáron a hegyek közt kószáltam. Gondoltam, hátha rájövök, hogyan kell felkapaszkodni. Egy magas és kopár csúcsra érve aztán rotyogni kezdett a hűtővizem. Kiszálltam hát és lógattam a lábam, amíg elül a bugyborékolás. A krétasziklák fehéren izzottak, messze, a reszkető ég alatt két nagy madár vitorlázott.

A kanyarból egyszerre félmeztelen óriás bukkant elő. Rémítő sziklát görgetett maga előtt. Szakállát, felsőtestét belepte a finom por, mintha már sziklává, kővé vált volna ő maga is. Ahogy a csúcs felé közeledett a sziklájával, már láttam, hogy baj lesz.

— Vigyázzon! — kiáltottam rá. — Észnél legyen!

Késő volt. A hatalmas szikla átbukott a csúcson és túloldalt menydörögve gördült alá a lejtőn.

— Nahát, esküszöm megüt a guta! — mondta az óriás. — És ez már ötezer éve így megy. Becsszóra kezdem már unni. Ez nekik javító-nevelő munka, nna mondhatom...

Beültettem a kocsiba, lassacskán legurultunk a völgybe. Az óriás elmesélte, hogy Sziszifusz néven és királyi besorolással telepvezető volt Efürában, de ittas fővel kifecsegett néhány vállalati titkot, mire az istenek társadalmi bizottsága örökös sziklagörgetésre ítélte.

— Egyrészt dögnehéz — mondta. — Az ember azt hinné, hogy a második ötezer évre meg lehet szokni, de erről szó sincs. Na, mondjuk ez még hagyján, mert van itt azért egy kis izom. Tulajdonképpen az ügy értelmetlensége borít ki. Itt feltaszigálom, ott legurul, aztán ott taszigálom fel és itt gurul le, kinek jó ez?

Szántam a szegény anyagmozgatót, meghívtam hát Pestre. Ha jó magaviselete fejében sikerül feltételes eltávozást kicsikarnia, okvetlenül keressen fel.

— Oké! — mondta Sziszifusz. — És kösz!

Pár hónapja aztán beállított. Ajándékot is hozott, három kisebbfajta

sziklát tett le a konyhaasztalra. A sezlonon ágyaztam neki, de Sziszifusz a fürdőszoba kövét választotta. Reggel, ahogy felébredtem, Sziszifusz már az ablaknál állt és érdeklődve nézte az utcai cécót.

— Azok mit csinálnak ott? — kérdezte.

— Köveznek — mondtam. — Kicserélték a csatornát s a köveket most visszateszik a helyükre.

Másnap már hajnalban felrázott.

— Odanézz! — kiáltotta. — Most mit csinálnak?

— Kicserélik a síneket mondtam. — Ehhez azonban természetszerűleg újra fel kell szedniök a köveket.

Valami új, derűs fény csillant a szemében.

— Az istenek büntetése? — kérdezte.

— Nem — mondtam némi tűnődés után. — Az illetékes közművek példamutató kooperációja.

Attól fogva Sziszifusz nem mozdult az ablakból.

— Most megint visszarakják — mondta harmadnap már egészen boldogan.

— Persze — válaszoltam. — Mert már kicserélték a síneket.

— Nohát ez mindennek a teteje! — kiáltotta negyednap. — Akármi legyek, ha nem szedik fel újra!

— Világos — mondtam. — Mert most a telefonkábelt fektetik. Aztán lesz még földgáz, távfűtés, kéregvasút, járdasziget és csőrepedés. Látod, Sziszi, ez az, amibe bele kell őrülni...

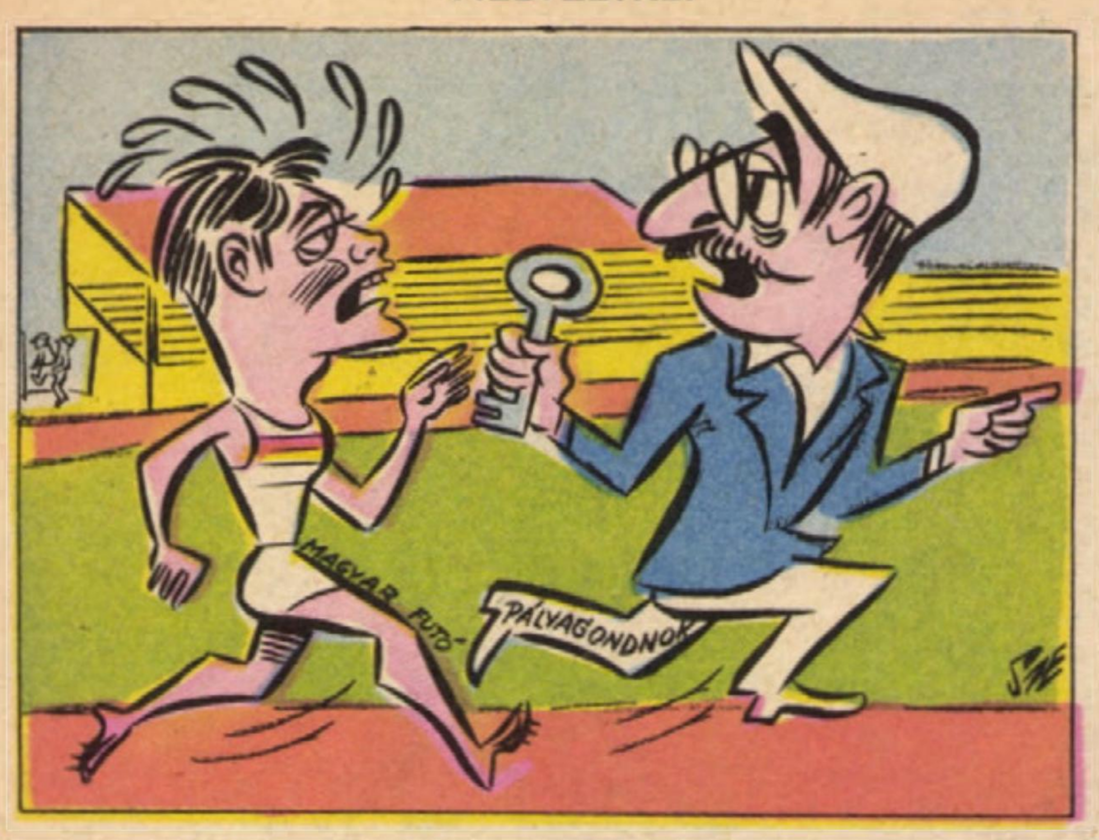
— Nyugi — mondta már egészen vidáman. — Lehet, hogy a második ötezer év könnyebb lesz.

Lasponya Gézáék tegnap jöttek vissza a szabadságukról. Elmesélték, hogy jártak a fehér hegyen és találkoztak Sziszifusszal. Vidám táncnótákat fütyörészve görgette a szikláját, a csúcsra érve pedig felegyenesedett és kacagott, mint az élet királya.

Alighanem Pestre gondolt.

Peterdi Pál

HELYZETKÉP

– Csak nyugodtan fussa végig a távot, aztán adja le a kulcsot a portásnak...

ÖNÉRZET

– Figyelmeztetlek, lehet, hogy nem adom meg a pénzt, de bujkálni nem fogok előled...

HAJSZA A FŐVÁROSBAN

Főtt kukoricát árulnak valahol! — állapítom meg magamban, aztán szimatolni kezdek: merre lehet az árus? Valahol itt kell lennie a közelben!

Köztudomású, hogy Budapesten csak zugárusoknál lehet főtt tengerit kapni. Ezek időnként felbukkannak valahol, aztán, ha jön a rendőr, egy pillanat alatt eltűnnek: kosarastul, kukoricástul.

Elindulok az illat után, dél—délkeleti irányban és csakhamar egy kukoricát majszoló férfit pillantok meg, aki lehunyt szemmel, önfeledten táplálkozik és arra a kérdésemre, hogy hol kapta a tengerit, csak inteni tud a fejével: menjek tovább!

A következő utcasarkon nagy csődület: alighanem ott árulják a főtt tengerit. A szenvedély elveszi az eszemet: az utolsó métereket futva teszem meg. Kukoricához kell jutnom! A hasis-élvezők, az LSD-szedők érezhetik ezt a tébolyult vágyat. Tudom, hogy az utcai árusítás nem higiénikus, tudom, hogy a kendő, amivel a kosarat letakarják, a legtöbb esetben nem nagyon tiszta, de kit érdekel? Engem nem. Kukoricához kell jutnom.

Kisvártatva feltűnik egy rendőr. Most minden másodperceken múlik... Talán még kapok egy csövet, mielőtt... Izgalmas pillanatok... Előttem a kosár, tele finom kukoricával és nyomomban a rendőrség... A figyelő-szolgálat — a kukorica-árusoknak jól megszervezett elhárító apparátusuk van — vészjelzést ad: „Kakukk! Kakukk!" Ez azt jelenti, hogy tűnés. Mire észbekapok: az árusnak már hűlt helye. Mintha a föld nyelte volna el.

S akkor elindul a hajsza. Én üldözöm az árust. A rendőr is üldözi az árust.

Mielőtt a rendőr lecsapna a kukoricaárusra, hozzá kell jutnom egy csőhöz. Az illata még most is az orromban van. A gyomrom remeg: kívánja,

követeli a főtt kukoricát. Tíz perc múlva fontos tárgyalásom van a minisztériumban, de nem érdekel. Már semmi sem érdekel. Csak a kukorica.

Az árus ravasz módszerrel rázza le az üldözőjét. A rendőr arra számít, hogy a kukoricaáruda tulajdonosa berohan a mellékutcába, ahol több átjáróház is van. De a furfangos kukoricás nem ezt teszi: a következő utcasarkon lefékez, megáll és a földre teszi a kosarát.

Végre!

— Kérek egy szép, gyenge csövet! — mondom lihegve és nyújtom feléje a pénzt, de valaki félrelök. Mohó kezek nyúlnak a kosárba, csilingelve hullanak a forintok, a sótartót kézről kézre adják.

„Kakukk! Kakukk!"

Ismét riadó. A rendőr nyomra bukkant. Lassú, komótos léptekkel közeledik. Az árus szedi a cókmókját és elrohan. Én utána.

— Kérek egy szép, gyenge csövet! — ordítok rá, de úgy tesz, mintha nem hallaná. Hátranézek. A rendőrség a nyomunkban van.

Csupa izgalom az élet!

Meg kell előznöm a rendőrt. Hozzá kell jutnom egy nyamvadt csőhöz, ha addig élek is. A mellem zihál, a lábam remeg. Kezdek kimerülni. Kár, hogy nincs nálam lasszó.

A kukoricaárus végre megáll és újra kinyitja a boltot.

— Kérek egy...

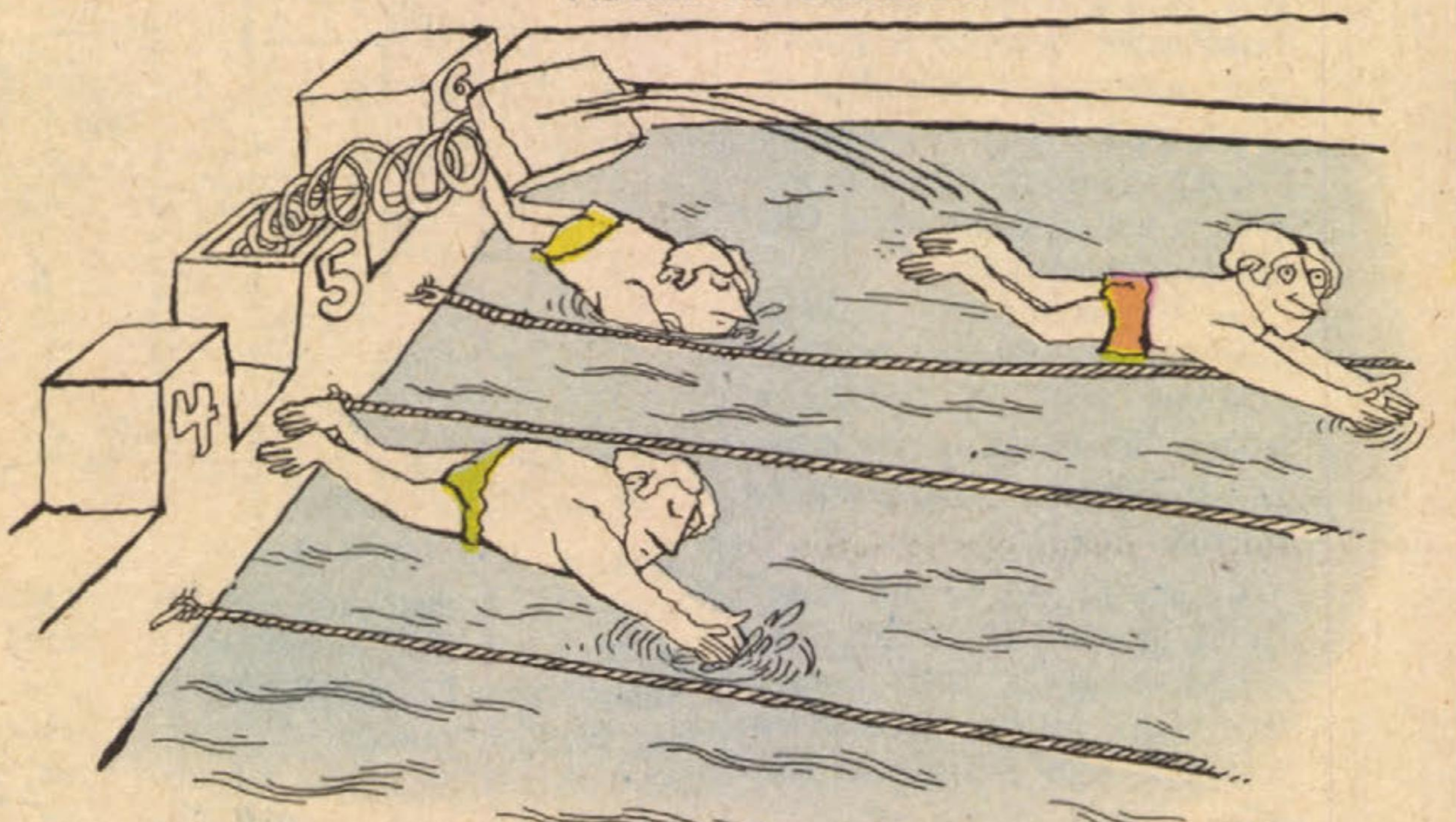
Kezembe nyom egy csövet, megsózom, aztán kidülledt szemmel falni kezdek. A kakukkszó ismét felhangzik, de engem már nem izgat.

— Hol lehet kukoricát kapni? — kérdi tőlem egy elegáns, ősz hajú dáma. Nem tudok válaszolni, mert tele a szám. Csak intek a fejemmel, hogy arra. Az ősz hajú dáma elvágtat. A hajsza folytatódik...

Mikes György

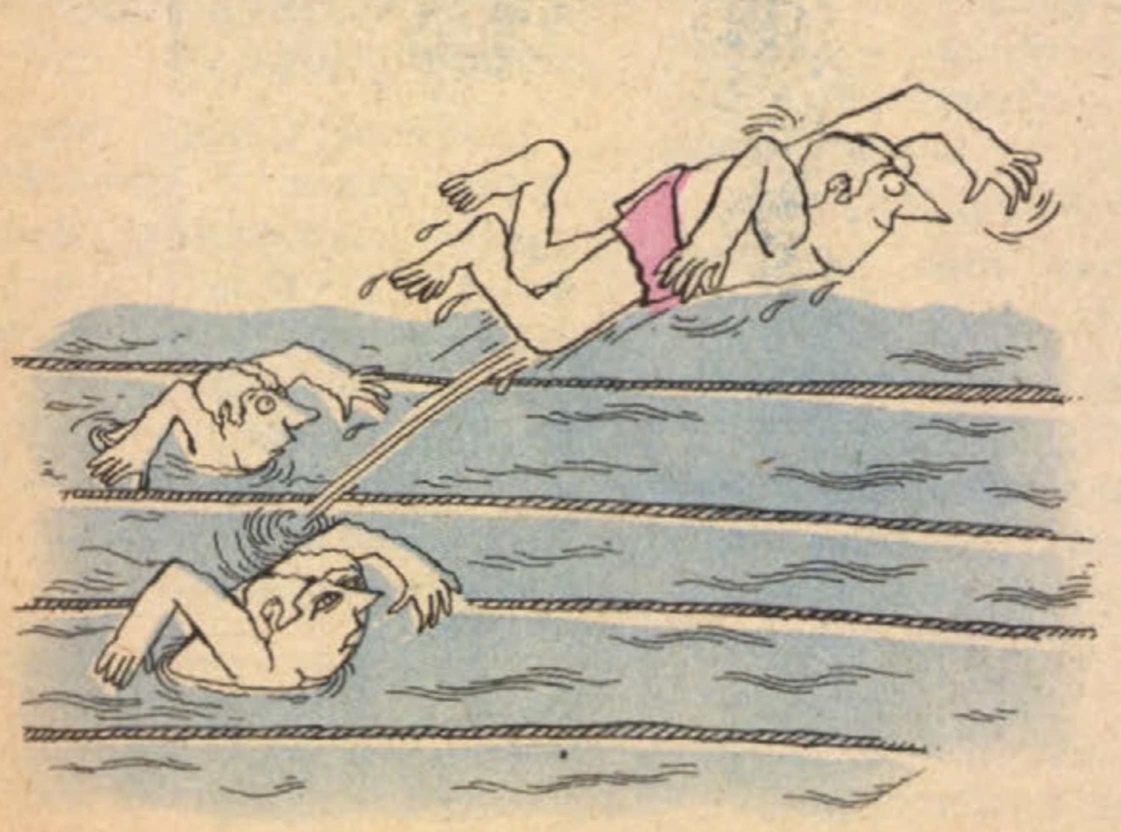
ÚSZÓ VILÁGBAJNOKSÁG

PRAKTIKUS SZERKEZET

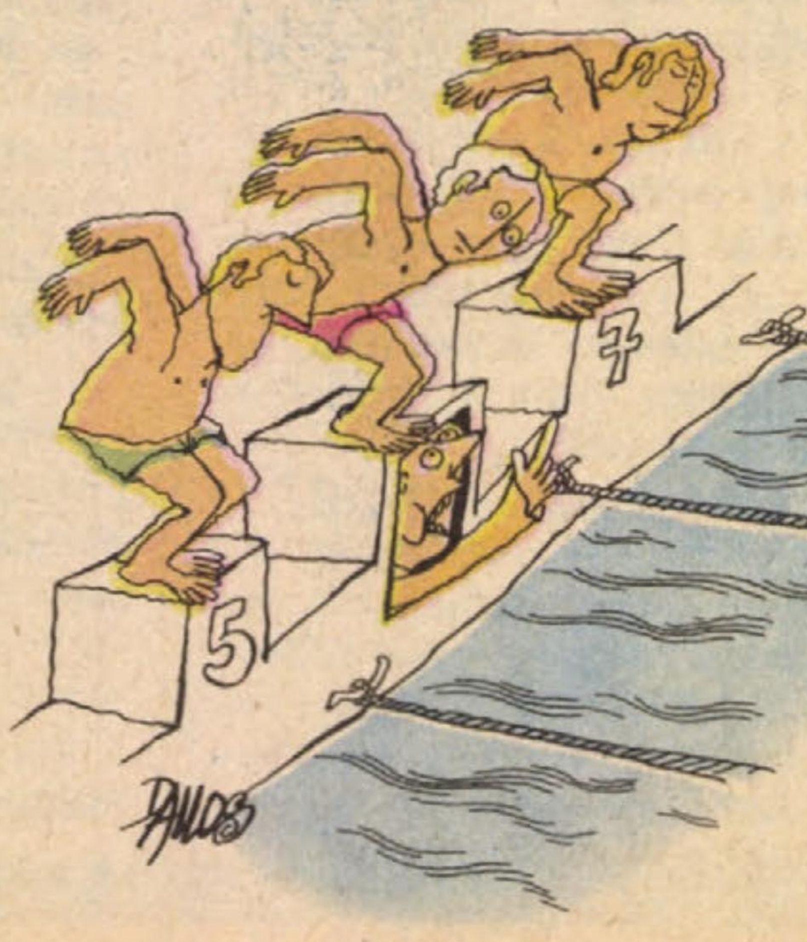

Dallos Jenő rajzai

ABSZOLÚT PILLANGÓZÁS

TAKTIKAI UTASÍTÁS

NYÁRI NOTESZ

FECSKEFÉSZEK

Négy kis fiókafecske, jó, szelíd,
anyjára vár, ki készít reggelit.
A fészek szélén ülnek hangtalan,
nyakukban hófehér szalvéta van.

SZÖCSKE

Mit ugrálsz vígan, illatos
bokrok közt, te kis buta szöcske?
Jön egy bakancs és eltapos.

TURISTAJELEK

Jelek a fákon, ábrák és csíkok,
az erdő mély, az út csupa titok.
Hegymászó társam, melyik az a jel,
amely a boldogsághoz vezet el?

APRÓHIRDETÉS

Elveszett drága ifjúságom,
színarany volt, benne a próba.
Te becsületes megtaláló,
hozd vissza. Cím a kiadóba'.

Bródy László

Megkérdeztük munkatársainkat:

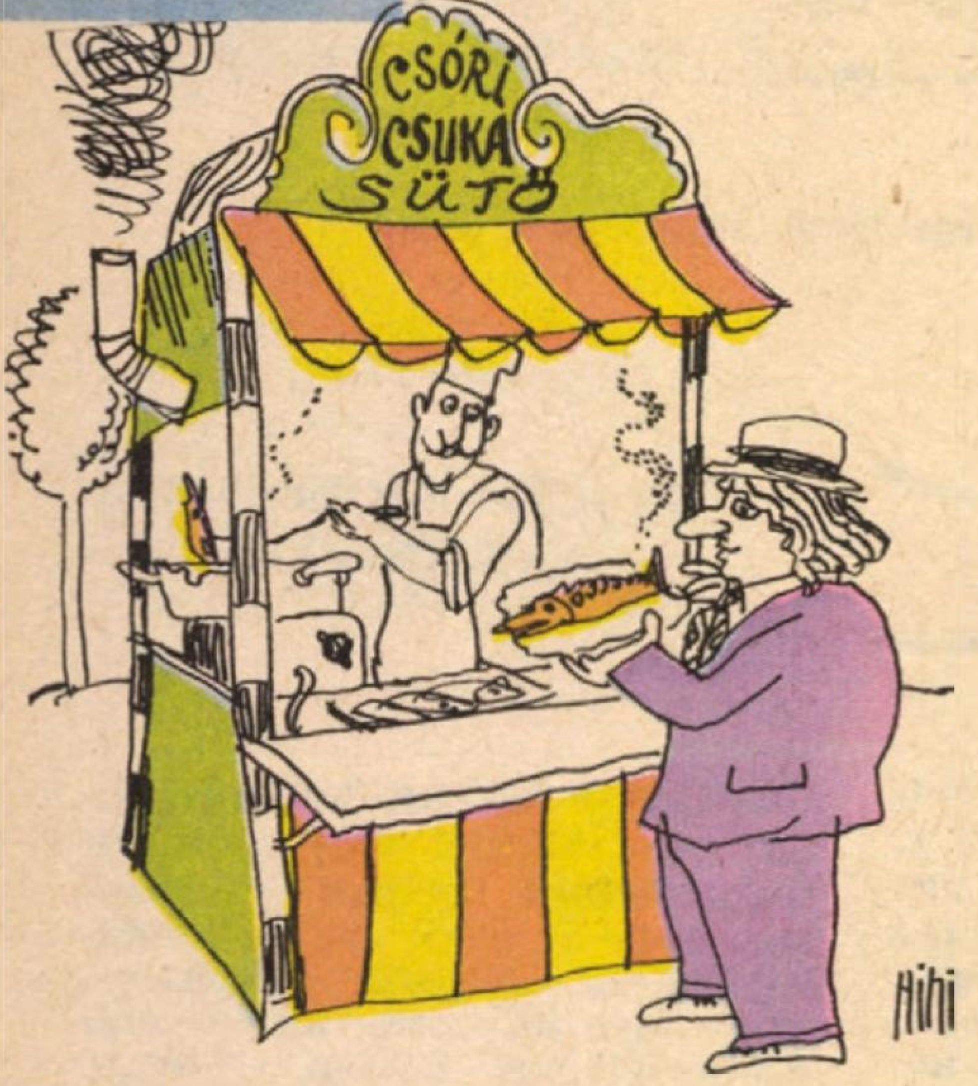
MI JUT AZ ESZÜKBE MÁTYÁS KIRÁLYRÓL?

Barát József:

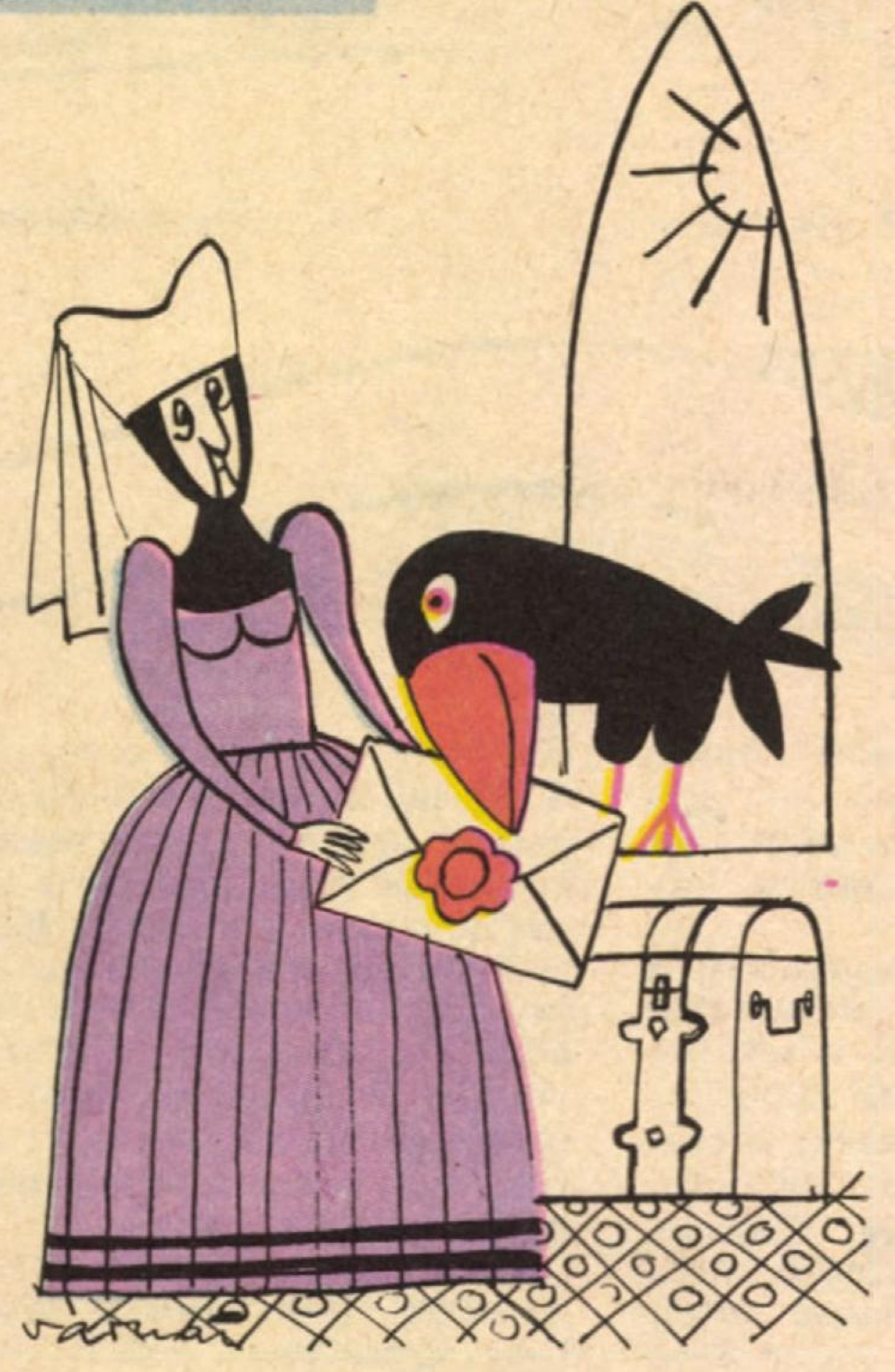
– A csodálatos könyvtára.

Hegedűs István:

– A fogyasztónak álcázott minőségi ellenőr.

Várnai György:

– Az irányítószám.

A tél. Remélem, az idei tél nem lesz olyan hideg, hogy királyt lehessen választani a Duna jegén.

G. Sz.

Lehoczky István:

– A fekete sereg.

Erdei Sándor:

– Ő hozta be az olaszokat.

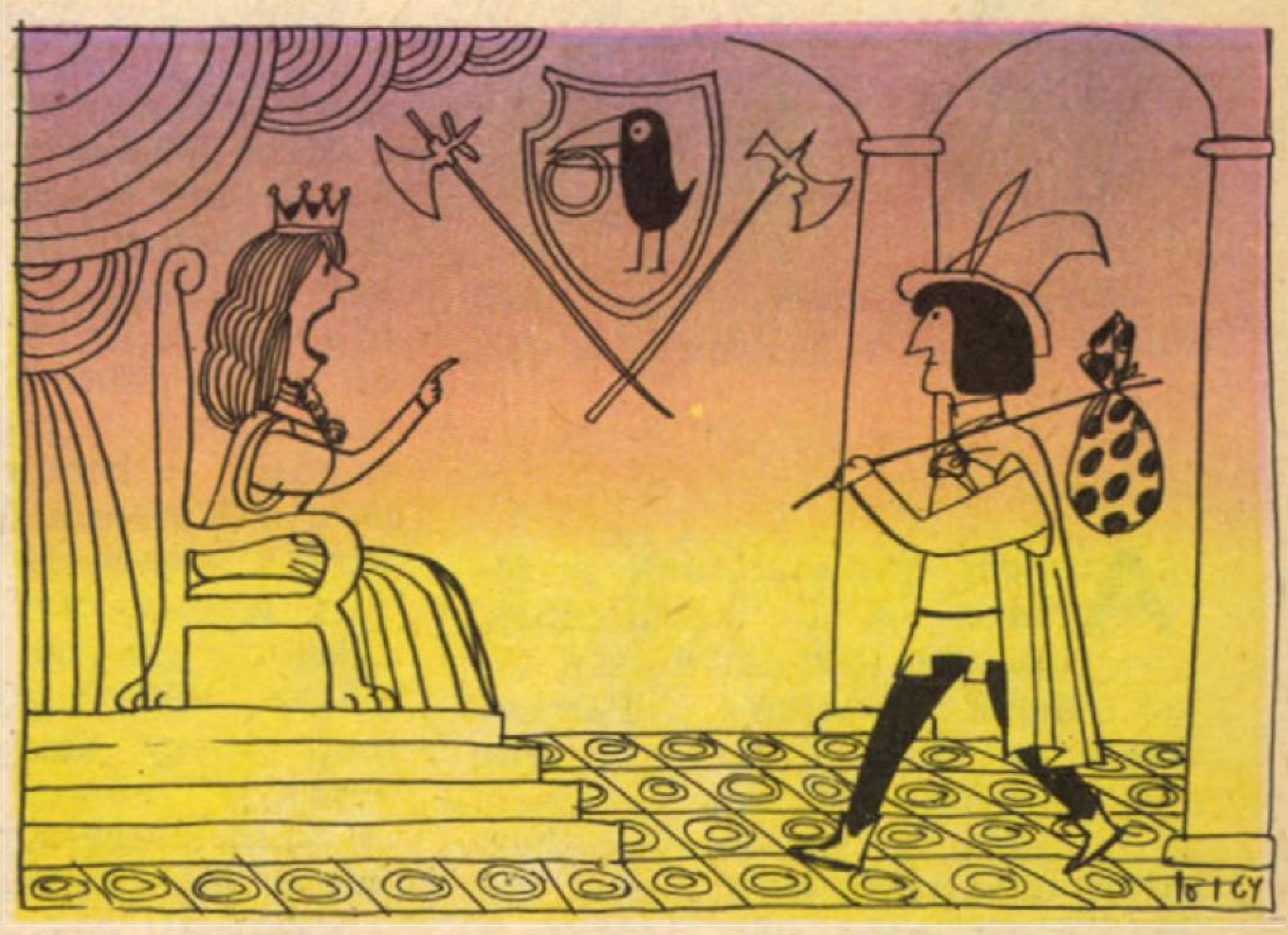
Akkor kellett volna udvari bolondnak lenni.

P. P.

A Hunyadi téri csarnok. Ott szokott vásárolni a feleségem.

P. L.

Tót Gyula:

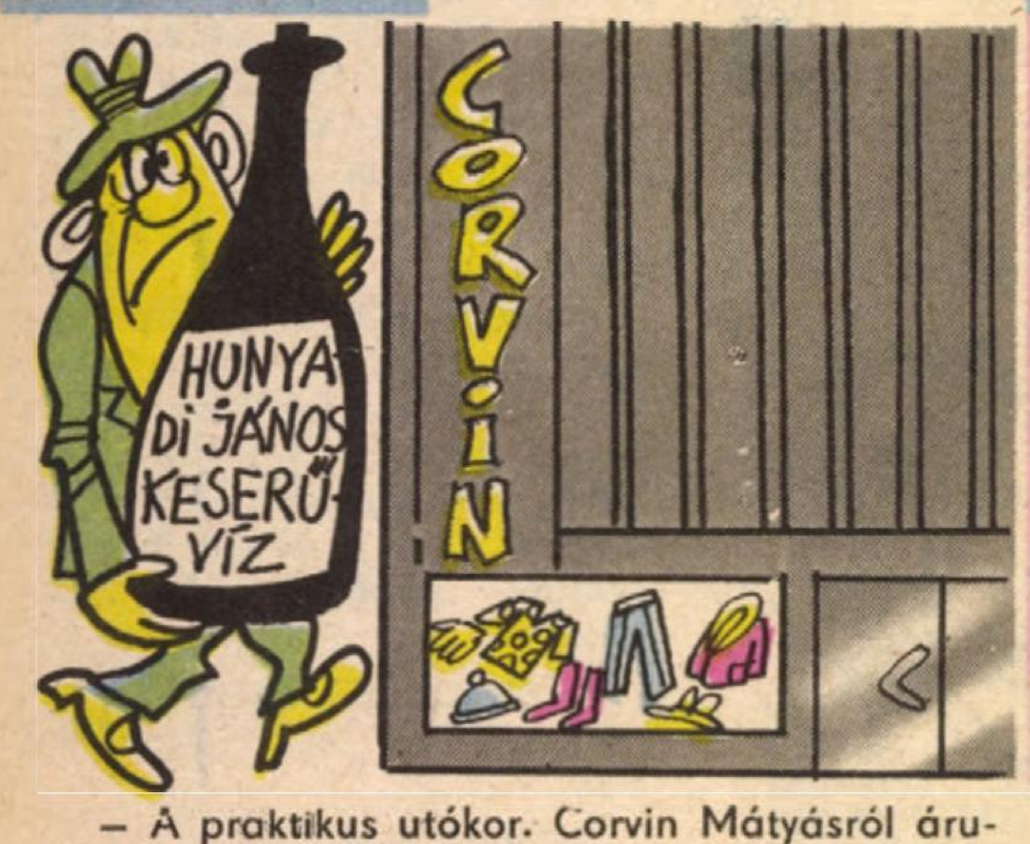

– Elegem van már abból, hogy folyton a nép között mászkálsz álruhában, és sohasem vagy itthon.

A televízió. Mátyás király nagy szerencséje, hogy akkor még nem volt tévé. Ha lett volna, nem tudta volna megőrizni az inkognitóját Szép Ilonka előtt, mi pedig egy jó történettel lettünk volna szegényebbek.

Ő. F.

Fülöp György:

– A praktikus utókor. Corvin Mátyásról áruházat, a papájáról pedig keserűvizet nevezett el.

Sajdik Ferenc:

– Sok baja lehetett a hajviselete miatt.

Endrődi István:

– Nem volt igazságos, aki az árát megállapította!...

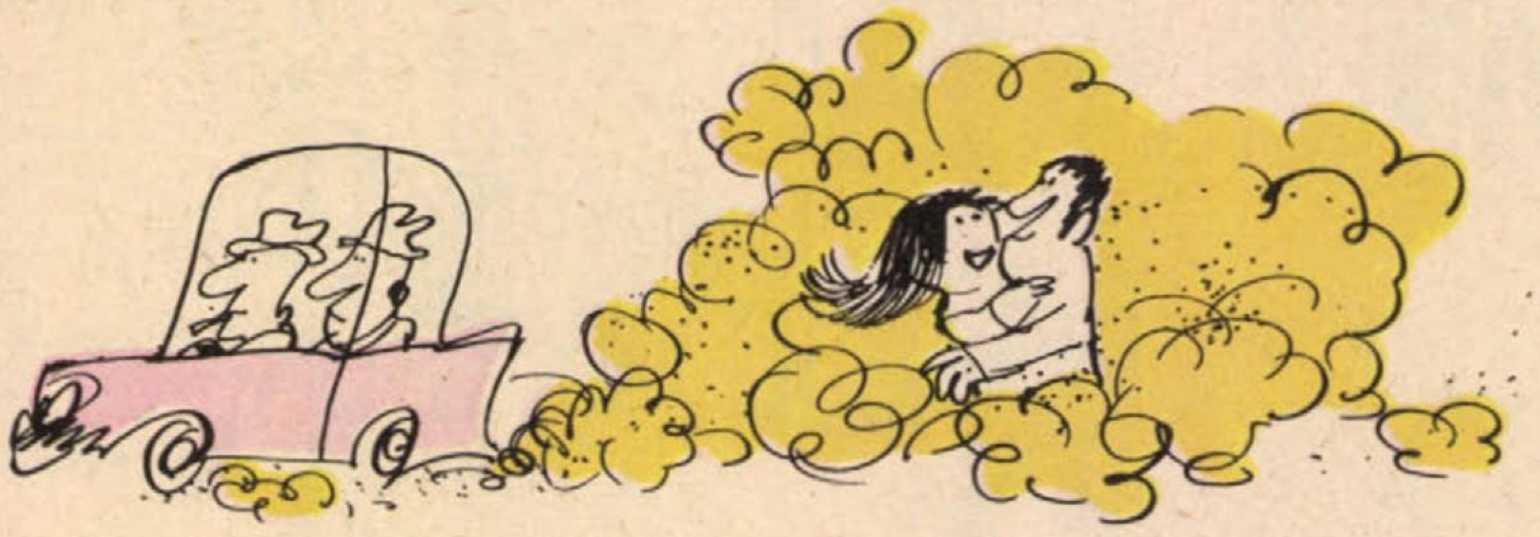
Előbb megvárom, mit ír róla Nemeskürty István, aztán majd nyilatkozom.

R. B.

A zajártalom. Mert „Jó Budavár magas tornyán az érckakas csikorog élesen".

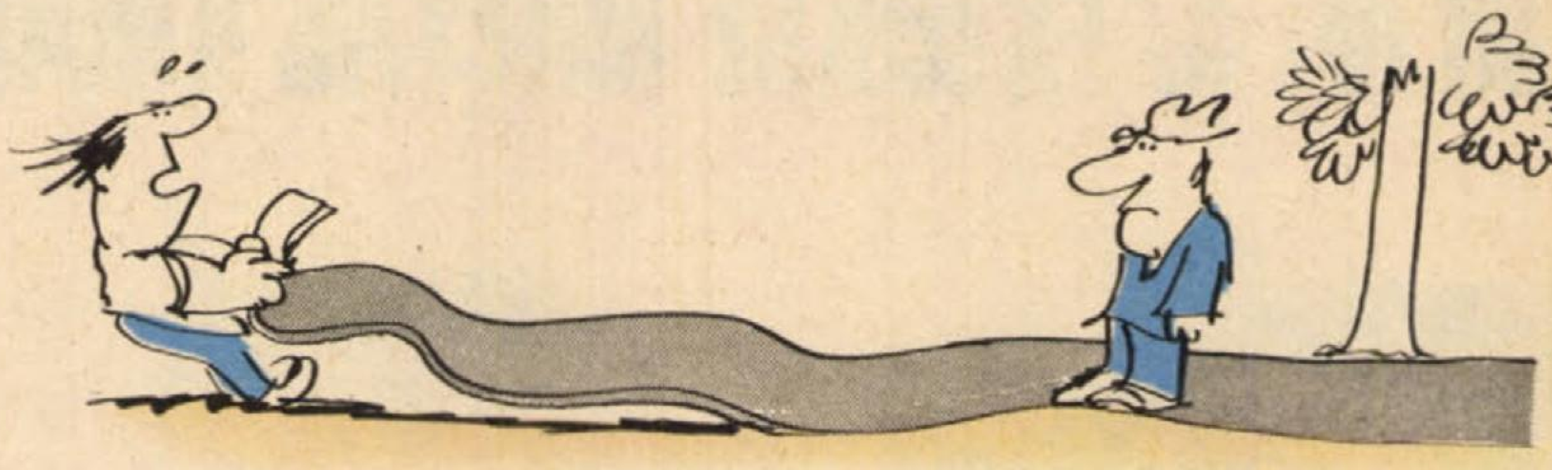
M. Gy.

POROS UTCÁK

– Most nyugodtan megcsókolhatsz, a mama úgysem lát ide egy félóráig a portól!

KEVÉS A BETONJÁRDA A KERÜLETBEN

– Megpróbálom egy kicsit megnyújtani őket!

CSATANGOLÁS A 100 ÉVES BUDAPESTEN

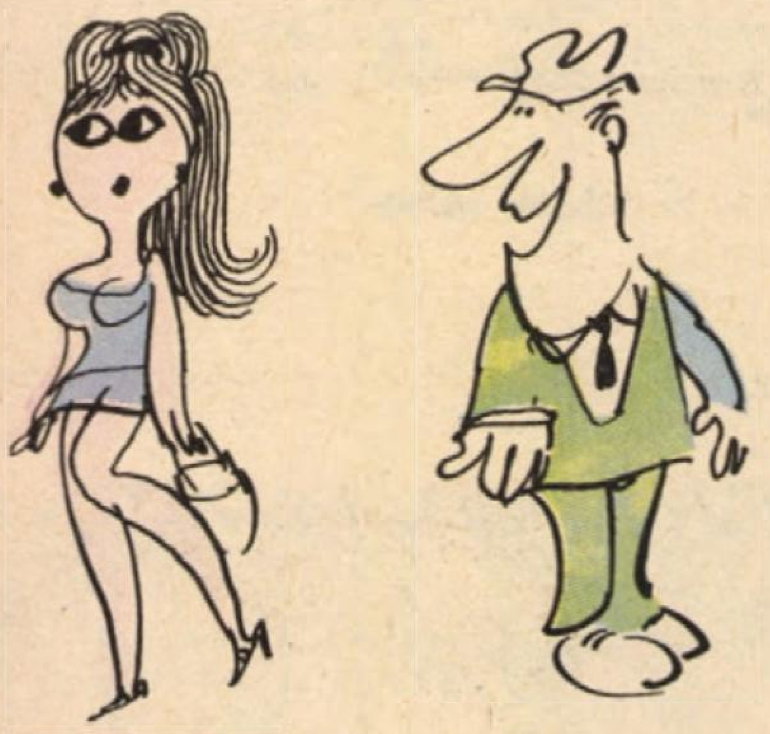
SÉTA EGY FÖLDSZINTES KERÜLETBEN

ZSÚFOLTAK AZ ISKOLÁK

– Amilyen peches vagyok, mire iskolás korú leszek, kibővítik a sulikat.

PILLANATKÉP

– Nem csodálom, hogy már Mátyás király is Mátyásföldre járt vadászni!

Autóval csatangoltunk a főváros XVI. kerületében, kocsink „Szent Mihály útján suhant nesztelen..." Pardon, tévedtem, az a Párizsba tegnap beszökött ősz volt, Ady versében, a mi kocsink Rákosszentmihály útjain egyáltalán nem suhant valami nesztelenül, sőt, nagyon is nyögdécselve bukdácsolt, merthogy errefelé az utak — egy-két főbb útvonalat leszámítva — nagyon vendégmarasztalóan kátyúsak, gödrösek.

A kerületek versengésében a XVI-ik csak akkor kerülhetne dobogóra, ha az volna a tét, hol a legkevesebb a szilárd útburkolat, a járda, a vízvezeték, a csatorna. Hja, az egykori öt falu: *Sashalom, Szentmihály, Cinkota, Mátyásföld és Árpádföld* nem vált egycsapásra várossá attól, hogy közigazgatási besorolása szerint a főváros egyik kerülete lett. Sok víz lefolyik addig a még meg sem épült vezetékeken, míg ez a városrész is utoléri a többit.

Földszintes kerület ez ma még, a családi házak és villácskák negyede. De nyújtózkodni akar. Felfelé. Többszintes kerület akar lenni, mihamarabb. Van abból némi hasznuk is, hogy egy kicsit késve startoltak: tanultak a korábban megépült lakótelepek jó és rossz példáiból, tudják már azt is, mit hogyan nem szabad csinálni. A kerület új centrumában, a Kerepesi út és a Jókai út sarkán megépülő lakótelep házai nem lesznek olyan szigorúan, kimérten egyformák, hanem bohókásan különbözőek, egy nagy mellett egy kicsi, meg egy közepes, s valamivel „cirádásabb" is, mint ahogy azt a házgyári háztól megszoktuk.

Épülőben van egy másik „városrész" is, egy centenáriumi KISZ-lakótelep, Mátyásföldön. A helyét nagyon szerencsésen választották meg, gyönyörű kilátás nyílik onnan a városra. Kevésbé gyönyörűek a kilátások arra nézve, hogy sikerül-e határidőre átadni az épületeket. A munkákat végző Prosperitás Ktsz nem prosperál eléggé, kevés az emberük, már eddig mintegy négyhónapos késésük van...

Arra, hogy mennyire változnak az idők azért ezen a tájon is, igen érzékletes példát tudunk mondani:

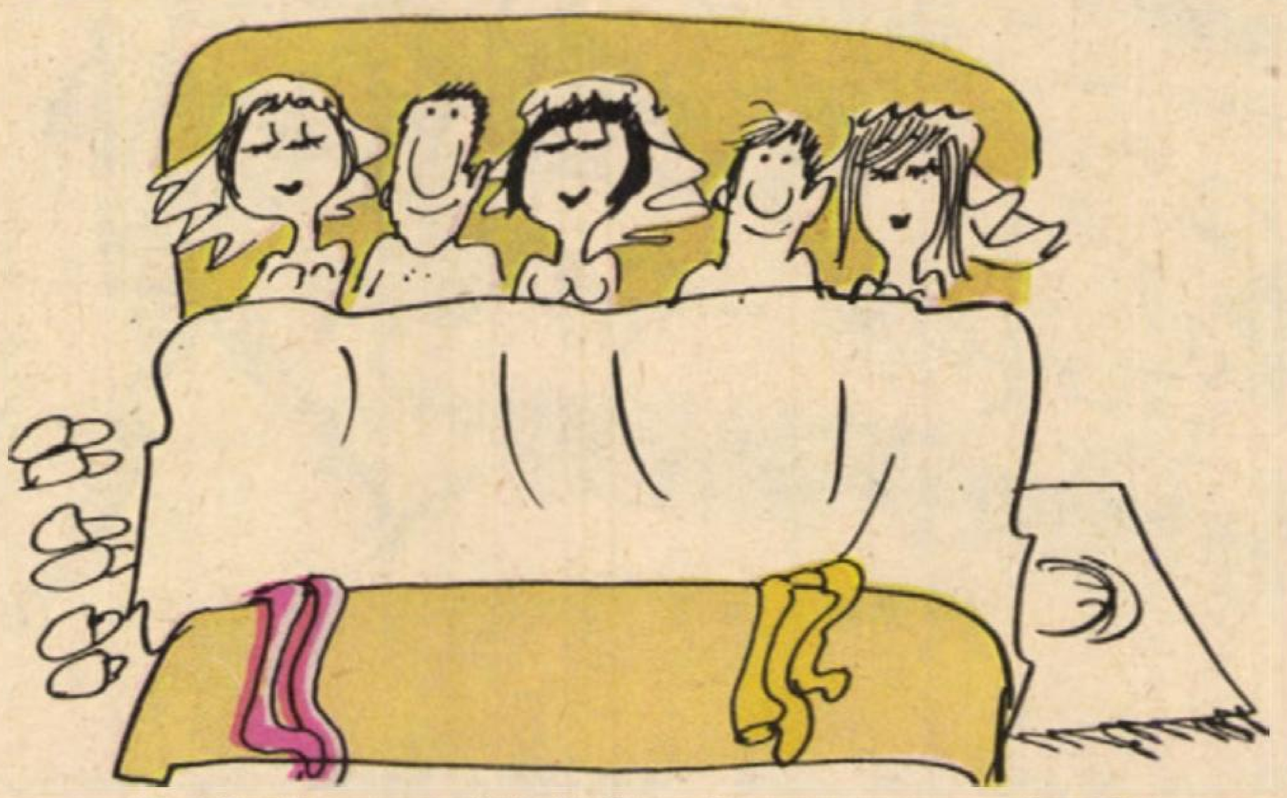
Közismert az az anekdóta, hogy a cinkotai kántor azt kérte hajdanán jutalmul Mátyás királytól, hogy Cinkotán nagyobb legyen az icce mint máshol, hogy többet ihassanak az emberek.

Ma viszont arra indult igen erőteljes mozgalom, hogy Cinkotán és a kerület más részeiben is kevesebbet igyanak az emberek, hogy az „icce" egyre kisebb legyen. Itt dolgozik a főváros, vagy talán az ország legaktívabb Alkoholellenes Klubja. Hetente háromszor tartanak összejövetelt, rendszeresen járnak kirándulni, van képzőművészeti körük, meg nyelvtanfolyamuk.

És van egy nagyon komoly patrónusuk is. A sors édes iróniája, hogy az alkoholellenes klubot a Kőbányai Likőrgyár patronálja. Ők látják el a klubnapra összegyűlteket innivalóval is.

Heti 72 üveg Coca-Colával...

Radványi Barna—
Sajdik Ferenc

...öt község egyesüléséből született meg a kerület...

CSODA-BÉRLET

„Amikor Párizsba jössz, feltétlenül hozd magaddal az autóbusz-bérletedet!..." — írta a bátyám. Nem értettem a dolgot. Talán valamiféle nemzetközi megállapodás értelmében érvényes lenne a bérletem a párizsi metróra is? Mindegy. Egy buszbérlet nem nagy csomag, kiviszem és a helyszínen minden kiderül.

Ki is derült. Párizsban megkérdeztem a bátyámtól: „Miért kellett kihoznom a bérletet?"

— Hát nem akarsz kedvezményes áron moziba járni? — csodálkozott a bátyám. — Itt minden magyar ezt csinálja. Hoz valami fényképes igazolványt, magyar nyelvűt és bemutatja a pénztárnál, mint diák-igazolványt, egyetemista igazolást. Szórakozottan a kezükbe veszik, nem értik a szöveget, vállat vonnak és kedvezményes jegyet adnak. Fele összegért a legjobb helyre ülhetsz, mert nincsenek számozva az ülések, a pénztárosokat meg nem ellenőrzi senki.

— Dehát én idősebbnek látszom, mint egy egyetemista.

— Nem érdekes. Nézd meg az itteni hallgatókat. Szőrmókok, nagypapa külsejűek.

Másnap kipróbáltam a bérletet. Hanyag mozdulattal meglobogtattam a

szemüveges mozipénztárosnő orra alatt és kértem egy diákjegyet. Adott. A többi pénztáros is.

Később eljártam olyan színházakba is, amelyek közönségük egy részét, kedvezményes áron, a tanulóifjúság köréből toborozták. Aztán felfedeztem egy olcsó és ízletes éttermet, ahol igazolvány ellenében, remek kosztot adtak.

Lassan úgy éreztem magamat, mint egy nemzetközi szélhámos, akit az Interpol ugyan szemmel tart, de nem lép közbe addig, amíg fel nem göngyölítették a banda teljes szervezetét.

Amikor meghosszabbított szabadságomról hazatértem és újra felültem egy pesti buszra, az ellenőr kérte a jegyemet. Átnyújtottam neki a csoda-bérletemet. Ránézett és ezt mondta:

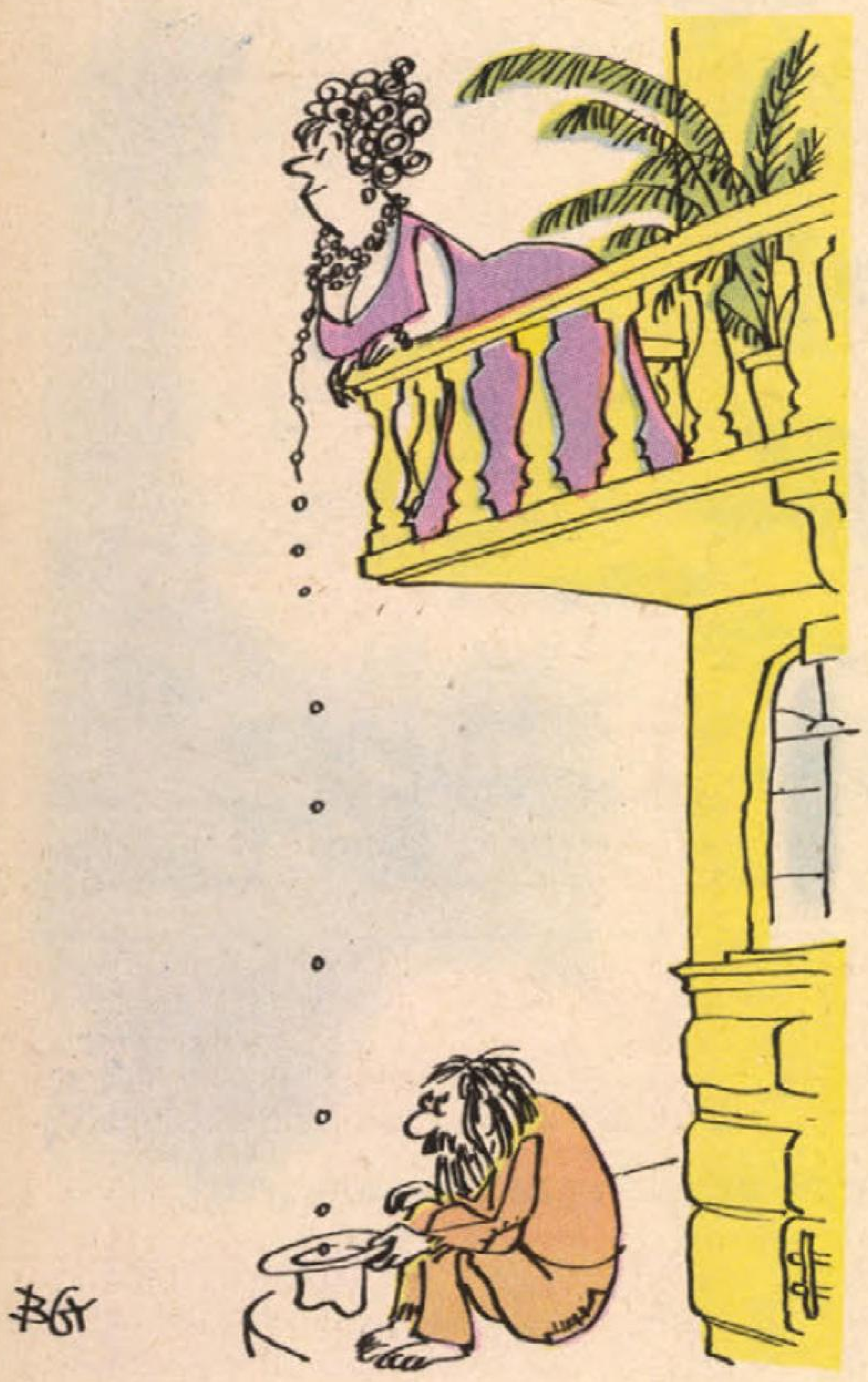
— Sajnálom, de nem érvényes! Ma már ötödike van, lejárt!

Elfogott a düh.

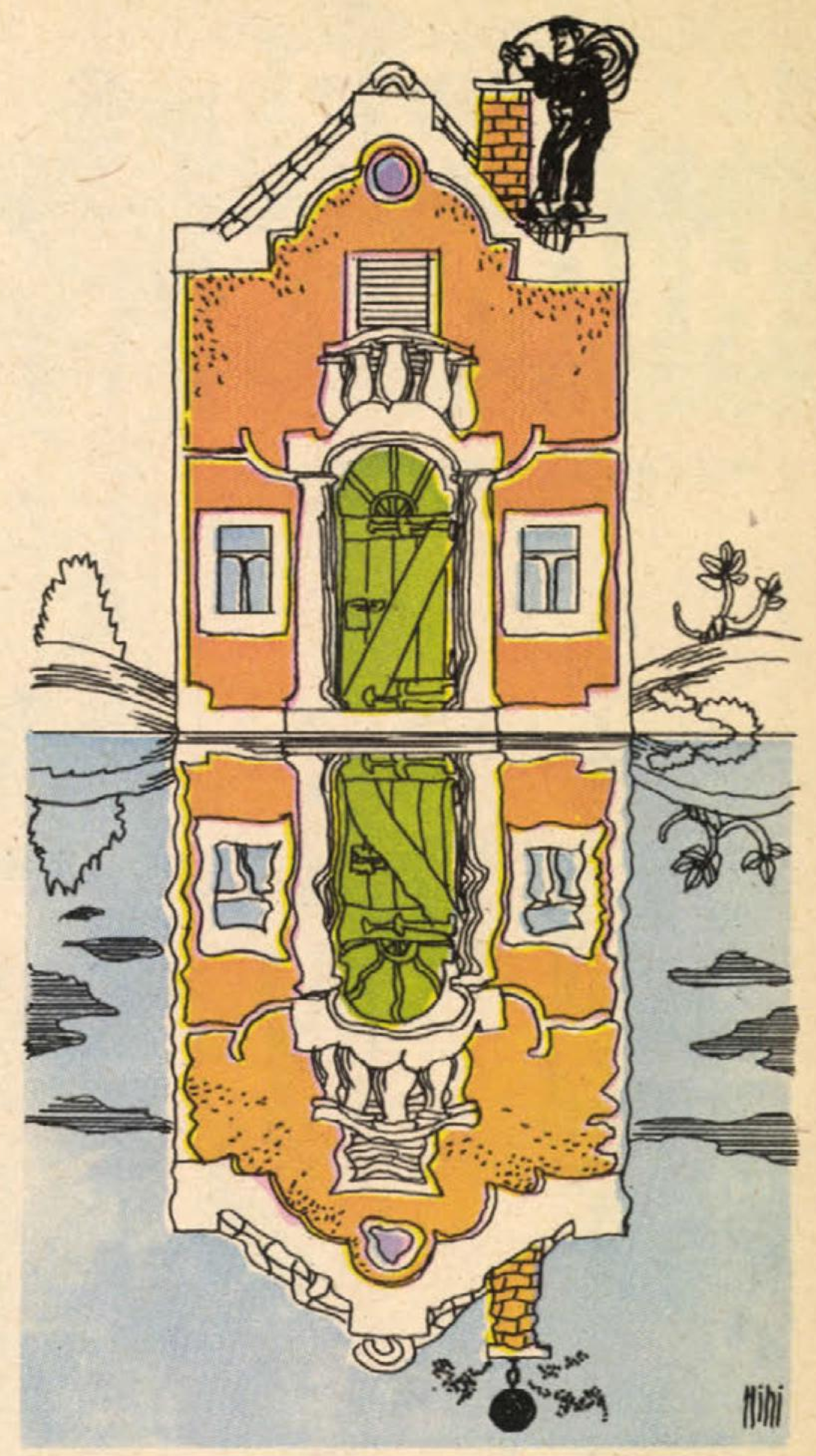
— Hogyhogy?! Egész Párizs elfogadta ezt a bérletet, pont magának nem jó?!...

Tardos Péter

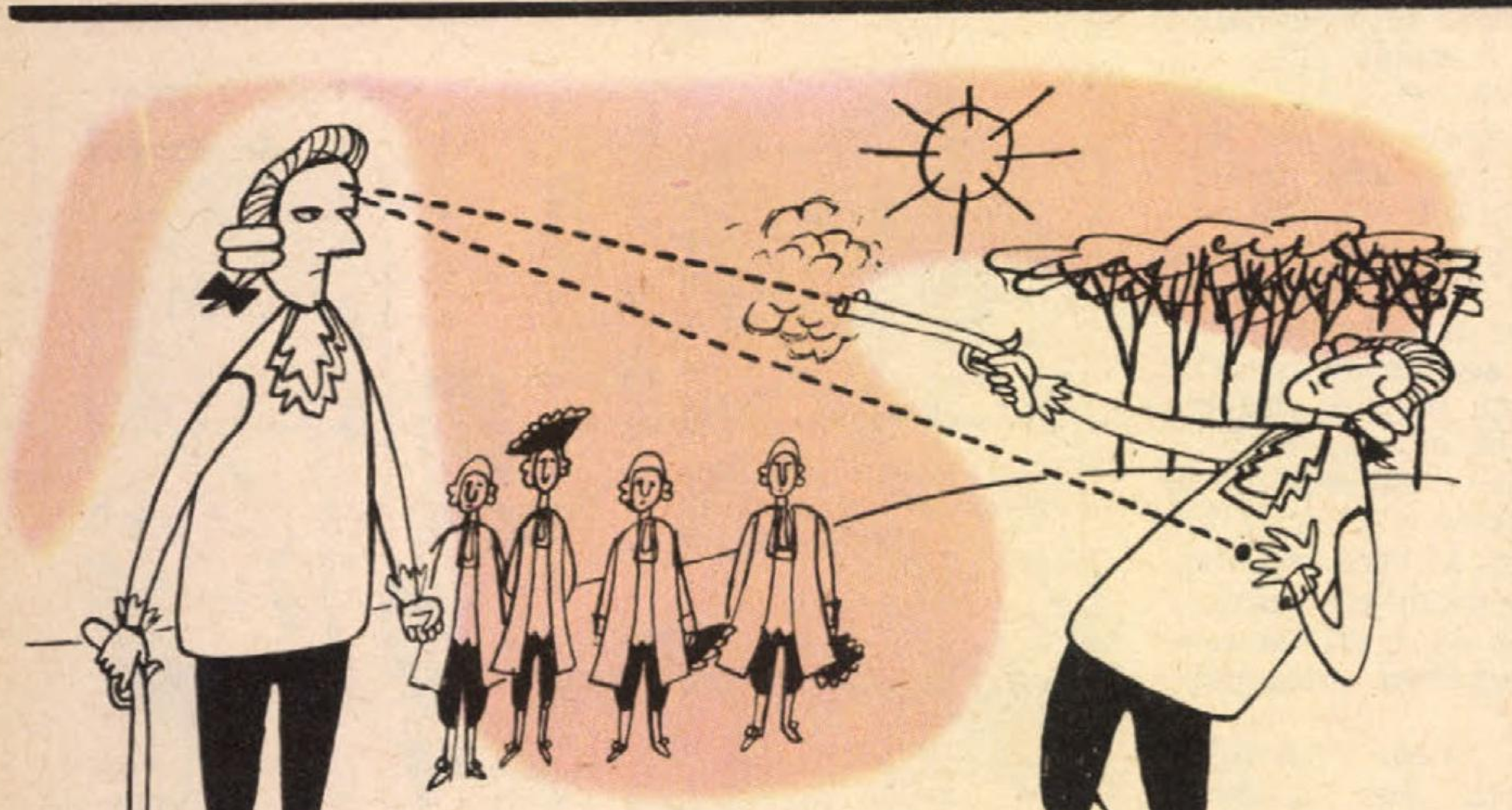
GOLYÓ

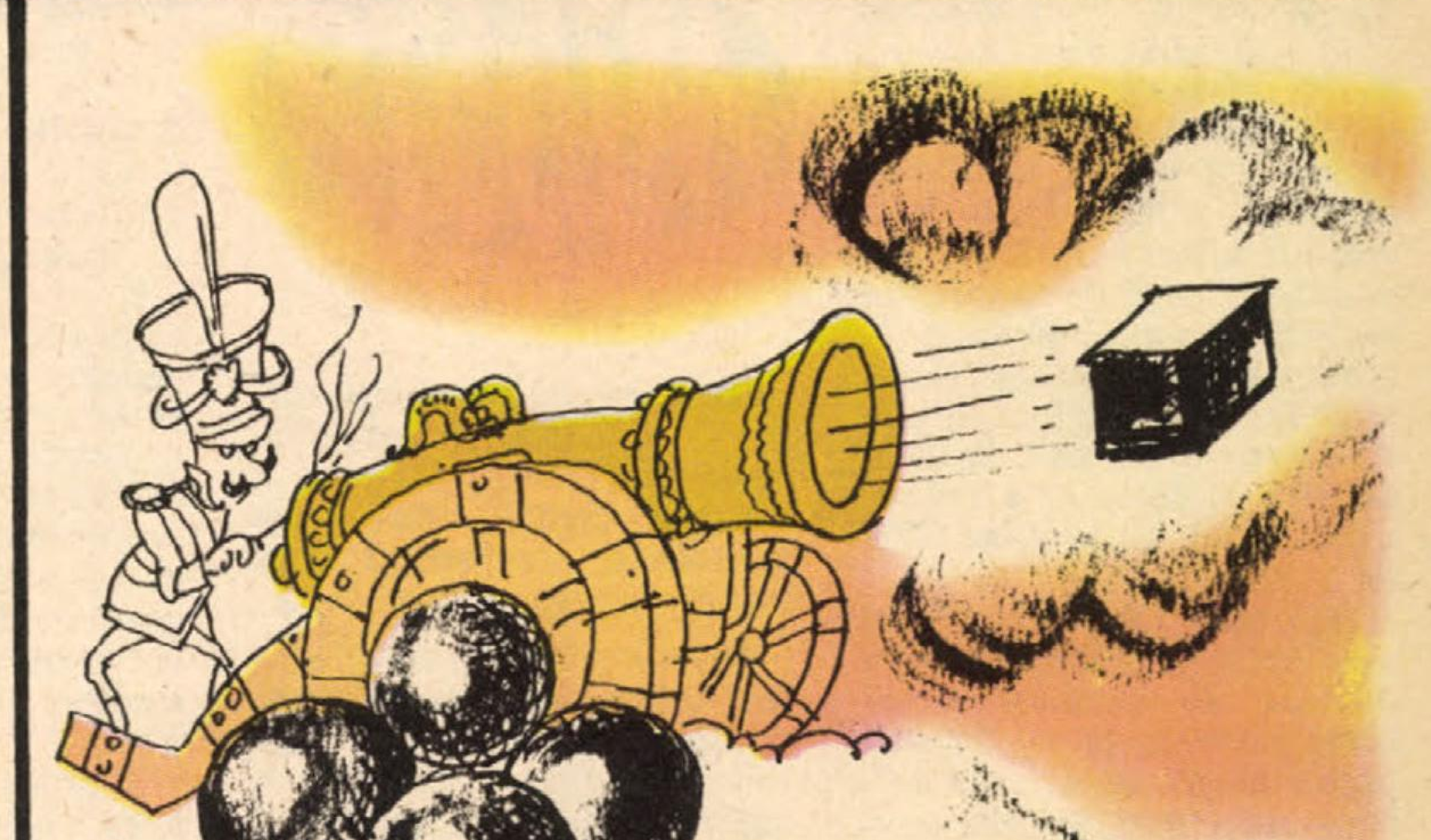

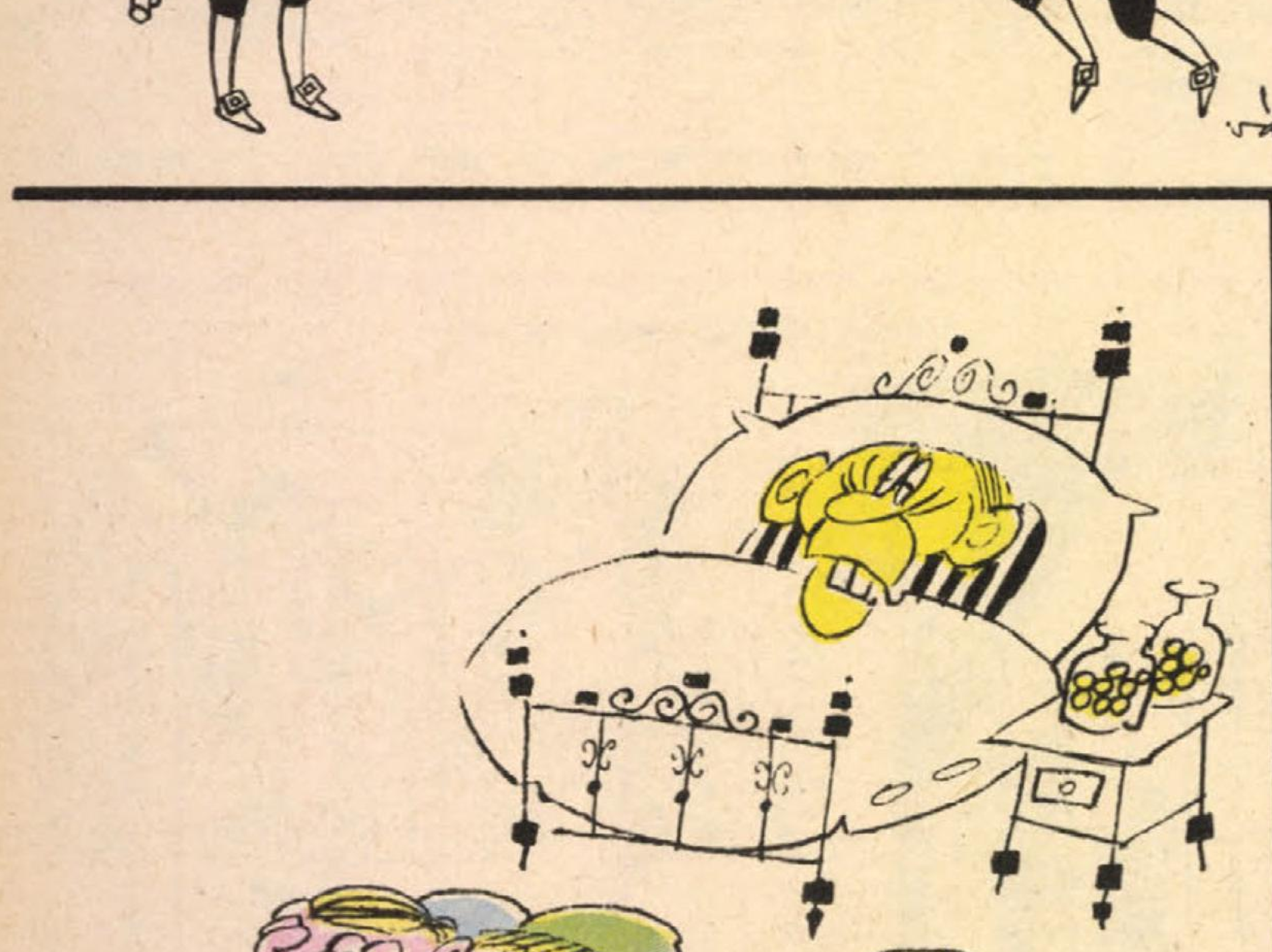

BRENNER, TÓT, HEGEDÜS, VÁRNAI, SZÜR-SZABÓ, FÜLÖP, BALÁZS-PIRI

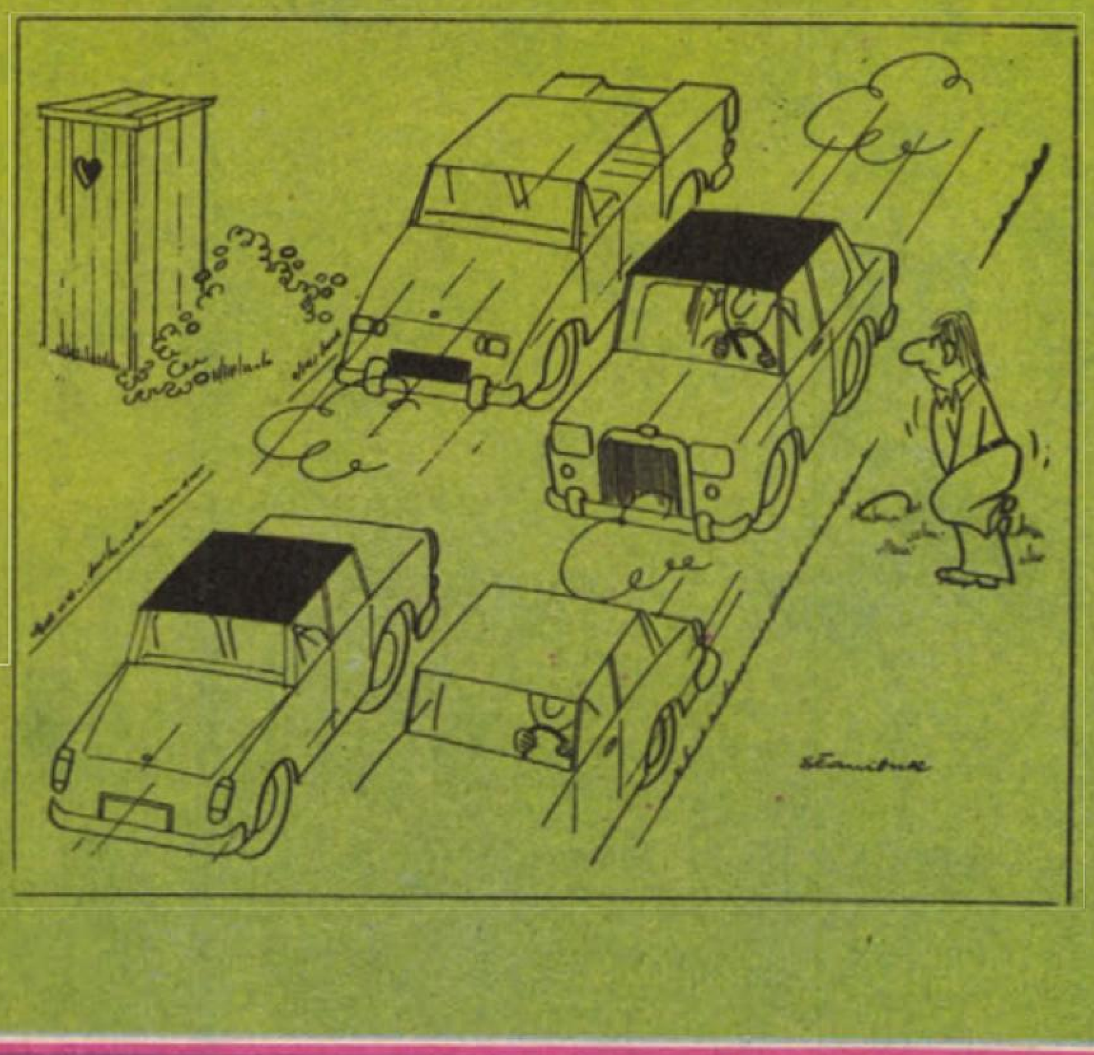

IMPORT HUMOR

– Te megcsókoltál! Mondd, szórakozott vagy, vagy új életet akarsz kezdeni?

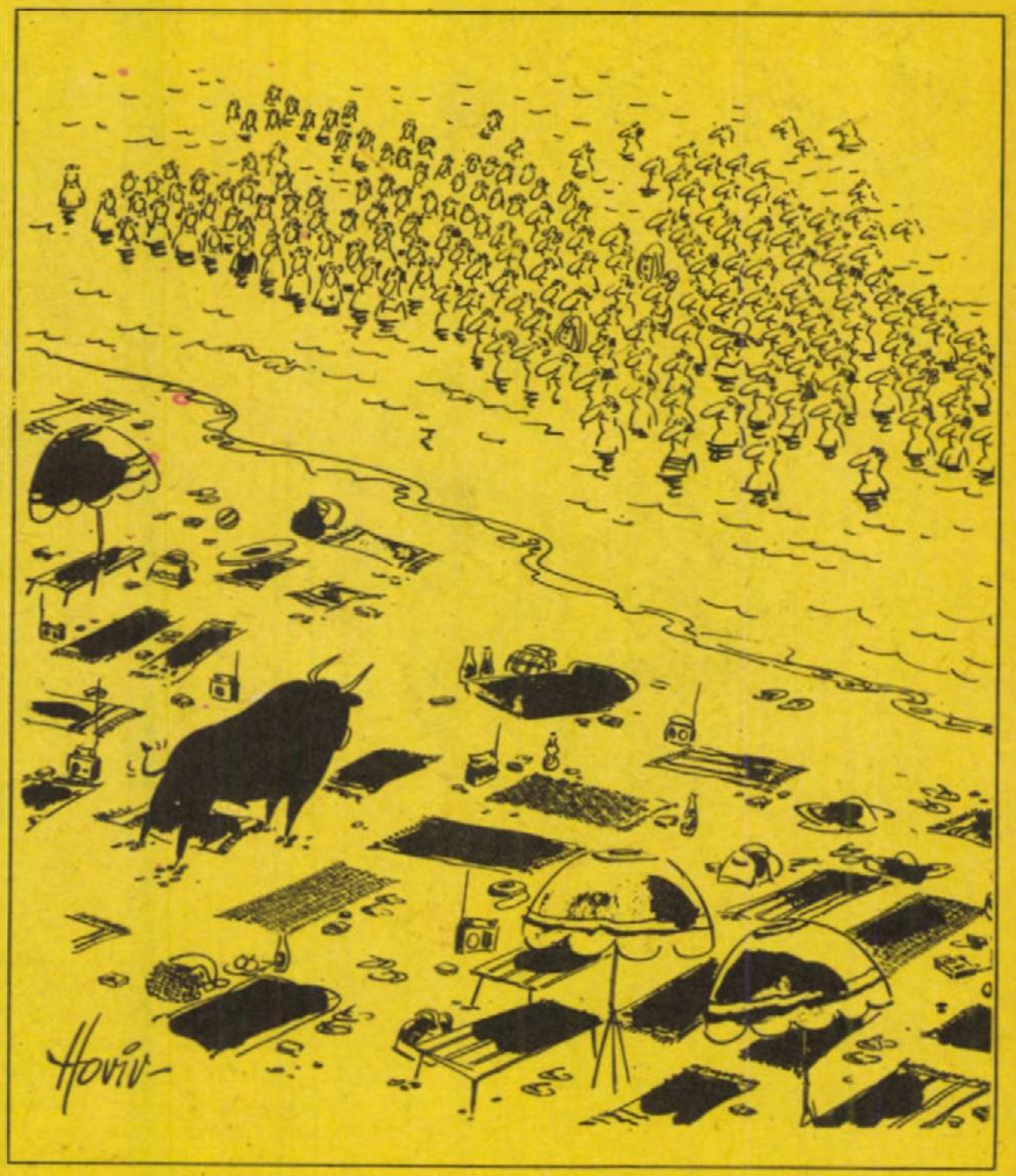
A CSÚCSFORGALOM HÁTRÁNYAI

SZAKMAI HUMOR

TENGERPARTI KALAND

(RAJZOK AZ „ICI PARIS" HASÁBJAIRÓL)

Miből?

Irodalmi hetilapunk egyik riportjában felteszi a sokakat érdeklő kérdést: „Miből telik?" Miből vásárolják az emberek a kocsit, az üdülőtelkeket, miből épülnek a családi házak, üdülők, kacsalábon forgó — szerényen hétvégi háznak nevezett — palotácskák? A riport nemcsak kérdez, felel is. Kiderül, hogy javarészt kölcsönökből. Kölcsönöz a rokon, a szomszéd, a barát, az OTP és a vállalat.

Így már érthető. Most már csak az a kérdés, hogy rokonok és barátok miből kölcsönöznek és az adósok miből adják meg azt a néhány százezret, amiből egy-egy ilyen ház felépül.

Mert ugyebár, aki százezret kölcsönad, annak már biztos van egy kis villája, meg a betévő autója. Na persze, így felmerülhetne valami gyanúféle, hogy miből? Nyilván kölcsönből, csak már megadta. Az a százezer pedig, amit most kölcsönad, valószínű egy baráti kölcsön eredménye.

Persze a kölcsönöket meg kell adni, aminek legjobb módja, ha az ember kölcsönkér. Idáig érthető. A riport le is von egy megszívlelendő következtetést. Így szól: *„Akinek valamiféle tartozása van, másként dolgozik, gondolkozik és él. Önmagából a legtöbbet adja (igaz, hajtóereje elsősorban az adósság rendezése), aminek végül is a társadalom látja hasznát..."*

Itt a megoldás! Aki nem dolgozik rendesen, aki hanyag, aki nem adja önmagát, annak kölcsön kell adni. Ezután rendesen dolgozik és él. Mert van neki hajtóereje! Az elmúlt évtizedekben sokmindennel kísérleteztünk és íme, milyen egyszerű dolog. A vándormadarakat, lógósokat, a munkafegyelem lázítóit be kell hívatni az első OTP-be, adni neki mondjuk százezret kölcsön és nyertünk egy szorgos, igyekvő állampolgárt.

Tegnap Rudi barátom kért tőlem egy százast. Örömmel adtam neki. Biztosan villát akar építeni. Egyébként Rudi nem szeret dolgozni, talán ettől megkomolyodik...

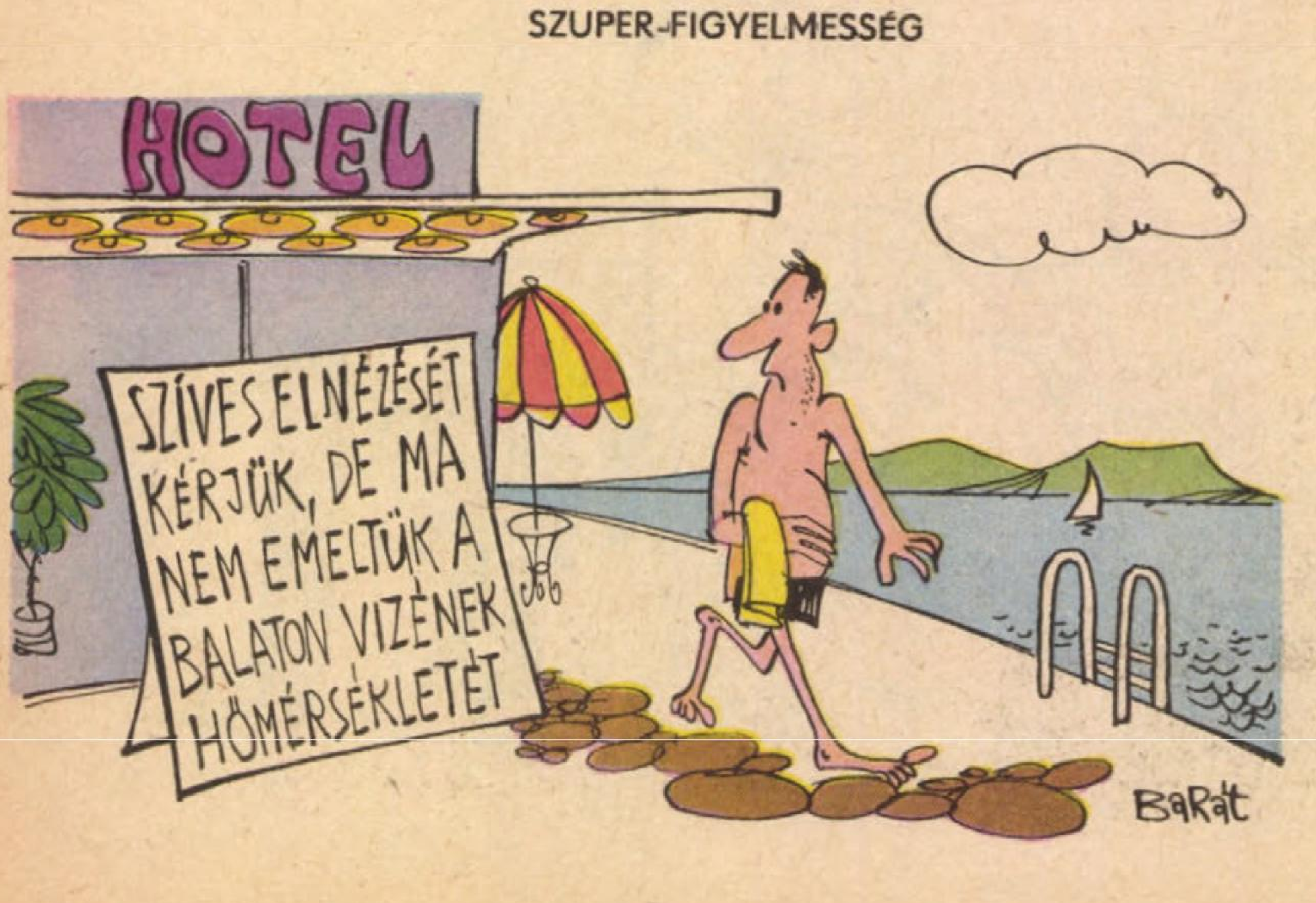
(ő. f.)

VÍZPOCSÉKOLÁS

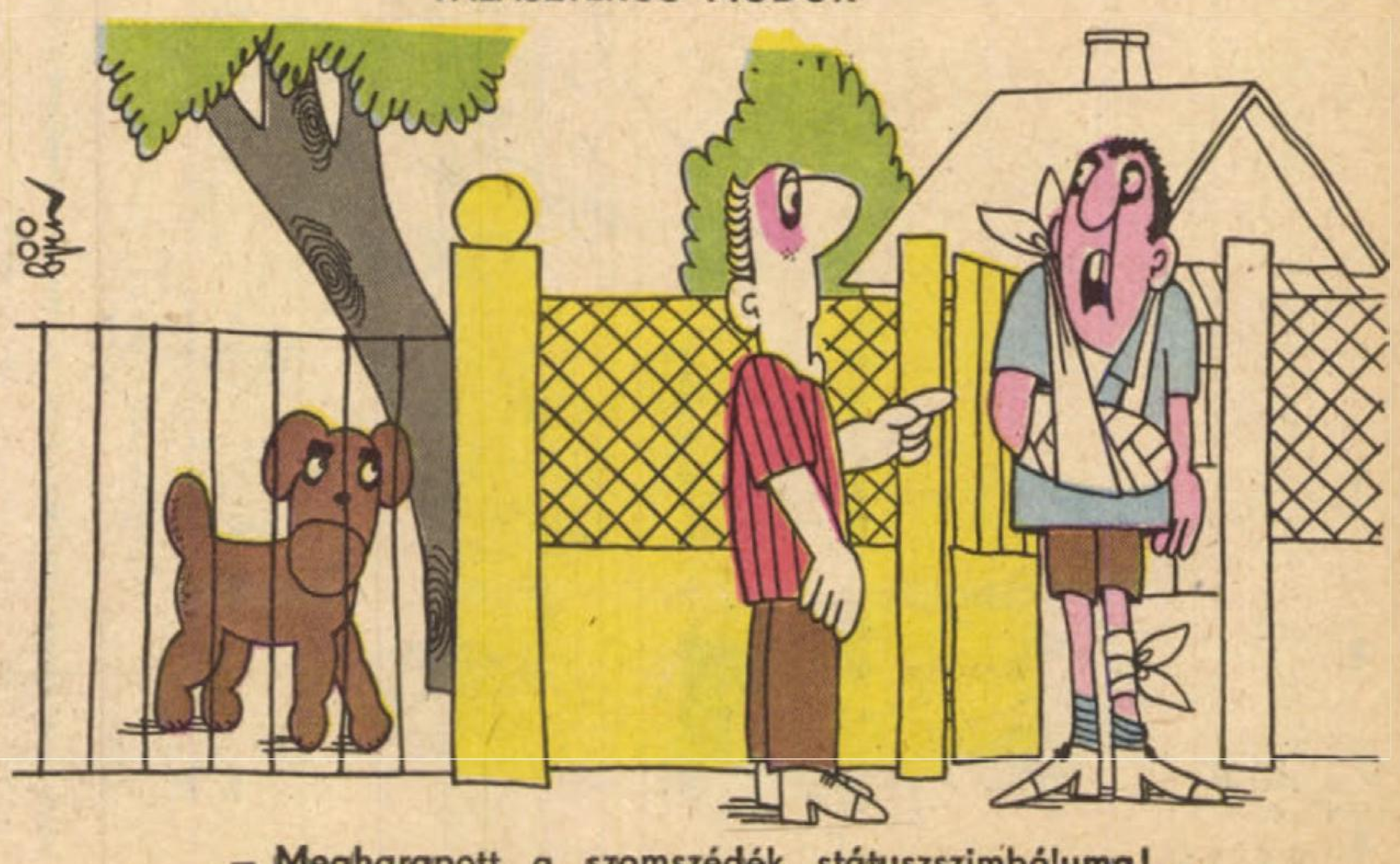

– És ha gyerekünk lenne, azt talán nem kéne néha türdetni?!

SZUPER-FIGYELMESSÉG

VÁLASZTÉKOS MODOR

– Megharapott a szomszédék státuszszimbóluma!...

KRITIKA

– Szép, szép, de nem lehetne fordítva, hogy az elefánt legyen felül?

DAL

A „British Journal of Crimilogy" c. szaklap terjedelmes tanulmányt közöl ezzel a címmel: „A királyi tengerészet bűnözési mutatóinak alakulása a szeszfogyasztás tükrében".

A téma nem egészen új. Mi már sráckorunkban énekeltük a lényeget: „Baj van a részeg tengerésszel..."

TÜCSÖK és BOGÁR

A véletlen reklám sem rossz reklám!

(A Rákóczi úti busz-sávon fényképezte Halász András)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

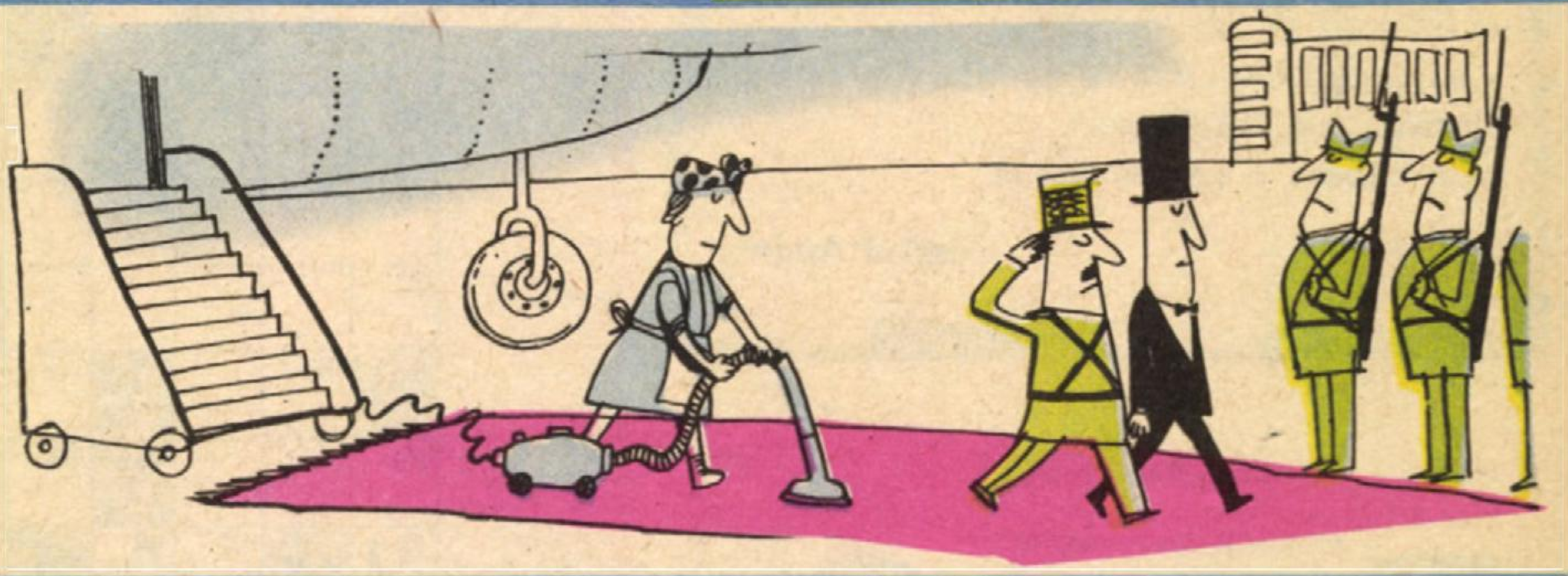

Rájuk vigyáz az őrangyalka?

(Salgótarjánban fotózta Fodor Tamás)

Nemrégiben balkezes kaszásokat rajzoltunk a Ludas Matyi címlapjára, ezen a rajzo,1 pedig a bal vállukon hordják a puskát a katonák. De ez még mind semmi. A szerkesztőségünkben néhány karikaturista bal kézzel rajzol, de ez nem mentség. Úgy látszik nálunk is előfordul, hogy nem tudja a jobb kéz, hogy mit csinál a bal, de majd megtanuljuk...

(Beküldte: Molnár János, székkutasi olvasónk)

15–16, SZERDA–CSÜTÖRTÖK 16 ÉVEN FELÜLIEKNEK!

Az űzött szamurály

Színes, japán film.

Lyaly de nehéz dolog az a hejesírás!

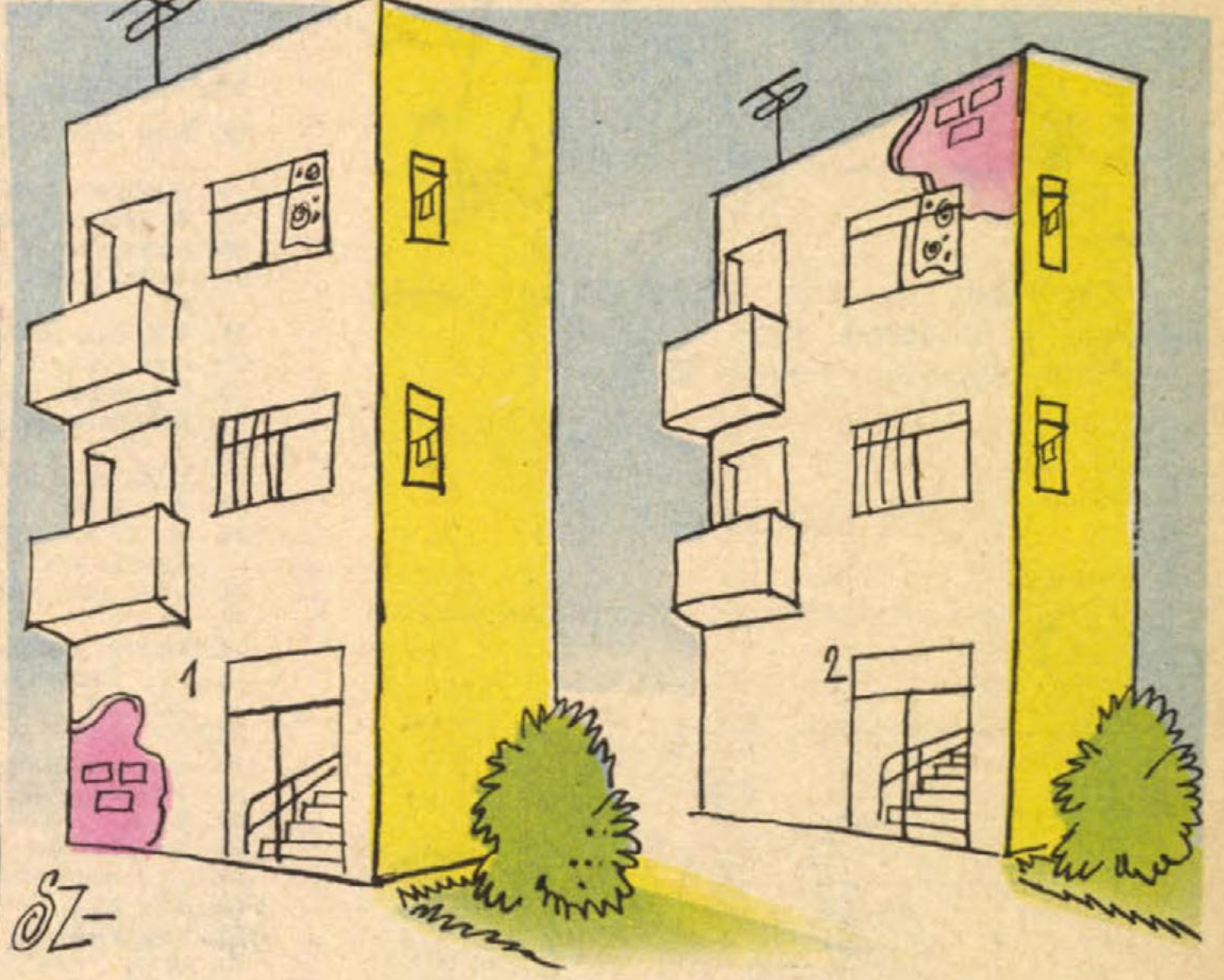
(Az agárdi moziplakáton észlelte Horváth Imre László)

REGGELI EDZÉS

– Mit tolakszik? Más is akar utazni!

VÁLTOZATOS ÉPÍTKEZÉS

TAKARÉKOS NÁSZÚT

3 Kis vers

AJÁNLAT

„Munkás"-t szivok és ámulok e néven.
Munkásságunknak dícsérete hangzik;
mért hívják így a legolcsóbbat éppen?
Jobb volna: „Álmos". Percenként elalszik.

ÁLLAT-LÉLEKTAN

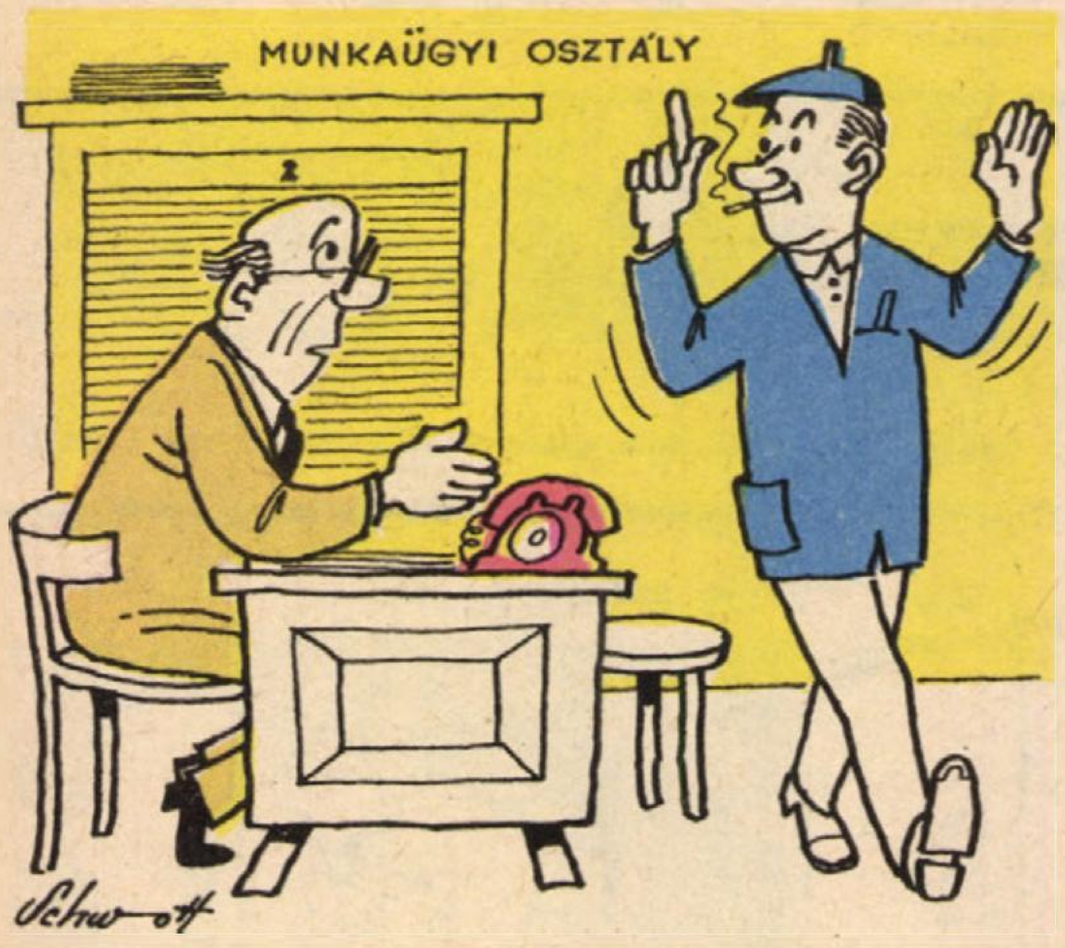
Ha lefekszik a farkas, végét várva
az erősebbtől, amaz elmegy útra.
Ha Farkas Péter ledől, vitatársa,
erős Farkas Pál kéjjel fejberúgja.

„MINDNYÁJUNKNAK"

„Mindnyájunknak", hangsúlyozza,
„nyugodalmas jó éjt" mondva
rádiónk az éjfelen –,
s boldoggá tesz: van rá gondja,
ne feküdjem felzokogva
ama hitben: n é k e m n e m.

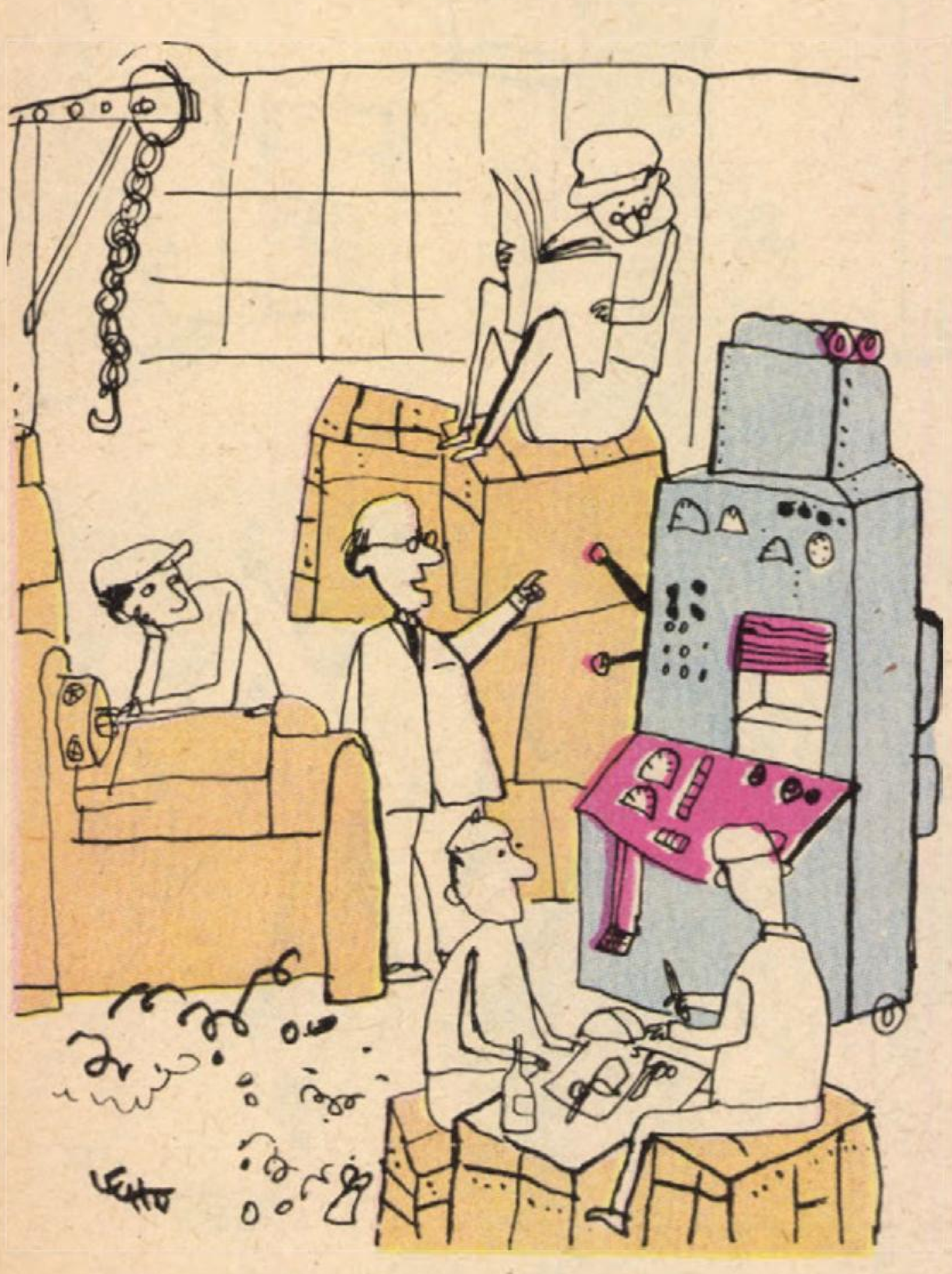
Leszkai András

ESÉLYES JELÖLT

– Köszönöm, de már felvettünk egy segédmunkást a hirdetett állásra ...
– Nem baj, akkor holnap jövök.

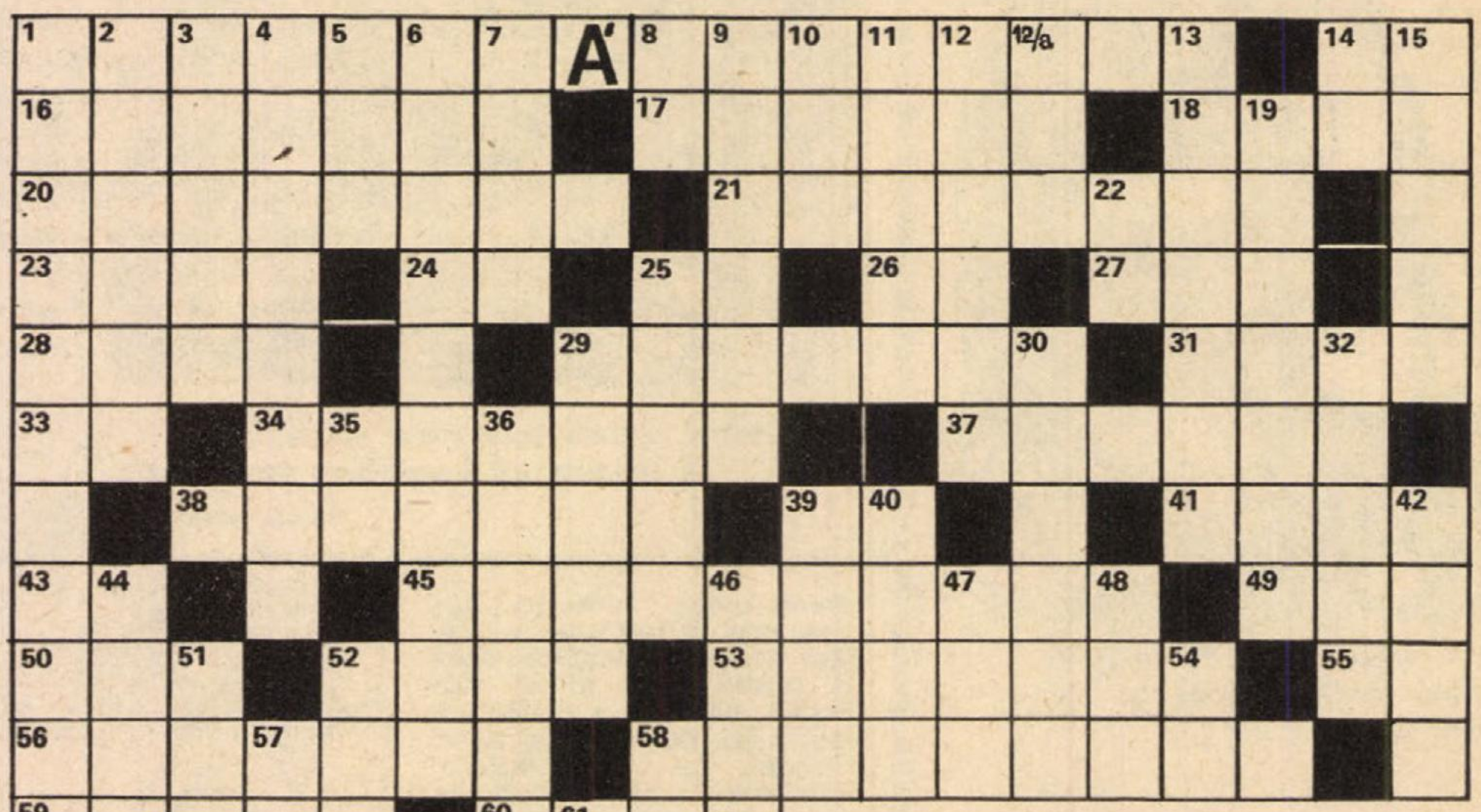
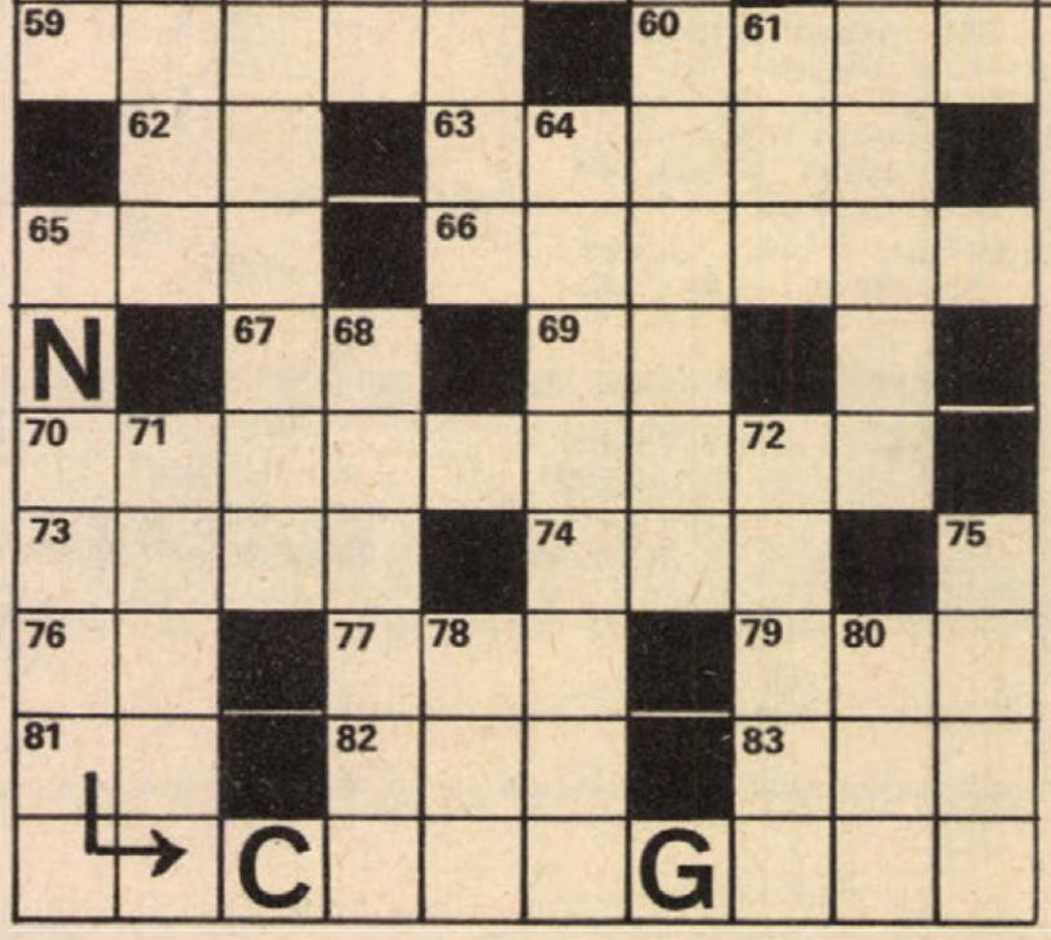
ÚJ SZERZEMÉNY

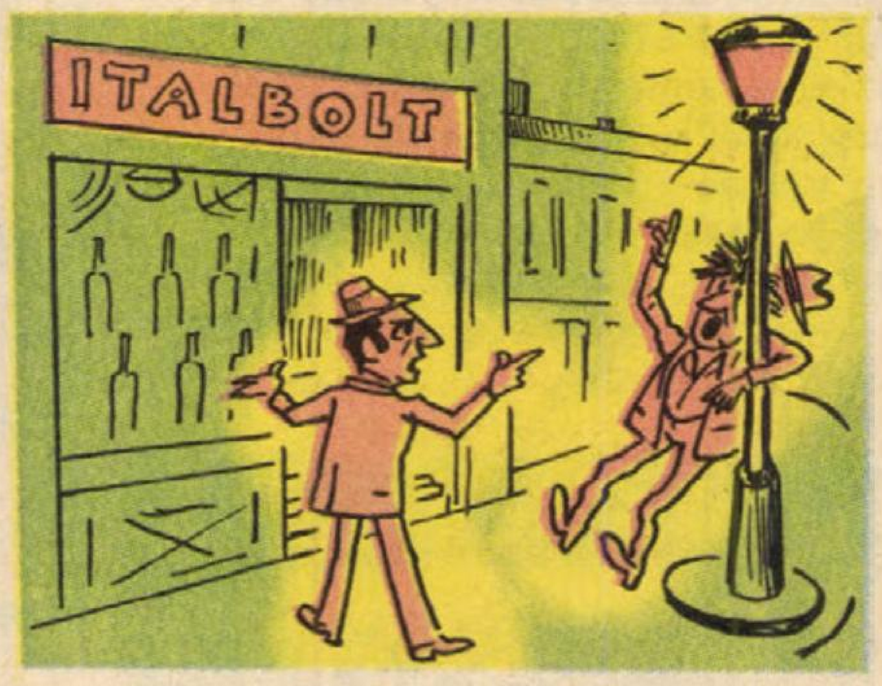
– Aztán jól becsüljék meg ezt a gépet, szaktársak. Tíz ember munkáját végzi el!

AZ MÁS!

A jószándékú Klovács egy dülöngélő részeget állít meg az egyik italbolt előtt: — Ide figyeljen öregem — mondja neki —, tudja maga, hogy csak itt Pesten hány ember életét teszi tönkre az alkohol évente? Mire így felel az illető: vízszintes 1 — függőleges 65. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb szeptember 3-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest, Pf. 53. Kizárólag levelezőlapon! A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

AZ MÁS!

— Vízszintes 1 — függőleges 65.

VÍZSZINTES

14. Egy náci-alakulat betűjele volt
16. Nagyon sok idő
17. A legfontosabb nyári munka
18. Egynémely ételbe kell
20. A legismertebb nótárius jelzője
21. Konok, makacs
23. Orvosságot is jelenthet
24. Ugyanaz röv.
25. Mássalhangzó fonet.
26. P. V.
27. Lábbeli, de az eleje hiányzik
28. A görög ábécé Z betűje
29. A vármegyei közigazgatás vezetője volt
31. „Az orránál fogva vezet"
33. S
34. Híres opera egyik szereplője
37. ... ismeri (nem most mutatták be neki)
38. Üldögél
39. Sporteszköz
41. Vékony fémhuzal
43. Ü. I.
45. A germán hősmondák törpéi
49. ... szakadtából
50. Fát rág
52. Nagyközség Pest megyében
53. Egy Molière-komédia ismert szereplője
55. Latin prepozíció
56. Hírt ad valamiről
58. A Fekete-tengerbe ömlik
59. A pontyfélék egyik faja
60. A rádió- és televízió-állomások nemzetközi szervezete
62. Nőnemű latin névmás
63. Göre Gábor történeteinek egyik szereplője
65. Élvezet
66. Tartomány Olaszországban
67. Azonos magánhangzók
69. ...ixes
70. A kilenc múzsa egyike
73. Operahős, hercegi rangban
74. A Halotti Beszéd ismert szava
76. S. Y.
77. ...ia vincit amor
79. Vízinövény
81. Építőanyag is
82. Rossz ... tett a tűzre
83. Többnyire folyadékok vagy gázok szállítására szolgál

FÜGGŐLEGES

1. Híres színészek és futballisták osztályrésze
2. Egészséges vízi sport
3. Égtáj
4. Az ... hős (nagysikerű szovjet film volt)
5. Rövidítés angol hölgyek neve előtt
6. A felszabadulás utáni idők „híres" gonosztevője
7. Annyi mint: ötlet, gondolat
8. Rag
9. A három testőr egyike
10. Hím állat
11. Állomás — közismert idegen szóval
12. Vas megyében van
12/a. ...lugáter
13. Ragadozó vadállat
14. Tagadószó
15. A futópályán pisztolylövésre történik
19. Pesti út neve, melyet Karinthy tett híressé (A ... úttól a Filatori gátig.)
22. Te meg ő
25. ... van belőle
29. Egysejtű lény
30. A népi kollégiumok központi szervezete volt
32. Női név
35. Ókori pénz
36. Az ókori filozófia legnagyobb gondolkodója
39. Nyom a latban
40. Sok pápa neve volt
42. Hozzányúlni tilos!
44. Az ENSZ egyik tagállama
46. Húros hangszer
47. Zenei hang
48. K. T. T.
51. A mesében: hamuban sült pogácsa
52. Nagy japán város
54. Azonos magánhangzók
58. Gyógyszer is lehet — nyalánkság is
61. A Tisza kellős közepe
64. Nemzetközi vásárokon nagyon sok szerepel
68. Az amatőr ellentéte — névelővel
71. Nem nagy terület
72. Francia város
75. Változnak az ..., változnak az emberek
78. A távolsági közlekedés fellegvára
80. Kerti szerszám

ÍGY MÁR ÉRTHETŐ

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Én az apám második feleségétől vagyok."

A 100 forintos díjak nyertesei:

Thám Géza, 2030 Érdliget, Szociális Otthon.

Dongó Lajosné, 1132 Bp., Váci út 50.

Soós Jánosné, 2310 Szigetszentmiklós, II. Alsó bucka 56.

A nyereményeket postán küldjük el.

```
kiméletlen
utonálló e
maradi cho
alázatosan
m la é og
ob palágyi
talál soma
olomviz am
 timár pk
siráso augias  jak
emes nsdp olomsuly
lo oriások prozairo
fradiavolo ád angol
remis oratorium asy
i bkz s  ovi tag  a
diofák bara lorgnon
gk eleségétőlvagyok
erg  aniko lék ü o
 alkalmas s ld agár
```

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

— Halló, ingatlankezelőség? A lakásom plafonján még mindig becsorog az eső. Mit gondolnak, meddig mehet ez így?

— Szíveskedjék öt perc múlva visszahívni. Addig megkérdezzük a meteorológiát.

*

A rendőr megállít egy kerékpárost:

— Kérem, önnek nem ég a lámpája.

— Tudom — mondja a bringás. — Próbálgattam, de nem gyullad meg, mit csináljak?

— Menjen gyalog és tolja a kerékpárt.

— Már azt is próbáltam, de akkor sem ég.

*

Pistike bemegy a patikába.

— Kérem szépen, itt árulják a ricinust?

— Igen, kisfiam.

— Hát akkor szégyelljék magukat.

*

— Anna, hova tetted a nemrégiben hazahozott új szalvétákat?

— Miért fontos ez neked?

— Mert elfelejtettem a szálloda nevét, ahol Innsbruckban laktunk.

*

— Egy megoldás van, kérem — mondja az orvos a pufók Zsugovicsnénak. — Önnek legalább tíz kilót le kell fogynia. Fogyasszon tehát naponta gyümölcsöt, néhány szelet pirított kenyeret és némi salátát.

— Értem, doktor úr — mondja Zsugovicsné. — Most még csak egyet áruljon el: étkezés előtt, vagy étkezés után?

*

— Nézze, asszonyom — mondja az orvos Kragujevácnénak —, az ön férje csak akkor gyógyulhat meg, ha leszokik a dohányzásról.

— Nem probléma — szól az asszony. — Le fog szokni.

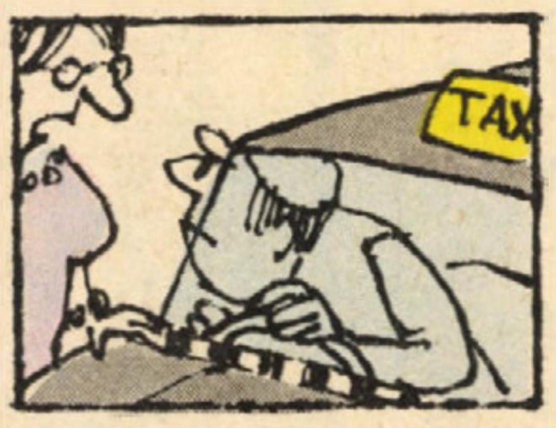
— De figyelmeztetem, hogy ehhez roppant erős akarat kell.

— Nem probléma. Nekem roppant erős akaratom van.

TAXI-MARATON

Az angliai Horsham városka autóbusz-állomásának közelében egy taxisofőr azt rádiózta a cég ellenőrzőközpontjának, hogy egy utas az Ausztráliába vezető taxiutazás taksája után érdeklődik. Bernard Francis csoportfőnök először azt hitte, hogy sofőrje részeg, ám csakhamar átvette a mikrofont Ethel Murphy, hetvenesztendős brit dáma és közölte: taxin óhajt az ausztráliai Perth városába utazni. Ott élő lányához menne látogatóba, de fél a repülőgéptől és a vonatutazás viszontagságaitól. A taxivállalat — nyilván reklámlehetőséget látva az ügyben — átalakított egy terepjáró gépkocsit, és közölte a díjszabást: Horsham—Perth taxin ezerötszáz font, a hajóutak költsége nélkül. Murphy asszony rövidesen indul.

NEMZETKÖZI KAPCSOLATOK

A római felső tízezer legdivatosabb plasztikai sebésze új területekre kalandozott. Évenként megjelenő katalógusának legújabb számában a felemelendő, piszésítendő, kisimítandó testrészek listáját az „érzéki száj harminc perc alatt" teszi teljessé. Az összeszorított, vértelen ajkak néhány szilikoninjekció segítségével — mint a katalógus mondja — „telt, hívogató rózsabimbóvá változnak, mindennemű heg hátrahagyása nélkül". A plasztikai sebészt a katalógus „Prof. Arpad Fischer" néven említi, amiből arra lehet következtetni, hogy a „heg nélküli rózsabimbók" az utóbbi időben egyébként is szépen fejlődő olasz—magyar kapcsolatokat tovább erősítik.

ATOMKORSZAK

A kanadai Alberta állam Leithbridge nevű városának tanácsa hónapok óta tartó szárazság után határozatot hozott: „esőtáncot" kell rendelni egy közeli indián törzstől. A városi tanács elnöke ugyanis emlékezett arra, hogy az 1961-es nagy aszály idején a törzs „esőtáncosai" nyolc óra alatt bőséges esőt „produkáltak". Amikor Leithbridge küldöttsége megjelent az indián településen, a törzs vénei közölték velük, hogy az utóbbi évtizedben szakítottak az ócska babonákkal. A delegáció tagjai visszaültek legújabb típusú, légkondícionált amerikai autóikba és „esőtánc" reménye nélkül távoztak.

KÉM-„CSŐBEN"

A brit kémszolgálat megszentelt hagyományaihoz tartozik, hogy főnökei hivatalosan névtelenek. Mihelyt feltárják személyazonosságukat, vagy nevük megjelenik a sajtóban — le kell mondaniuk. Így történt tavaly, amikor az angol kémfőnök fiacskája kábítószerügybe keveredett, s a vizsgálat közben az apa neve (Sir John Rennie-nek hívták) nyilvánosságra került. Az utódot csaknem egy évig keresték. Végül megtalálták, és augusztus hatodik napján kellett volna megkezdenie áldásos tevékenységét. Ám még át sem lépte irodája küszöbét, amikor az amerikai Newsweek-magazin közölte a világgal: az új főnök neve Maurice Oldfield, 57 esztendős és 1965 óta a külügyminisztérium tanácsosa.

A főnök nélküli brit titkosszolgálat most azt kémleli: hogyan kémlelték ki az amerikaiak, hogy ki a kémfőnök. Bonyolult szakma.

AMIRŐL MAIGRET ÁLMODIK

Kánikulai szenzáció Párizsban: kézrekerült a világ legostobább rablóbandája. A héttagú banda a rendőrségi közlemény szerint a Vendome tér és a Rue de la Paix nagyhírű ékszerüzleteinek kifosztására készült. Részletesen és pontosan kiosztották a szerepeket és nem feledkeztek meg arról sem, hogy őrt állítsanak a tér egy „stratégiai pontjára". Ezt a megbízatást a 24 esztendős Jean-Luc Veteau kapta. A banda hat tagja éppen az első ékszerüzlet trezorját olvasztotta, amikor megjelent a rendőrség. A háttérben két markos detektív között a kétségbeesetten gesztikuláló Jean-Luc Veteau állott. A megoldás, amelyen a párizsi rendőrség mindmáig csodálkozik: a figyelőnek kiszemelt Veteau süketnéma.

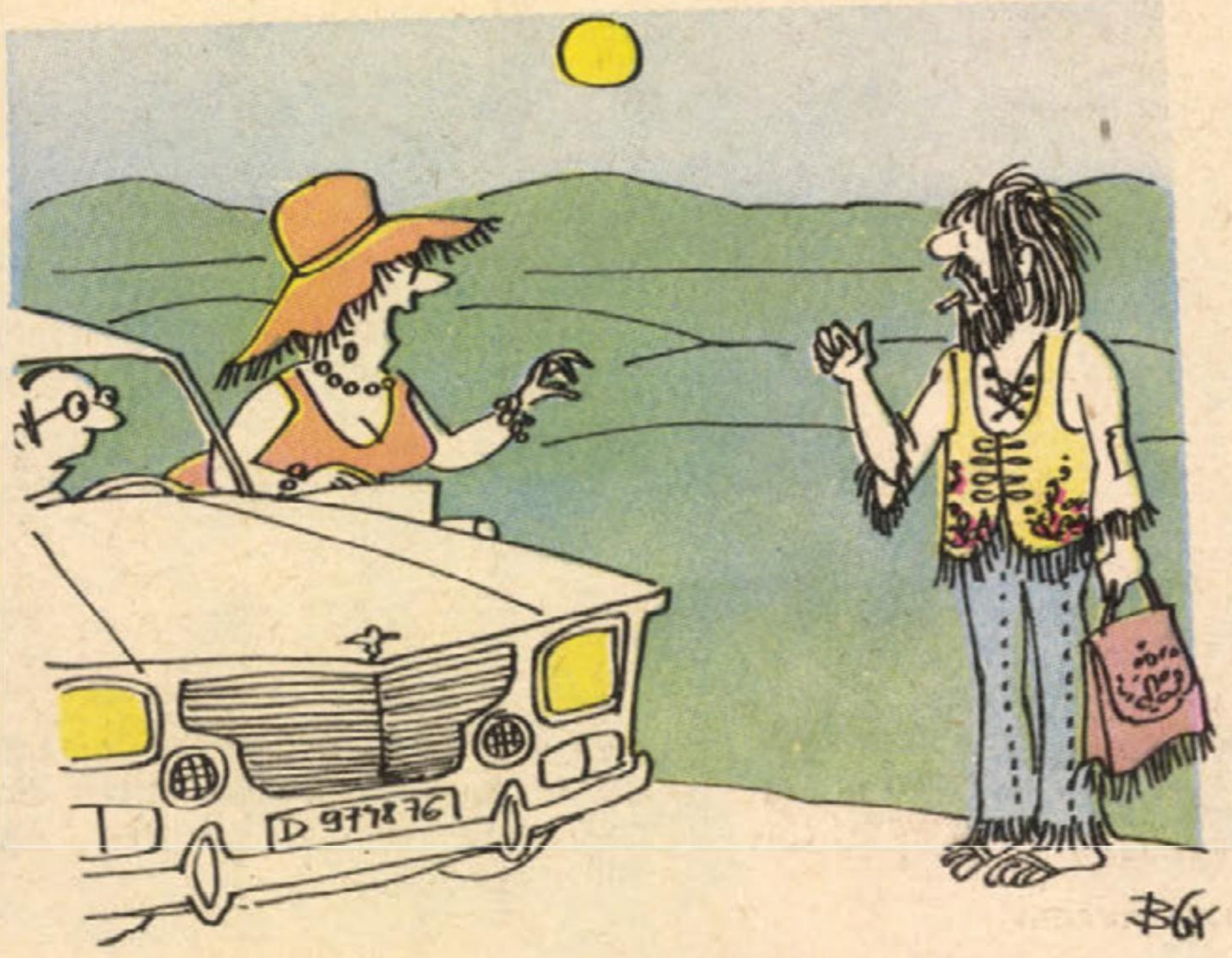

NEVELES

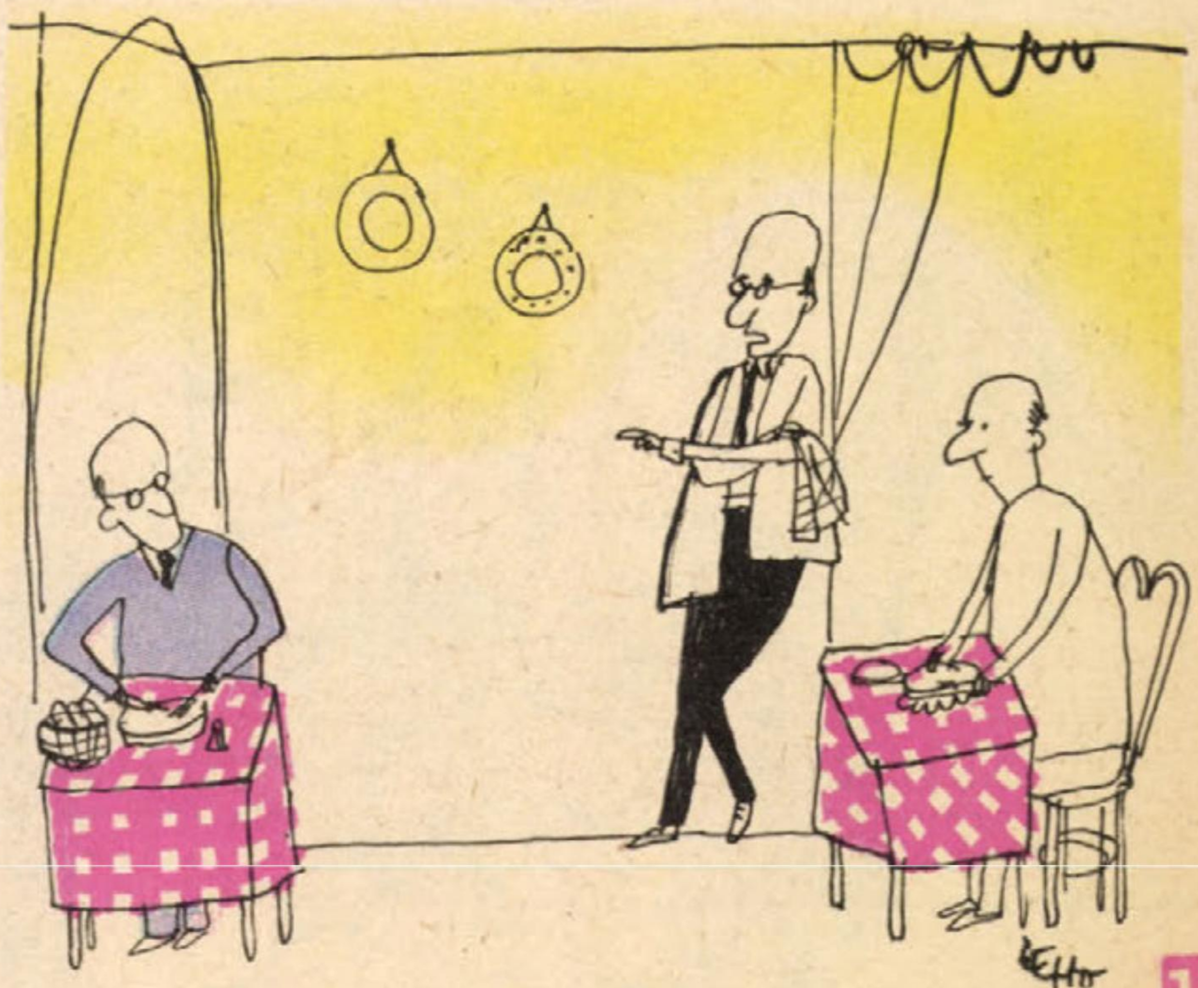
– Szóval nem hiszed el senkinek, hogy a Föld gömbölyű? Na most körülgyalogolod velem, te haszontalan kölyök!

ROMANTIKA

– Ach, mein Gott! Rózsa Sándor!

JÓ HELY

– Dobja már ide azt a sót, jó ember, itt is kérik!

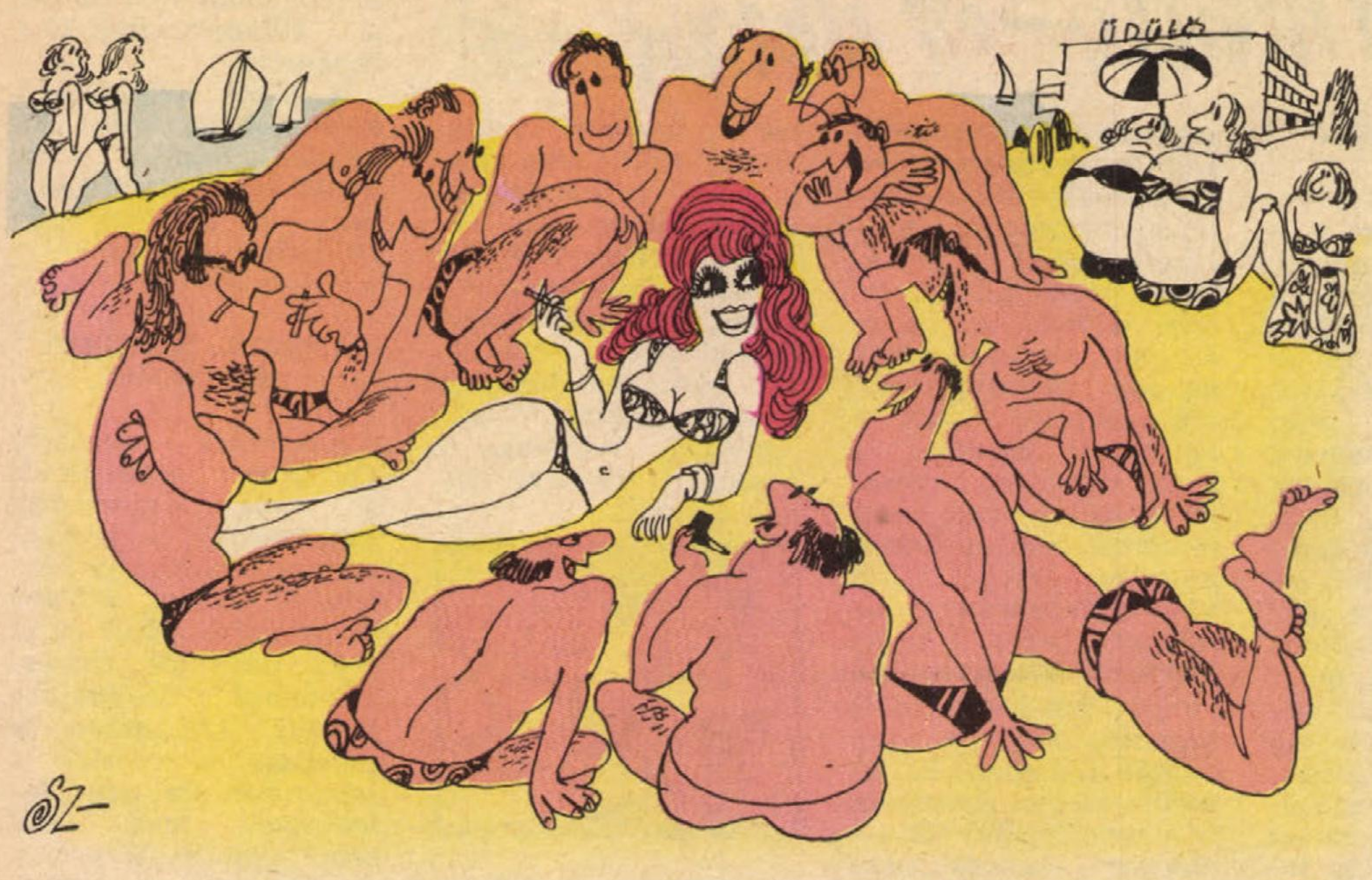
Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Postacím: 1977. Bp. Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Postacím: 1959. Bp. Telefon 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337/2-35 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

ÜDÜLŐKÖZPONT

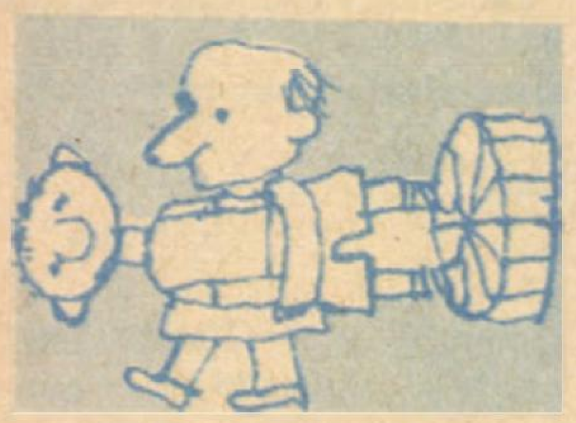
ZSAROLÁS

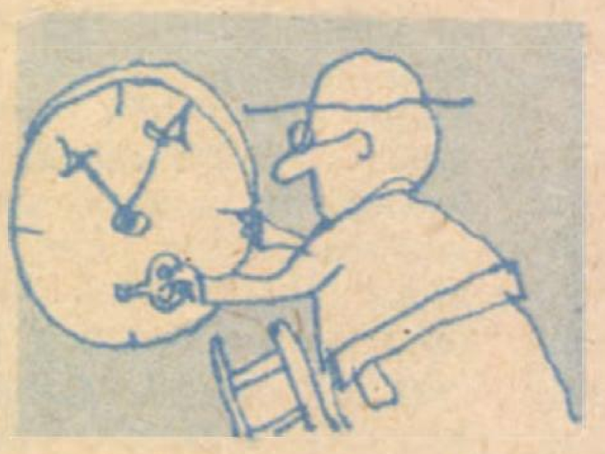
– Ha nem ad pénzt mozira, mindnyájan elkezdünk kiabálni, hogy: „Anyu, gyere már haza!"

tribün

Pelét megették. Egy Sao Pauló-i cukrász marcipánból és csokoládéból elkészítette Pelé életnagyságú szobrát. Úgy tervezték, hogy az édesipari szobrot árverésen értékesítik és a befolyt összeget jótékony célra adják. A vége aztán az lett, hogy néhány Pelé-szurkoló megvette és legott egy árvaháznak ajándékozta az óriási cukorbabát. A srácok pedig jóízűen elfogyasztották Pelét.

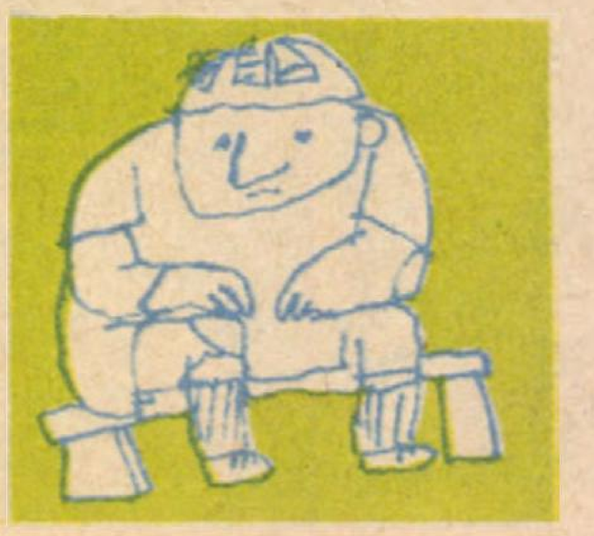

Érdekes alpinista-karrier zárult le. Wilfried Cripps, a londoni Szent Pál székesegyház sekrestyése nyugalomba vonult. Mr. Cripps harmincnégy esztendőn át saját kezűleg húzta fel a dóm toronyóráit, hivatali tevékenysége során 2 250 000 lépcsőfokot mászott. A Brit Hegymászók Társasága most tiszteletbeli tagjává választotta.

Greg Prutt, az Oklahoma Egyetem játékosa sérült volt s a kispadról nézte végig a nebraskaiak elleni mérkőzést. Nebraska győzött és Prutt csalódott emberként vonult az öltözőbe.

— Nélkülem is ki tudnak kapni — mondta keserűen. — És én még azt hittem, nélkülözhetetlen ember vagyok a csapatnál.

Dr. Karl Kopp, a neves tudós tagadta, hogy bármely sportág vagy versenyszám jövőjére nézve a számítógép hasznos útbaigazításokkal szolgálhat.

— Ha száz évvel ezelőtt lett volna komputer — mondta —, napjainkra annyi lovaskocsit jósolt volna, hogy az egész világ zabtermése kevés lenne üzemanyagnak.

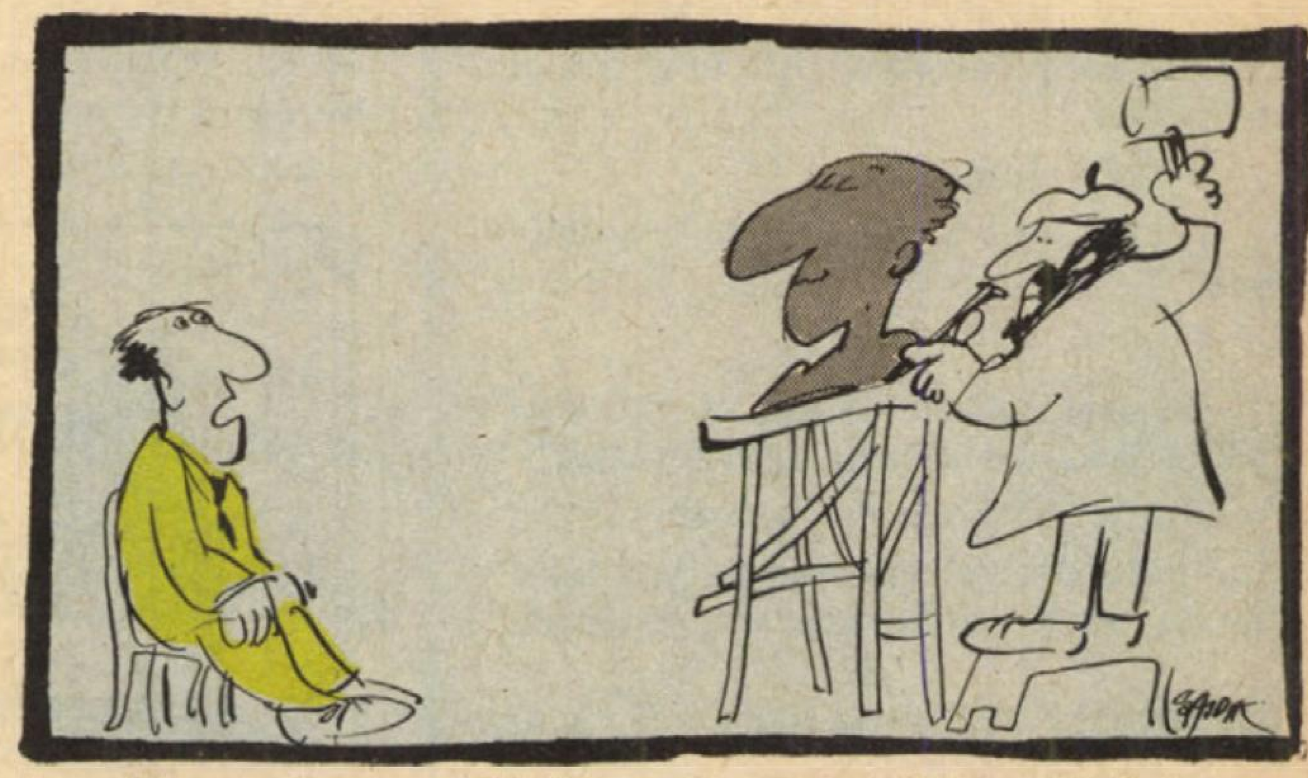
A profirögbi — mint tudjuk — az óriások sportja. Ezért kesergett Lionel Aldridge, a Green Bay Packers játékosa:

— 198 centi vagyok és 130 kiló. A többiekhez képest lassan mégis kerti törpének számítok. Ez a játék egyszerre csak kinő engem.

(p. p.)

IGÉNYES MEGRENDELŐ

– Vegyen le az orrából egy keveset, különben feljelentem a szobrászszövetségnél . . .

VÁROSI SÉTA

SZAKMAI VITA

A BIZALMATLANSÁG TETEJE

